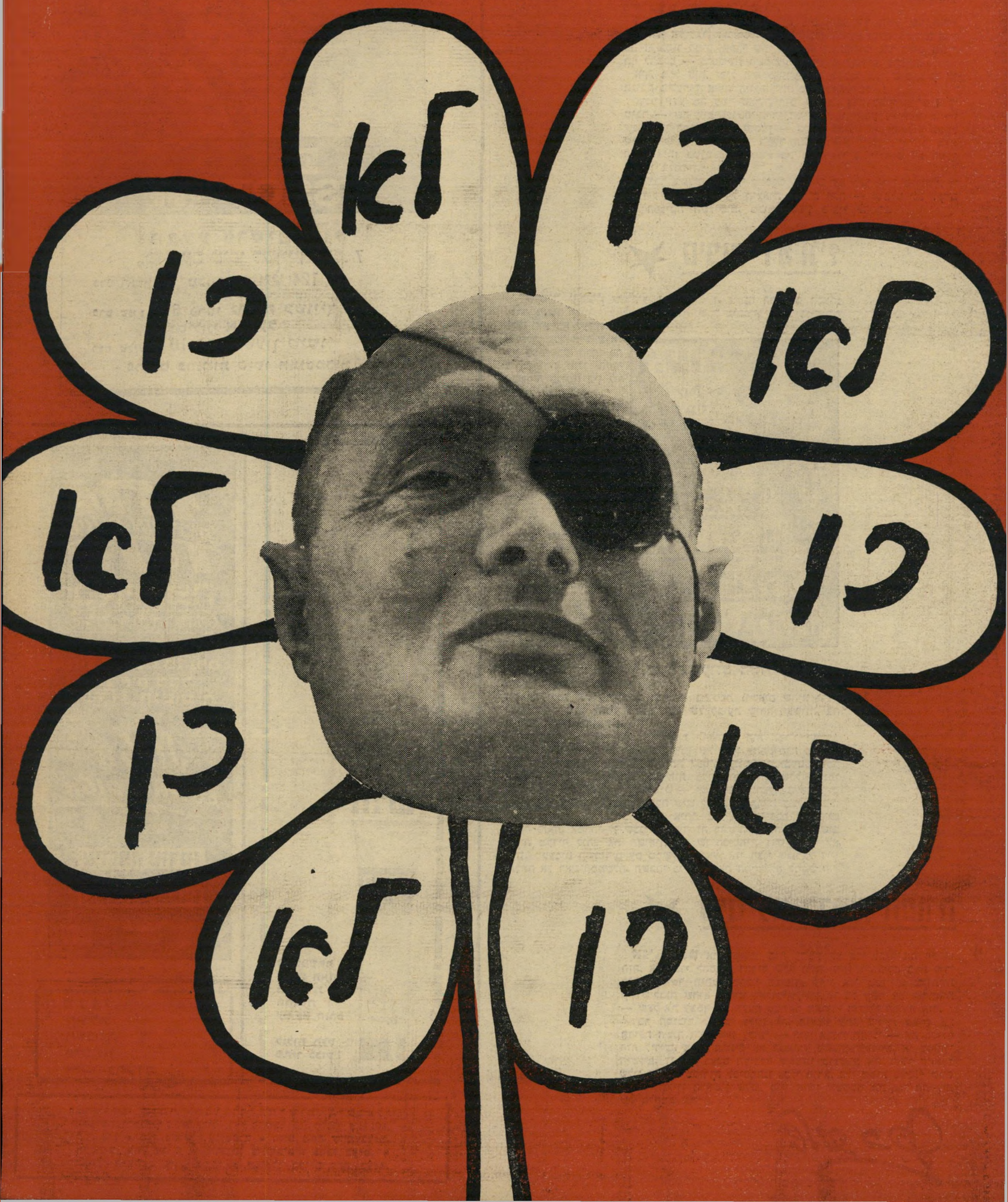

העולם הזה

ק/א ירי

בוודאי קראת בעיתונים היומיים את הידיעה הסנסציונית — שהועתקה מהניו יורק טיימס — כי אבא אבן נפגש פעמיים עם המלך חוסיין בלונדון. מועד הפגישה, לדברי העיתון: אוקטובר של השנה שעברה, כאשר חוסיין שהה בלונדון לצרכי ריפוי, ואבא אבן היה בדרכו מניו יורק לישראל.

העיתון אף ידע להוסיף פרטים פיקטיביים, איך הגיע שר החוץ הישראלי אל מלון דורצסטר, בו התאכסן המלך; וכיצד נשמרה פגישתו זו בסוד כמנס. אחרי שתי פגישות, הסתבר כי אין בסיס משותף להסכם — והפגישה השלישית, שנועדה לסיכום, נדחתה.

איך, בכל זאת, יכול היה מאורע כזה לעבור בלי שום ציון או תגובה בשעתו? איפה היו העיתונים הישראליים?

אינני יודע מה עשו שאר עיתוני ישראל, אבל בסוף חודש אוקטובר — שבועיים שלושה אחרי המועד שבו קובע ניו יורק טיימס שנתקיימו הפגישות עם חוסיין — הופיע העולם הזה (1626), כשעל שעריו הקדמי תמונתו של המלך חוסיין, והכותרת: "הסיפור שלא תקרא אותו בשום מקור אחר: שליח ישראלי סודי נפגש עם המלך חוסיין בלונדון".

דובר בשליח ישראלי שנפגש פעמיים עם מלך ירדן בלונדון, ו- אחרי דיון בישראל על תוצאות שיחות אלה — הוחלט לא לקיים את הפגישה השלישית, מכיון שאין סיכוי להסכם.

סיפור דמיוני? ★

לסיפור עצמו, שהופיע בתוך הגליון, ניתנה ההקדמה הבאה:

"זהו סיפור דמיוני לחלוטין, למרות שכל גיבוריו אינם דמיוניים כלל. הוא בא לענות על השאלה שכל איש שואל את עצמו בלי הרף: מה היה קורה אילו היתה אפשרות פגישה בין לוי אשכול לבין חוסיין?"

שער "העולם הזה" (1626)

רק אם יקבל את סדרהיום הזה — בתוספת נושאים שהוא ירצה להעלות — ניתן להגיע לשלב הבא, של קביעת שיחה ראשונה, בה יוחלפו דיעות מהותיות.

"תגובת אל-ריסאעי הייתה שלילית לחלוטין. הוא אפילו התערב בדברי ואמר שהוא לא רואה כל סימן של רצון להתקדמות מצידו. אבל ד"ר יארינג החזיר את השיחה לפסים קונסטרוקטיביים, ואמר שכיוון שמדובר בסך הכל בשיחות בלתי-פורמליות, שכל כוונתן לקבוע את מיסגרת שיחות-הגישוש — יש לראות בהצעה הישראלית, בשלב זה, כמספקת להנחה סבירה שיש להמשיך לקראת השלב הבא. המלך שאל מי יבוא לשיחה איתו, במקרה שיוסכם על קיום שיחה כזאת. אמרתי לו שכנראה יהיה זה ראש-הממשלה. הוא השיב שהיה מעדיף לנהל את השיחות עם שר-הביטחון. ואם הדבר לא ניתן, מסעמים השמורים עם ממשלת-ישראל, אזי רצוי שנגראל דיון יתלחה אל ראש-הממשלה. השבתי כי אבא אבא את המישאלה לממשלה."

שים לב לדמיון הפורה ★

אני מצטט את הסיפור הזה עכשיו לא כדי להלל את העולם הזה, אלא כדי להסביר דברים שלא תמיד ניתן להסבירם בעת פירסומם. כאשר תיתקל להבא בסיפור, עליו אנו מכריזים באותיות קירושילבנה שהוא דמיוני לחלוטין, ואין לו כל קשר עם המציאות — שאל את עצמך מה בעצם מסתתר מאחורי הדמיון הפורה הזה. דבר המוכיח לי כי גליון זה, הנמצא עתה בידי, מציין את תחילת השנה ה-20 מאז לקחנו — אורי אבנרי ואנוכי — את העולם הזה לידדים. איננו חוגגים את המאורע בשבחים-עצמיים, או במאונץ הישגים. די לנו בעצם העובדה שאנחנו מוציאים את גליון ה-1007 שלנו באותה מסירות לסיסמתנו "בלי מורא, בלי משוא פנים" שבה ניגשנו לגליון הראשון שלנו, מייד אחרי שפשטנו את מדי החיילים של מלחמת תש"ח.

TISSOT PR 516

מבצע פרסים ענק
"טום עם טיסו לשווייץ" מס. 7

פרס ראשון: מכונת פיאט 124 (לא כולל מיסים)
פרס שני: 6 פרסי טיסה לשווייץ בסילוני אל-על
פרס שלישי: 10 פרסי שעון טיסו
פרטים בחנויות טיסו המוסמכות

20116

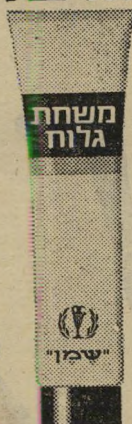
101
טיולים חודשיים
זסט
לאירופה
(ולמזרח הרחוק)

חברת טס פרטים
חלאים בכך
חשודי הנסיגות

הטיול
האלב בילטר

אירופה טורס
EUROPA TOURS

חדש!

זו המשחה
אותה תאהב
בשפופרת
החדשה
עם פס חזה

לגלוח חלק
מהיר כבוק!

בינג-ליניאל

"העולם הזה", שבועון החודשות הישראלי המערכת והמנהלה: תל-אביב, רח' קרליבך 12, טלפון 30134, ת.ד. 136 • מען מברקי: עולמפרס • דפוס משה שהם בע"מ, תל-אביב, רח' פין 6 • גלופות: צינקוגרפיה כספי בע"מ • העורך הראשי: אורי אבנרי • המו"ל: העולם הזה בע"מ.

אשכנזי

משפתייך
לקצה
אצבעותיך

בשורת גווני אופנה חדישים לאביב ולקיץ.
Nail Fashion — לכת ציפורניים חדישה מיוצרת
No Shake ★ No Stir ★ No Settling
בשורת גווני פסטל וגווני מוכספים.
לפי נוסחה מהפכנית

שמרי על אלגנטיות זוהרת משפתייך ועד לקצה
אצבעותיך.

Helena Rubinstein

נשים אלגנטיות בעולם יודעות היטב חשיבות
התאמת צבעי השפתון לצבע הציפורניים, הת-
אמתם לצבע השמלה, לאופנה, לצבע השער,
לשעות היום או לערב, למצב הרוח ואפילו למזג
האוויר.

הלנה רובינשטיין מציעה לך שפתון ולכה בגווני
רבים ותואמים. תוכלי עתה לקבלם יחד גם
בקופסת שי במחיר מוזל במיוחד — 10.20 ל"י.
Lip Dew — שפתון מרווה ומרענן לשפתייך

שוקלים הכנסת סילונים

בתעופה פנים-ארצית

במיסגרת תוכניות הפיתוח של חברת "ארקיע", נידונה עתה ההצעה להפעיל מטוסי סילון קטנים, בעלי 100 מקומות, בקווים הפנים-ארציים. מנהלי "ארקיע" קובעים כי לא יהיה מנוס מרכישת שני מטוסים כאלה, עם הופעתו של ה"בואינג" 747 הראשון, בנמל-התעופה לוד.

ההשקעה שתידרש לשם רכישת שני מטוסים כאלה היא כ-35 מיליון ל"י, אך ניתן לרכושם בכחיר זול יותר — בשומשים.

גם הבעיות הטכניות שתתעוררנה עם הכנסת שני מטוסי סילון לקווי הפנימיים תיפתרנה בקלות, מאמינים מנהלי ארצית. לדבריהם ניתן להכשיר, בהשקעה לא גדולה, את שדות-התעופה בירושלים ובאילת לשימוש בי מטוסי קאראול, ד.ט.ס. 9, ובואינג 747.

בימי חברת ארקיע מצוי כבר היום ציוד שהיה מיועד להיות בארץ רק בשנת 1972. בין היתר בכוננת החברה להקים שירותי מסוקים לפיתוח ה"תיירות בין ירושלים, נצרת, טבריה, הכרם

ניצב קנר

לראשות עירית ת"א?

בחוגים יודעיידיבר במפלגת העבודה פשי מה לאחרונה שמועה עקשנית לפיה עומד דים לרון כחצבתו של ניצב יעקב קנר, הי מפקד הפורש של משטרת מחוז תל-אביב, כמועמד המערך לראשות-העיריה.

ניצב קנר פורש השבוע לגימלאות מתפקידו במשטרה. אלה התוככים במועמדותו לרשימת המערך טוענים כי הגיעה השעה להציב בראש העיריה אדם חזק שיוכל לנהל מדיניות חזקה כדי להכניס סדר בענייניה הכושלים של עירית תל-אביב.

קובה — כן,

מפ"ם — לא!

"קובה" ריפתיו עשוי להופיע בראש רשימת עוצמאית בבחירות הבאות.

תקוות חסידי היא לקלוט חלק מן הקולות של ה"מאוכלים ממפ"ם", שיכלו אחרת לעבור למפ"י או לכוה החדש.

אנשי-הפינה של מצע הרשימה תהיה אהדה מפורשת לבירית-המועצות ולקו שלה במרחב, דיעה שרק רק"ח דוגלת בה כיום.

חגי פינסקר

מנהל "קול ישראל"?

עם התמנותו של שמואל אלמוג לתפקיד המנהל-הכללי של רשות השידור, מתפנה משרת מנהל קול-ישראל.

אחד המועמדים הבטוחים ביותר לתפקיד זה הוא חגי פינסקר, כיום מנהל מחלקת ענייני היום, שבתחום אחריותה מצוייה ה"תוכנית המצויינת", היום הזה.

גם תפקיד מנהל הטלביזיה מצפה לאיש המתאים, ב"עיקבות התפטרותו של המנהל הקודם, הפרופסור אליהו הוא כ"ץ. כאן ייתכן שיתמנה המומחה הור סטן גרני דיווי, ששימש בעבר כסגנו של פרופסור כ"ץ לנושאי הביצוע וההפקה. כיום משמש כבר גרנידיווי כממלא מקום זמני למנהל הטלביזיה.

זהירות!

כרטיסי-טיסה מזוייפים

ישראלים רבים קיבלו לאחרונה הצעות לרכישת כרטיסי-טיסה במחירים הנמוכים בהרבה ממחיריהם הרשמיים. ניתן כיום לרכוש בסכום של 250 ד"ר לאר כרטיס טיסה מישראל לארצות-הברית וחזרה, סכום שהוא פחות מחצי שוויי של הכרטיס.

כרטיסי-טיסה אלה הם כמובן מזוייפים, ומייצרים אותם בארצות-הברית. הזיזנים האמריקאים, שזיזנו כרטיסי טיסה מזה שנים רבות, הגיעו לאחרונה למסקנה כי משתלם לזיז כרטיסי-טיסה של "אליעזר", בשל הביקוש הרב למיסות לישראל והן בגלל הקו הארוך יחסית מארה"ב לישראל. כרטיסי-הטיסה המזוייפים דומים לחלוטין לכרטיסים האמיתיים וחברות התעופה מגלות את הזיופים רק כעבור מספר חודשים, כשמתגלות טעויות במאזנים, ואז נערכת ביקורת על הכרטיסים.

לגבי עובדים זמניים המועסקים בכמה מקומות עבודה, ייעשה הסדר מרכזי שבאמצעותו יצורפו הזכויות ויצטברו ממקומות העבודה השונים. החזרה תתבצע גם לכלול אפשרות לפיטורים בגלל צימצומים, כדי למנוע להבא את האפשרות לפיטורים מחזוריים בתורן כי אלה פיטורים בגלל צימצומים.

מימצאי ועדת-החקלאי גילו כי הפיטורים המחזוריים — אחת לשישה חודשים — הי באים כדי למנוע מעובד קבלת מעמד קבוע, עות, נפוצים במיוחד בשירות המדינה, ה"מוסדות ובמפעלי ההסתדרות הכללית, כי רכבת ישראל ובהברת החשמל.

איגרות-חוב אירופיות

בבורסה התל-אביבית

ממשלת ארצות-הברית עומדת למכור את מרבית איגרות-החוב של ממשלות אירופיות, ובעיקר של גרמניה, איטליה ויוון המצויות בידיה. היא תציע אותן תחילה למדינות אשר היא מחזיקה איגרות-חוב שלהן.

אחת המדינות שאיגרותיה נמצאות בידי אר"י, היא ישראל. לכן צפויה בקרב פניה רישמית אל החזרה לפי קוח על הסחר בניירות ערך, שבמשרד האוצר, לרכוש חלק מהאיגרות.

לדברי מקור בי אוצר הדי שהי נמיתה היא שלא להרשות סחר בי איגרות-חוב כאלה בשוק הישראלי, אך לדעת חוגי בירסה תענה ישראל לבי קשה, ותרשה מיסד חר בחלק קטן מן האיגרות.

מה ישדר

"גלי צה"ל"

לא מן הנימוג, כי תישקל האפשרות להפ"ר מחדש בין גלי צה"ל לבמחנה.

עם מינויו של מנהל רשות השידור, ישאף זה לי הטיל את מרותו

גם על תחנת-השידור הצבאית, כדי שזו תגביל את עצמה לשידורים צבאיים מובי הקים ולא תיצור כפילויות בשידורים בין "גלי צה"ל" ו"קול ישראל".

גולדה בעיני המצרים

קריקטורה ראשונה של גולדה מאיר, אחרי מינויה כראש-הממשלה, הופיעה ב"שבועון המצרי", "אל-מוצאור". היא מצוירת בה כ"קליאופטרה מתל-אביב", ה"מקבלת את המפקד האמריקאי שביקר בישראל, וקוראת לו, "חביבי אנחנו...".

מל, נתניה, ומקומות נוספים, תוך שבע ה"שנים הקרובות.

האוכל של הצבא

וגידול החזירים

חוגים דתיים, שנדהמו מגילווי "העולם הזה" על מכירת שיידי-המזון ממחנות צה"ל החזירות בגליל, דווקא עזידי שני קבלנים דתיים, עומדים להציע למשרד ה"ביטחון להכניס סעיף בחוזה עם הקבלנים, הקובע שאסור למכור שירים כאלה לגידול חזירים.

תנאי קביעות

לעובדים זמניים

בעיקבות מסקנותיה של ועדה שבדקה את עניין הפיטורים המחזוריים במשק, בראשה עמד סגן המנהל ה"כללי של משרד-החקלאות, ברוך חקלאי, הוחלט לי העניק לעובדים זמניים את כל הזכויות ש"מקבלים עובדים קבועים. הזכויות בהן מדור בר כהלות, בין היתר, קופות תגמולים, פנסיה וחופשות.

בגליון זה

● הצעקות בכנסת

תושבי ירושלים המזרחית הפגינו, שר ה"משרד דיבר ברדיו ובטלביזיה, ובכנסת ה"חוללה סערה בלתי-רגילה. הכל בגלל קאסם אל-עקר, שמת בעת מעצמו במשטרה. התמונה היחידה שלו מתפרסמת בעמוד 16, ו"איתה הדו"ח המרגש על הצעקות בכנסת, ב"דו"ח לבוחר" של אורי אבנרי.

● שוד כספי הספרים

אגודת "השומר" כבר שייכת לחיסטוריה של ארץ-ישראל. אבל היו גם מעשים השייכים לספרות-בלש. על אחד מהם — שוד כספים של ספרים יהודיים — תוכל לקרוא ב"עמודים 29-30.

● מה כואב לבנך?

בנך מסרב ללכת לבית-הספר? הוא נתקף ב"מיחושים כשהוא חייב ללכת ללימודים? קרא מדוע, בקטע "רפואה", בעמוד 18.

מכתבים

חוק

בלתי-צודק

בני נמצא חוק מהבית. באחד ממחנות צה"ל.
כל פעם שהוא מטלפן מהמחנה הביתה, משרד הדואר מחייב אותי בתשלום 2.44 ל"י. אפילו אם השיחה אינה נמשכת יותר מ-20 שניות.

במשך ארבעה חודשים טלפן בני 11 פע'מים. שילמתי 26.84 ל"י, נוסף לבול הביט-חון.

לדעתי חוק זה הוא לא צודק.

מושה מהאחבה, בת-ים

העולם הזה העביר את תוכן מכתבו של הקורא מהאחבה לידיעת שר הדואר.

מוקד

הכאב

אם השן כואבת, האם פונים להרגיע את האצבע? לא ולא?

עלינו לעקור את השן או לרפאה. אז כל הגוף, יחד עם ה-אצבע, יחלים.

הטרגדיה הפלסטית-נית היא מקור ה-כאב. אם הכאב ייע-לם, תיעלם כל ה-בעיה.

אני בטוח שכל פלסטיני טעם טע-מם של העינויים ו-התלאות באוהלו ה-רעוע, שואף לחי-שלוש ושלחה, שו-אף להיות אורח ב-על זכויות שות ב-מדינה משלו. זה הוא דבר טבעי.

פנו למוקד הכאב! פנו לעם הפלסטיני! תנו הוכחה על רצונכם הטוב. פיתרו את הטראגדיה הפלסטינית!

ותחכו שכל הבעיה תיעלם כלא היתה. מ. אסור, אוס-אל-פחם

המצב

ב"מלבן"

יחד עם קרובה שלי, תיירת מארגנינה, הייתי בהזכרה בבית מלבן בחיפה, ברחוב גוש-חלב 5.

התיירת נשארה עם רושם רע מאוד על המצב בו מחזיקים שם את הישישים. הם יושבים בחדרים קרים, אבל במשרד ההנהלה יש חימום.

הייתי שם ביום בו נשרפה אשה חיים בגלל הונחה, ונפטרה.

הכל עם ריח שתן וליכלוך איום.

כך סופם של הזקנים בישראל? אני דורשת שיעשו חקירה! שושנה ברקוביץ', חיפה

מכתב גלוי

לגורדה מאיר

אומץ-ליבך ראוי להערכה, על שמוכנה את לעמוד בראש ממשלת-ישראל. אבל דעת רבים, פה בניכר, היא נגד החלטה זו. עשית הרבה ומספיק עבור המדינה שלנו, ובטוח אני שגם בלי צעד פיוז זה, שמך ייכנס להיסטוריה.

הדרך בה את צרי-כה להמשיך ולתרום למדינת ישראל: הי-לחמי למען הדור הצעיר שיעמוד ב-ראשות הממשלה. דאגי לזקנים שייה-נו באחרית ימיהם מזכרונות העבר ו-ממזג-האחיר הבריא בגולן או בירוש-לים.

מובטח לך שבי-ממשלת הצעירים, כיסאות הכנסת יהיו מלאים בזמן הצורך. ולבסוף, מאחל אני לך בריאות ואורך-ימים.

מייק קדיגר, קנז, גרמניה

ממשלה

אימוביליות

אז מה אם ממשלתנו היא אימובילית, כפי (המשך בעמוד 6)

פרסם תלונת יא-לי

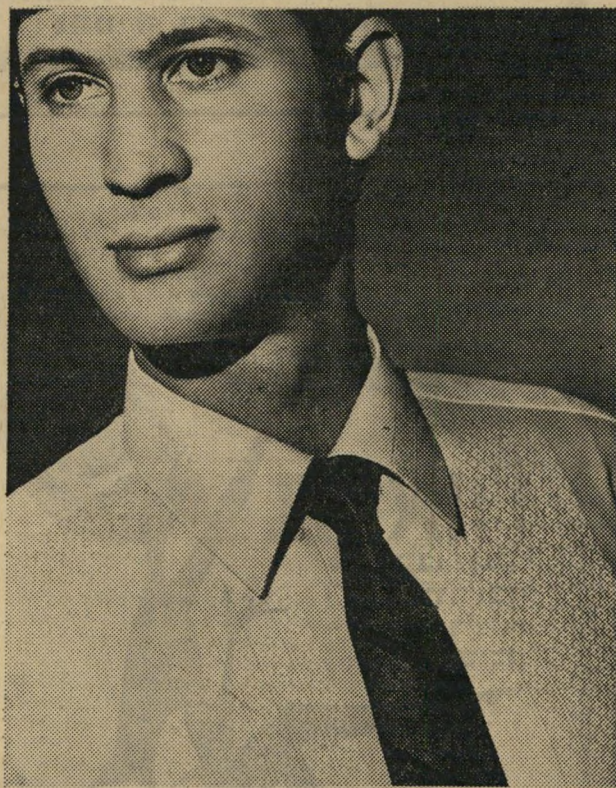
פנל-החולצה המהודרת
להופעה נאה לערב ולמאורעות מיוחדים
מיוצרת ע"י

להב

מארגי

Diolen
cotton

חולצה מדיאולן עם כותנה
שומרת על צורתה לאורך ימים
מתקבטת בקלות ואינה דורשת גיהוץ.

להב - החולצה המלהיבה כל גבר ואשה

מכתבים

(המשך מעמוד 5)

שכותב אורי אבנרי (העולם הזה 1646)? עם ישראל הוא אימובילי ומשום כך יאה לו ממשלה כזאת.

שכנינו הערבים אף הם אימוביליים, ולכן מגיע להם שתהיה תקועה בגרונם שכנה אימובילית.

עמים המקימים טכסים פרימיטיביים, כמו ברית-מילה, בתקופת החלל — לא יכולים להיות מוביליים.

ישראל ברידג, חולון

מובילי—

שמוכירי

איזה מילים העורך הנכבד מוצא לו? איפה תפס מילה כמו אימוביליים? בכנסת?

יהושע הלפרין, תל-אביב

● לא, במילון הדיפלומטי. לא יפה לו מר על ממשלת ישראל שהיא משותקת וקפואה.

הגיבור—

אשה!

מבלי להיכנס לשאלה של החיוב או היר שלילה של טרוריות כשיטת-לחימה, הרי עדים אנו לתופעה מורחבת ביותר: מתברר, שהגברים היחידים בין לוחמי המחנות הירעית הן נשים.

מאז אלפי שנים אין עלבון יותר צור רב לערבי, מאשר לקרוא לו "אשה". אחרי תערוכות הירעלים של מידבר סיני וכל יתר הירעיות המאלפות של ה"רוביוליה" (הגבריות) הערבית, הירעל הזמן, לדעתה, שערבי שרוצה לירעל לחברו, יגיד לו: "הינך נלחם ממש כמו נערה".

כל בחורה ערבית תהיה בהחלט צודקת, אם תראה אדם מכה חלש ממנו, או אדם מלשין על חבריו ובורח בן המערכה, וירעל לו: "הינך נוהג כמו גיבור ערבי טיפוסי".

מיכאל פזשק, תל-אביב

דפין

כאהבה

מוקדם לקרב הממשמש ובא, בין סין לרוסיה:

הצהיר רקיע לא מירשם, / השחיר הירליל / לא מאופל, / ענק נחלץ מבקבוקו, / ענק צהוב, / נזדקף הנפיל, / פשט אברים / וירשמע בתקול / כי מצפון תפתח הרעה.

שיין

האדים האופק / לא מדם, / הלבין יום / לא משלג, / דוב יצא ממחבואו / ענק אדום, / ויכה ענק בענק / ויתגמדו.

אברהם שיין, ראשון-לציון

יומיים

למיברק

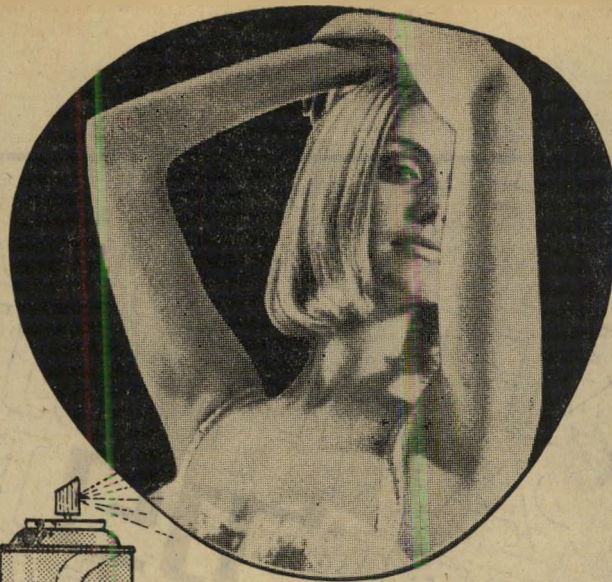
לפני מספר שבועות, ביום שישי, התקשרתי לשירות המיברקים באמצעות הטלפון (מספר 17), וביקשתי לשלוח מיברק לבני-ברק. נענית כי המיברק יגיע רק ביום ראשון.

לשאלתי, הסביר הפקיד כי משרד-הדואר בבני-ברק סגור, לכן אין אפשרות שהמיברק יגיע לפני יום ראשון.

מעניין מה דעתו של שר הדואר, ישראל ישעיהו, על יעילות השירותים עליהם הוא מופקד.

חיים מרקוביץ, פתח-תקוה
העולם הזה 1648

● תגובת דובר משרד הדואר: מיברקים המסוגלים כדחופים נמסרים לחלוקה על-ידי

משב רענן עם
Stop
diva
דיאודורנט

בעית הזיעה באה על פתרונה
עם דיאודורנט דיוה

לגבר ולאשה-ספריי, סטיק פלש
וסטיק כחול במחיר עממי

בית-אורן
אחבט קצף
חלומי
ללא
סבון

להתרגעות ורעננות אין טוב מאמבט קצף חלומי של "בית-אורן". אמבט ריחני מרגיע ומשיב נפש.

נחמיה עזריה איתן
פסד-השכ"ט

במדים
לא
חוכרים
סתם
בגדים...

אצלנו
תמצא
טיב
ואופנה
מקורית
בית האופנה
לגברות+גברים

מדינת
HEM DEN MAT
רח' אבני 56 ח"א

מכתב השבוע

דופקים

את הגרושים!

לפעמים מתקבל הרושם שכל חברי הכנסת חיים באולימפוס ומנותקים לגמרי מהמציאות של הארץ הזאת. לא מזמן קיבלה הכנסת הצעת חוק חדשה, במסגרת חוק הגנת השכר, שנועדה לגדיל את מינימום השכר המוגן על ידי החוק מפני עיקולים והחרמות. במ"כ 270 לא לחודש, שהיו מוגנות עד כה בשכרו של עובד, יהיו מוגנות עתה כ"ס 320 ל"י.

אבל אף אחד מחברי הכנסת לא מצא לנכון לכלול בהגנה גם את תשלום דמי המזונות, שמחייב בית המשפט הרבני לשלם עבור אשה גרושה או ילדים. כתוצאה מכך, אם בית המשפט חייב אדם, כמוני למשל, לשלם 500 ל"י מזון

נות לשלושת ילדיו, הוא חייב לשלם 500 ל"י אלה מתוך 270 ל"י שהיו מוגנות עד כה משכרו. את החוק לא מעניין ככלל מאין יקח האב את יתרת הכסף כדי לשלם מזונות לילדיו.

איהתחשבות זאת היא אופיינית למצב הכללי במדינת ישראל, שאינה מתחשבת כלל באנשים גרושים, שמספרם הולך וגדל מדי שנה. מס' ההכנסה אינו מכיר בהוצאות שחייב אב, לפי צו בית המשפט, לשלם לילדיו. בית המשפט פורסם מזונות בשיעור 150 ל"י לחודש לילד, ומס' ההכנסה מכיר רק בכ"ס 30 ל"י.

נראה ששלטונות מס' ההכנסה, הרבנים וחברי הכנסת גזרו יד אחת: אדם גרוש נועד לנידוי ובדידות. אסור לו להתחתן מחדש ולהוליד ילדים נוספים — וזאת במדינה המתיימרת לעודד את פיריון האוכלוסייה!

מוריס דוי, 19

משרד ההואר בערים הגדולות בכל עת, כולל שבתות וחגים. מיברקים אחרים, המיועדים לאותם מקומות, נמסרים לחלוקה במוצאי שבת או חג, ולשאר הישובים — למחרת השבת.

אל רבקה

מיכאלי:

אין זה מספיק שנבחרת לאשה הפופולרית ביותר בארץ, על מנת שתוכלי להיבחר לראש ממשלה (כפי שפורסם בהעונם הזה 1644).

האם השלית לרגע את עצמך? אם את באמת רוצה להיות ראש ממשלה, עליך להיות בראש ובראשונה (ואני מקווה שלא בקרוב) זקנה, מקומסת המדברת מעט בציטטאות, ואכולת שינאה כלפי כולם. לכן, אל יאוש, חכי עוד כ-40 שנה ותבתי רי לראש ממשלת ישראל.

או שמא אין התנאים נראים לך והחלטת לוותר על הרעיון?

יוסי רהב, תל-אביב

דמיון

כסוף

אני לא יודע אם גם אתם שמתם לב, אבל יש דמיון כפול בין נשיא צרפת לבין ראש ממשלת ישראל.

גם בשם וגם באף. אינג' י. שימקין, חיפה

● לא עד שאינו את הצירוף שהואיל הקורא שימקין לצדף למכתבו.

נשים

נשים...

בואו על הברכה. סוף-סוף נפתח על השכל. אני מתכוונת למדור עולם האשה. באמת תוספת רצויה — וטובה.

בקשר לחידה מי העורך, גבר או אשה — זו אינה חידה כלל. כל-כך ברור שזו אשה, שאין מקום לפיקפוק קל שבקלים. נוגה דנון, באר-שבע

תחרות

הציודים

בתמונה רואים בחור ששמו יוסף, ומאחוריו עומדת בחורה עם שיער ארוך, ששמה את שערותיה על שערותיו.

תמונת השבוע

בעזרת סיכות-ראש חיברו את שער ה' בחורה לשער הבחור.

דליה בצלאל, מטולה

● תמונת השבוע מזכה את הקוראה דליה בצלאל בפרס של 10 ל"י.

קוראים השולחים מכתבים, מתבקשים לנסח אותם בקצרה. עדיפות תינתן ל- מכתבים קצרים.

זכות קרימה תינתן למכתבים של קוראים המצריים פים תצלומיהם למכתבים.

יש אצלו תור בשביל לרחוק לו את ה' מכונית. ואם הילדים לא רוצים לה, הוא נותן להם מכות, ומגרש אותם מהשיעור. השאלה שלי: שיגידו לי מנהל בית-הספר ומשרד החינוך, האם בית-הספר נפתח בשביל לימודים, או בשביל רחיצת מכוניות? סולדימאן איברהים קאסם, אוס-אל-פאחם

היחס כבתי

ספר פרטיים

ברצוני להתריע על המינהג הנפסד של בתי-ספר פרטיים בארץ, העושים ככל העור לה על רוחם, והמרמים את הציבור ככל ה' נוגע לרמת-הלימודים ולסדרי ההרשמה במ. לאחרונה נתקלתי אישית ביחס שלילי ובחוסר רצון משוע לבוא לקראת תלמיד אשר נרשם למכללה לאלקטרוניקה, ברחוב הנגב 4, בתל-אביב.

התלמיד נרשם למכללה, וחודש וחצי לפני תחילת הקורס הודיע להנהלת בית-הספר כי באופן בלתי-צפוי הוצרך לעזוב את העיר, ועל-כן לא יוכל ללמוד השנה. הנהלת בית-הספר סירבה לשחררו מהתחייבותו לשלם את שכר הלימוד, למרות ש' הודיע זמן סביר על אי-יכולתו ללמוד.

רק לאחר משאומתן ארוך הסכימה הנהלת בית-הספר להתפשר על מחצית הסכום. חבל שלמשרד החינוך והתרבות אין פיקוח על בתי-ספר מסוג זה. ייתכן שהיינו זוכים אז לרמה גבוהה יותר, והיתה נמנעת מקרב הציבור מרירות. שושנה מיכאלי, תל-אביב

"אינפורמציה"

חסרת-ישר

קראתי בגיליון העולם הזה (1645), במ' דור תמורים, דברים טובים מאוד על תי-אסרון בימות ואינפורמציה חסרת-ישר כי החלמתי מהתק-מתלב.

אינני מכחיש ש' החלמתי, אבל אני מציע לכם לבדוק תעודות רפואיות ל- פני שאתם משמתים אנשים בשימחה ל- איד.

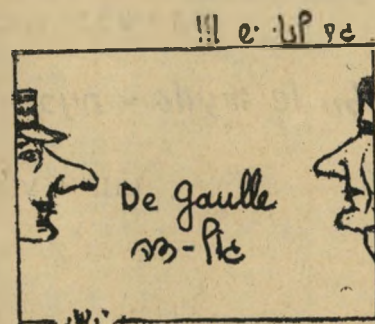
יעקב אגמון

מל-אביב

● העיקר הוא, שהקורא יעקב אני מון כבר בריא.

אגמון

דהיגול וגולדה

דרוש:

מדור ספורט

מדוע אין בהעולם הזה מדור לספורט ראוי לשמו?

אני בטוח שאם תוסיפו, באופן קבוע, מדור ספורט, יתווספו אלפי ספורטאים ל- קהל הקוראים המגוון של שבוענוכם.

יוסי שובל, 19

בית-ספר

רחיצת מכוניות

אצלו בכפר יש מורה בבית-הספר ה' עממי, שיש לו מכונית פרטית.

צביעת שיער אקספרס

צבע ספריי NESTLE חוסך לך זמן וכסף... יורד בחפיפה

כמו ידיך ובהתאם למעמך ולמצב רוחך תוכלי לענות את שערך בבלונד, בגוון כסף או מזהב וכפסים אופנתיים.

סווצר בישראל עיי בלמון בעימי. המפיצים: חבי נורית בעימי.

O.K.

ראשון גם בישראל!

"לן'ט". הוצאת בראש מקלטי הטלוויזיה באמריקה 1383 בראש
גם בישראל.

במשאל דעת הקהל בחרו רבבות את "זניט" * כמקלט הטלוויזיה
המועדף בארצנו.

לבוחרים תודתנו! ללקוחות הבטחתנו — "זניט" * ימשיך כצעוד
בראש באיכות ובשרות.

לכל תכלית לכל תכנית - טלוויזיה של "לן'ט" *

UHF + VHF עם *

זנב

של פצצה

מצרית

תקוע

באספלט של

עיר-הרפאים

קנטרה

3200 שנה אחרי יציאת מצרים,
חזרה האגדה של פסח ונעשתה
אקטואלית. אלא שערב פסח ה-
תשכ"ט יהיו אלה חיילי צבא
מצרים, החונים לאורך תעלת
סואץ, שיצטרכו לשאול את עצ-
מם את השאלה: מה נשתנה?
100 אלף החיילים המצריים ה-
פרושים על גדת התעלה המער-
בית, ניצבים עתה מול מציאות
חדשה ומפתיעה בתעלה. על מצי-
אות חדשה זו מדווח סופרו ה-
צבאי של „העולם הזה“, אחרי
סיור שערך השבוע בתעלה, ש-
הפכה לזירה החמורה ביותר ב-
גבולות ישראל, והנראית עתה
בעיני העולם כנקודת התפוצצות.

מאת

אלי תבור
הכתב הצבאי של
העולם הזה

מה נשתנה בתעלה

לם חיילים משני הצדדים לעסוק בדיג, להשתזף, להשתעמם או לשחק בכדורגל. התקפות הפתע הארטילריות של המצרים, בשלהי השנה שעברה, תפסו את מערך צה"ל לאורך התעלה בלתי-מוכן להתמודדות כזאת. מספר הנפגעים הגדול בהתקפות אלה הוא שזיעזע את התפיסה המקובלת של קו התעלה.

צה"ל לא היה בנוי מעולם להגנה קשוחה של היאחוות בקוים מבוצרים. מול דוקטרינת ההגנה הסובייטית שאימצו להם המצרים — המבוססת על מיתחמי-ענק מבוצרים, חפורים ומוגנים בארטילריה ושריון, והערור — כים בשני קוים — התווק צה"ל בדוקטרינת הגנה ניידת, המבוססת על כוחות ממונעים.

בהתאם לכך, נוכח האפשרות שהמצרים ינסו ביום מן הימים לחצות את התעלה ולהיאחזו בסיני, נראתה תעלת-סואץ עצמה, שרוחבה 180 מטר ועומקה 14 מטרים, כי

גביש: „צה"ל החזיר לעצמו את חופש הפעולה בתעלה“ היתה לדבריו משמעות עמוקה. פירוש, במילים אחרות: צה"ל החזיר לעצמו את היוזמה בתעלה. הוא איננו כבול עוד לתגובה צמודה במקום ובזמן. הוא אינו רואה את עצמו חייב עוד להשיב בצליפה על צליפות, או להפגין את איסמעיליה בתגובה על הרעש-תותחים מן שם. פעולה מצרית המחייבת תגובה אינה נמדדת עוד בכמות הפגזים שהם יורים. צה"ל יבחר מעתה לעצמו את המימדים של התגובה, אפילו אם ההתגרות מתבטאת עתה ברירית-צלף או בהנחת מוקשים בצידנו.

דוקטרינה

חדשה

מה השתנה בתעלה? היו אלה ה- מצרים שחיסלו את האיזיליה הרוגעת, בה הצטיירה התעלה כנוה מידברי, בו יכור

בלילה שקדם לתקרית, צלחו יחידות קומנדו מצריות את התעלה, הניחו מוקשים באחת הדרכים בסיני, והתקינו מספר בזרי קות מאולתרות ליד מוצבי צה"ל, שהופעלו רק לאחר שהחיילים המצריים חצו את התעלה חזרה. בבוקר, אחרי שהתגלו המוקשים, והבזוקות נורו מבלי שיגרמו נזק,

החיילים בקו הראשון, שבמשך חודשים נאלצו להבליג ולהתאפק, לנצור את נשקם אפילו כשצלפו בהם ופגעו בחבריהם, לא קלטו עדיין את משמעות השינוי, כשם ש- אורחי ישראל בעורף עדיין לא הבינו אותו. תקרית בתעלת-סואץ היתה עד כה מושג נרדף להפעלת מאות קנים מהגדה המצרית, מול תגובה ישראלית לא כלי-כך אפקטיבית; להסתחרות בבזוקות; לקרבנות.

זה נגמר. לא רק אורחי ישראל יצטרכו להסתגל לשינוי אלא גם המצרים. כשאמר השבוע אלוף פיקוד-הדרום, האלוף ישעיהו

לום אחרי דו-קרב הארטילריה האחרון בתעלת-סואץ, עמד סגן-מישנה יוסי, קצין-שריון צעיר, על המזח של פורט-תאופיק וצפה לעבר ערי-הרפאים שממול — פורט-איברהים וסואץ. מפויח היה עדיין מקרב אתמול בפניו העייפות. בקול שליו החל לשחזר את התפתחות הקרב:

„או ככה, פתחו עלינו באש... התחלנו לירות בטנקים, לעבר המטרות...“

הוא עצמו לא הבחין כי טעה ולא דייק בדבריו. ההודשים הארוכים בהם נמצא עם יחידתו בקריאה שסואץ הכניסו אותו ל- שיגרת תקריות-אש, שדמו זו לזו במהלכן: פתיחת-אש מהגדה המערבית שבידי המצרים, תגובה מהגדה המזרחית.

כי משהו השתנה בחודשים האחרונים בתעלה, משהו מהותי ורב-משמעות.

נאצר

נשיא מצריים ניצב על הגדה המערבית של התעלה, כשהוא צופה לצד הישראלי, מה הוא רואה שם? בתמונה ניתן להבחין בסוגיית העפר המתמשכת לאורכה של כל הגדה המזרחית, היא הגדה הישראלית, המסתירה את הנעשה באחוריה.

(המשך מעמוד 9)

מיכשול טבעי בפני התקפה מצרית. תפיסה זו אמרה, שבמיקרה שהצבא המצרי ינסה לחצות את התעלה, היא יוכה ויחוסל באמצעות כוחות-הגנה גיידים שמחזיק צה"ל בסיני. היו אלה המצרים שהביאו לשינוי התפיסה לגבי תעלת-סואץ. התקפות-הפתע הארטילריות שלהם, מישלות אנטי-קומנדו סדירים לפעולות-חבלה בתוך קווי צה"ל, איומיהם המוגברים על צליחה קרובה של התעלה — כל אלה הוליכו למסקנה שצה"ל חייב לחזק ולהעמיק את האחריותו על גדת התעלה, בצורת הגנה קשוחה שתאפשר לחסל כל נסיון-פלישה מצרי בעודו באיבו.

שינוי זה בתפיסה הוליד את צה"ל-לי-תיכנון קריהגנה לאורך 160 הק"מ של תעלת-סואץ — מיבצע שצה"ל לא עשה כמותו מעולם. צה"ל המציא דוקטרינות הגנה מקוריות, מותאמת לדרישות המיוחדות של תעלת-סואץ, שהיא כולה פרי מחשבה והמצאה ישראלית, ואינה דומה לשום דוקטרינת-הגנה קיימת במחשבה הצבאית.

מובן שמטרי דוקטרינה זו הם חסויים, אולם את אופיים גילה השבוע מפקד גייסות-השריון, האלוף אברהם ("ברוך") אדן,

התמודד עם בעיות שלא ניצב בסניהן מ' עולם. היתה זו עבודת-גמלים שנמשכה 24 שעות ביממה, תוך גילויי מסירות והתנדבות מופלאים.

קציני הנדסה, שגויסו למילואים לחודש ימים, התנדבו להמשיך ורשרת עור חודשים, כדי להשלים את המלאכה. טרקטוריסטים ובאגריסטים אורחיים עבדו כשהם נמצאים כל הזמן על כוונות ה"קופים" המצריים — אותם צלפים וצופים היושבים על צמרות העצים ומגדלית-צפית מיוחדים, שהוקמו בגדה המערבית. מאוחר יותר, כשהחלו ה' מצרים לצלוף בעובדים, היו מיקרים ש' טרקטוריסטים נפגעו, פונו ונחבשו, וחזרו מייד אל כלי עבודתם.

תופסים, אך

לא מבינים

במשך כחודשיים לא תפסו המצרים מה פשר הפעילות הקדחתנית המתנהלת מול עיניהם. חרמה לכך במקצת אותה סר ללת עפר גבוהה, המתמשכת לאורך התעלה מפורס-סעיד עד פורט-תאופיק — סוללה שנוצרה מניקוי התעלה מחול במשך עשרות שנים.

כשהתחילו המצרים לתפוס מה עושה יש' ראל, הם לא הבינו מה שהם תופסים. הקמת קריבצורים יכולה להתפרש, כמו שהיא באמת, כהקמת קריהגנה. אולם בעיניו של האויב ממול היא יכולה להתפרש גם בצורה הפוכה: כל צבא הע'ר ע'ר בפני מיבצע של צליחת מיכשול-מים, כמו התעלה, חייב

נות אחרים מאשר הקמת קריבצורים גדול-מימדים כזה. המצרים תפסו פתאום שמה שעושה ישראל בתעלה לא נועד כדי לתיתו להם במתנה בזמן הקרוב.

מרגע שעובדה זו חדרה להכרתם, פתחו המצרים בנסיונות נואשים לסכל את ההתב' צרות הישראלית. הם החלו בצליפה שיטתית לעבר העובדים ולעבר החיילים. צליפות אלה, שהיו מעשה של יום-יום בתעלה, גרמו לקורבנות יקרים. אולם חיילי צה"ל על ה' תעלה נצרו נשקם.

ניתנה הוראה חמורה לא לפתוח באש ולא להיגרר אחרי שום פרובוקציה. הנפגעים וה' פגיעות-לא-תגובה היו המחיר שישראל היתה חייבת לשלם כדי שניתן יהיה לה' לים את בניית המערך ההגנתי הגדול. שוב, היה זה שיקול-הדעת המוטעה של המצרים, שהיה בעוכריהם. הם פירשו את חוסר-התגובה של צה"ל כהסגנה, כחוסר יכולת להגיב, כסימן לחולשה.

בדיוק כמו שקרה בתקופת הכוננות ערב מלחמת ששת-הימים, כשחוסר מעש ישראלי נראה בעיני המצרים ככחידנות, כך גם הפעם נפלו המצרים במלכודת שטמנו לעצמם.

פגזים בתשעה

מיליון ל"י

אין ספק שמצב זה השפיע על המצ'רים — מאחרון הטוראים ועד עבד-אל-נאצר עצמו. זה הגביר את ביטחונם-העצמי. העובדה שיכלו להסתובב וקופים וגלויים בגדה שלהם, כשהיילי צה"ל ממול מסתת'

המצרים הבינו: לישראל אין כל כוונה לעזוב את התעלה בעתיד

רים כל הזמן כדי להימנע מפגיעות, הפיחה בחיילי מצריים תחושת-עליונות שלא היתה להם מזמן.

הצהרותיהם הרבובניות של דובר-ממשלת-מצרים, מוחמד אל-זיאת, ושל עורך אל-אהרס חסנין הייכל, על חופש-הפעולה שנוטלת לעצמה מצרים; ועל כך שכל תיגבור כחות צה"ל בסיני מתקבל עלידי מצרים כהפרת הפסקת-האש, נבעו ללא ספק מתחושה זו.

חיילי צה"ל נשכו בשיניהם והבליגו. הם ספרו את הימים. עד לתחילת חודש מרס השנה, נועד להיגמר השלב הראשון של קו' ההגנה החדש, שלב שדין להבטיח חופש-פעולה לצה"ל בגדה המזרחית. השלבים ש' עוד נותרו הם מישניים, נועדו לשיפורים ולהגדלת הנוחיות בלבד.

כאשר הושלם השלב, שנועד להקניית לי-חיילי צה"ל בתעלה את הביטחון המירבי, הותר רסן ההבלגה.

בשלישי במרס ניתנה הרשות לחיילי צה"ל לאורך התעלה להשיב באש על התגרות של ירי מצד המצרים. הצלפים המצרים, כדרכם, המטירו את המנה היומית שלהם לעבר ה' עובדים. הפעם ענו להם הישראלים.

התגובה הבלתי-צפויה הפתיעה אותם. משוכנעים כי הישראלים איבדו את סבלנותם ונגררו לדו-קרב שאין ביכולתם לעמוד בו, פתחו המצרים באש בכל כלי-הנשק שברשותם. הם הורידו לצד המזרחי ברד של פגזים. עוצמת-האש של חמש הדיביזיות ה' מצריות, הערוכות לאורך התעלה, הופעלה כולה. הכמות של רבבות הפגזים שנוירו עליה לאיצר המצרי בשבוע אחד כ-9 מיליון ל"י.

כאן ציפתה להם הפתעה שנייה: עוצמת-האש הישראלית. באופן טבעי היא היתה קטנה מזו של המצרים, אך היא היתה מדויקת ועיילת יותר. היא ציפצה מטרות לי-אורך כל התעלה, גילחה בצורה יסודית את המערך הקדמי של קריהגנה המצריים.

זה היה צריך להיות הרמז למצרים, כי משחו השתנה ביחסי-הכוחות בין שתי הג'רות. אבל המצרים לא היו רגישים לרמזים.

מצרית העונות ליד המחז הפנימי, מאחורי שובר הגלים של הנמל. אונייה זו, כמו הרבה מטרות אחרות מעברה השני של התעלה, נפגעה בשבוע שעבר בחילופי האש הארטילריים לאורך התעלה.

להקים לעצמו בסיס-אש חזק בגדה שבידו, כדי לחפות על פעולת הצליחה.

יש להניח כי המצרים פירשו כך מה ש' עושה ישראל. טעה שהם עצמם השתלכו מדברי עצמם, בהכריום כי שאלת חציית קרוב לוודאי, בחרדה שישראל עצמה זוממת לחצות את התעלה ולפלוש לעמק הנילוס.

לעומת זאת הבינו המצרים כנראה, אם כי באיחור, דבר אחר: שמי שמבצע עבודת ענק כזאת בסואץ, אין לו כל כוונה לעזוב את המקום בשנים הקרובות. תיי החיילים בצה"ל חשובים אומנם מכל — אבל כדי להגביר את ביטחונם אפשר למצוא פתור

בעורף, והקפיאה את רבבות החיילים המצריים שעל התעלה למשך חודשיים.

הלם זה נוצל עלידי צה"ל לפעולות-בינוי קדחתניות של מה שכונה כפי עיתוני-החזק "קו ברילב". שום חכמה כבלנית לא היתה מסוגלת לבצע את העבודה. לטול-לבונה דרש שלושה חודשים רק לפעולות אירגון לפני שיחל בעבודה. כך הפכה מיפקדת כו' חות צה"ל בסיני, בפיקודו של ברן, לקבלן הבניה הגדול ביותר במדינה.

מאות עובדים אורחיים, חברות קבלניות פרטיות, עשרות כלי ציוד כיכאני כבד, גור יטו לעבוד במיפעל — בשכר, כאורחים. אליהם הצטרף חיל-ההנדסה של צה"ל, ש'

צילום זה נעשה השבוע מן ה' גדה הישראלית. נראה בו נמל פורט-אברהם שליד העיר סואץ. בתמונה ניתן להבחין באונייה

האונייה הפגועה

מי שהיה עד למינוי כמפקד השריון, מפקד כוחות צה"ל בסיני, והאחראי על הוצאתה של דוקטרינה זו מהכוח אל הפועל: "זהו שילוב של הגנה קשוחה המושתתת על מער' זים, ושל הגנה ניידת באמצעות כוחות שריון מוגברים, הנעים ממקום למקום כהתאם לצרכים".

עבודה

מול קופים

כאשר גובשה תוכנית הקשחת קו' התעלה הישראלי, נותרה רק בעיית אחת: כיצד מבצעים את אותה תוכנית?

אלוף פיקוד הדרום, האלוף ישעיהו גביש, כפי שצולם השבוע כאשר הוא ניצב על המזח של פורט-טאופיק, מצביע בידו לעבר פגיעות הארטילריה ותותחי-השיריון הישראליים במטרות שמעבר לתעלה — בעיר סואץ ובפורט-איברהים שלידה.

גביש

צבא המצרי שבעורף הקווים הקדמיים, שהיו בלתי פגיעים עד כה.

מחנות אלה, על מתקניהם המשוכללים, הם שרידי תקופת השלטון הבריטי במצרים, נבנו במלחמת-העולם השנייה כדי לאכסן מאות אלפי חיילים. עתה, נוכח הימצאותם בטווח קניית-תותחים של צה"ל, יהיו המצרים חייבים, אם לא יבחרו לשמור על השקט, להעתיק מחנות אלה פנימה, אל תוך מצ-ריים — מיבצע שחייב לעלות עשרות מיליוני לירות.

דוגמה קטנה להמחשת דיוק הפגיעות של הטנקיסטים הישראליים: בין שאר המטרות, הוצבו בפניהם גם מגדלי-התצפית המצריים שלאורך התעלה. המצרים הקימו עשרות מגדלי-מתכת כאלה, מהם צפו וצלפו לצד המוחזק בידי ישראל. מגדל כזה מורכב מצינורות מתכת דקים, ומחווק בעזרת כבלים של מתכת. כדי לפגוע בו ולהפילו, חייבים היו פגזי תותחי הטנקים לפגוע בדיוקנות של סנטימטרים בכבלים הדקים.

השבוע, בתום ימי הקרבות, לא נותר מגדל אחד כזה שלם. להוציא שני מגדלים, שטרם נצחו אך נוסים על צידם.

עזרה

בעיכוד

הדו"קרב הארטילרי, שנערך בשבוע שעבר, היה כבר שונה באופיו מהקודמיים לו.

כשהמצרים פתחו באש בגיזרה אחת, הגיב צה"ל

להבא, יראה צה"ל את עצמו חופשי להגיב בכל דרך על כל צליפה בודדת, או פעולת-חדירה לגדה המזרחית. זוהי המשמעות החדשה שהמצרים יצטרכו לעכל אותה.

אין ספק שצה"ל יהיה חייב לעזור להם לעכל זאת באמצעים נוספים. יהיה עליו להבהיר לחייל המצרי היושב במרחב 200 מטר, שהטנקים הישראליים יורים עליו מפני ירה צלף מצרי

הזיקוק המצריים בסואץ. הדו"קרב שהתחולל בתחילת החודש, ונמשך בשבוע שעבר, הוציא את סואץ מעל המפה הכלכלית של מצרים. הוא שיתק את פיתחה הדרומי של התעלה, חסם את נמלי פורט-איברהים, סואץ, ואדבייה — הגמל הצבאי שמדרום לסואץ. הוא שיבש את תוכניות הפיתוח המצריות, וללא ספק יהיו לו השלכות חמורות לגבי כלכלתה של מצרים.

בין השאר, יצטרכו המצרים להעריך מחדש את כדאיות הנחתו של צינור הנפט הגדול מסואץ לאלכסנדריה, שנועד לשמש תחליף לתעלה. בתוהויוק הגדולים כי סואץ, המזקקים 8.5 מיליון טון דלק, מתוך 11 מיליון שצורכת מצריים בשנה, נפגעו הפעם בצורה הרבה יותר חמורה. הפעם לא התלקחו רק מיכלים, אלא תחנות-כוח ו מתקני-זיקוק הוצאו מכלל פעולה.

הלמו במ

צרים במקומות שלא ציפו להם כלל.

למחרת, ובימים שלאחר מכן, הם חזרו על אותה שגיאה יקרה.

כל המגדלים

נקטעו

לאחר מספר ימי-קרבות רצופים, איבדו המצרים את עשתונותיהם. אין ספק כי פגיעתו המיקרית של הרמטכ"ל המצרי, כמו פגיעתם של מספר מפקדים בכירים אחרים, כפי שנמסר ממקורות זרים, הכניסה אנדרלמוסיה במערך המצרי לאורך התעלה.

בהעדר שליטה מרכזית, ראו מפקדים זוטרים את עצמם אחראים לגיוזתם, פתחו באש על דעת עצמם, הדליקו מחדש את האש שדחקה הם היו הפעם צריכים להיות מעוניינים שתדעך.

עד שצמרת הצבא המצרי התארגנה מחדש והסיקה את הלקחים שחייבו הימנעות מ תקריות — ספגה מצרים אחת המהלומות הכלכליות החמורות ביותר שהונחתו עליה. דו"קרב הארטילריה הראשון בסואץ, זמן קצר לאחר המלחמה, שיתק זמנית את בתי-

יתכן שיהיה צורך לפתוח במערכת-הסברה פשוטה ויטורית, באמצעות כרוזים או רמקולים, כדי להכניס לתודעתם של החיילים המצריים, מה שלא חודר באמצעות הפגזים.

בתעלת-סואץ נפתח דף חדש ביחסיה-כוחות עם מצריים. אין זאת אומרת שצה"ל הבטיח את עצמו סופית מפני היפגעות או קרבנות. אף חברת-ביטוח לא תבטח זאת. אבל הוא נמצא עתה בעמדת-כוח טובה לאין שיעור משהיה לפני מספר חודשים, וגדולה לאין ערוך ממה שהמצרים יכולים לשער ולנחש.

במקום לחשוב על כיבוש הגדה החדשה של ישראל, יצטרכו המצרים מעתה לחשוב על אבטחת הגדה הנמצאת בידם.

— שיתוק החיים האזרחיים, מוות לכל פעילות אזרחית. העגלה ניצבה דרך קבע ליד המחסום בקנטרה. השבוע נשרפה גם היא כי תוצאה מפגיעה של פגז מצרי, בחילופי האש שנערכו לאחרונה.

עגלת מתים מזהבת זו, ששימשה בעבר את תושבי קנטרה המיוזחית, מסמלת יותר מכל דבר אחר את המצב שהתהווה לאורך תעלת-סואץ לאחר מלחמת ששת-הימים

הסמל

תמרורים

נחוג • יום הולדתו ה-43 של הממור
נה על תקציב המדינה — **משה** (גוסטב)
זנדברג. בהונגריה מולדתו היה זנדברג
חבר בתנועת העובד הציוני וספורטאי פעיל
בכדורגל, סייף, טניס שולחן והיאבקות, בה
אף זכה בתואר אלוף בתי הספר בדרום הונג-
גריה במישקל נוצה. עלה לארץ ב-1948,
השתתף בקרבות לטרון, שם נפצע ברגלו,
וכמוצאה מכך חדל לעסוק בספורט והחל
לומד כלכלה באוניברסיטה העברית.

נחוג • יום-הולדתו ה-62 של שחקן
התיאטרון הקאמרי **אברהם בן-יוסף** (כר-
גן). אחיו של שחקן אחר בקאמרי, נתן
כוגן. בן-יוסף, שהוא בנו של מהנדס-נפט
רומני, גמר את לימודיו התיכוניים בגימ-
נסיה הרצליה, נסע לבלגיה כדי ללמוד הנד-
סה אך בחר להשתלם בבאלט ובזימרה. חזר
לארץ ועסק בעבודות שונות, בין היתר כי-
רתך במפעלי יטהמלה. ממייסדי התיאטרון
הקאמרי, בו גילם תפקידים רבים.

נחוג • יום-הולדתו ה-67 של מי
שבתוקף תפקידו כשר העלייה והבריאות,
בממשלה הראשונה של מדינת-ישראל, הטי-
בוע את חותמת המדינה על דרכון העולה
הראשון למדינת-ישראל הריבונית — **משה**
חיים שפירא. מאז ועד היום, ללא הפ-
סק, משמש שפירא, מנהיג המפד"ל, כשר
כמעט בכל הממשלות שכיהנו בארץ.

נבחר • לגבר בעל הרגלים הסכסיות
ביותר באנגליה, הקר-
מיקאי **פילטר סלרס**.
סכס הבחירה נערך
במועדון אראטונה
שבלונדון, ומיידי א-
חריו הכריז סלרס:
"אני שוקל ברצינות
להחליף את מיני".

סלרס

זכו • בפרסי
עולם הבידור הברי-
טי, בטכס שנערך
במועדון הורייטי ה-
לונדוני: שחקנית ה-
קולנוע המצטיינת —
מגי סמית, עבור
מישחקה בסרט איש
נוכל היה; הזמר ה-
מצטיין — **תום**
ג'ונס; שחקנית
הטלביזיה המצטיינת
— **ג'יל בנט**.

נישאו • בנוכחות שרים, חברי-כנסת
וראשי הכלכלה בארץ, **מירה לטיצבקי**,
סטודנטית לסטטיסטיקה באוניברסיטה העב-
רית, ו**ליאון רקנטי**, קצין בצה"ל וסטרי-
זנס לשעבר לכלכלה באותה אוניברסיטה ר-
בנו של דניאל רקנטי, מבעלי בנק דיסקונט.
השניים הכירו בעת לימודיהם.

התגרשו • אחרי שלוש שנות נשור
אין, השחקנית **אנוק איימה** והשחקן
פייזר ברוך. השניים נפגשו לראשונה כש-
הופיעו בסרט גבר ואשה, התאהבו ונישאו.
ברוך, שעשה ומנחה בקיבוץ ישראלי, היה
בעלה השני של אנוק, שהיא אם לילדה בת
15 מבעלה הראשון,
אי-סרטים יחני.

חלה • במח-
לת כליות חמורה,
ואושפו בבית-חולים
בניו-יורק, המחצצר
הכוכבי הנוודע **לואי**
ארמסטרונג. לא
מכבר נכנס ארמי-
סטרונג, בן ה-68,
לדיאטה חמורה, בה
יחד 90 קילוגרם
ל-60. רופאיו הלר-
קים בדעתם אם ה-
דיאטה החמורה היא הגורם למחלתו זו.

ארמסטרונג

נפטר • בגיל 56, בקינשאסה, לאחר
מחלה ממושכת, **יוזף קאסובוב**, מי ש-
היה נשיא קונגו בשנים 1960—1965. לפני
שהתחיל בקאריירה פוליטית למד קאסובוב
בסמינרים קתוליים, היה פקיד הממשלה ה-
בלגית בקונגו. במרוצת הזמן הפך מנהיג
מפלגת אבאקו של בני שבט באקונגו שבי-
קונגו התחתית. יחד עם ראש-ממשלתה ה-
ראשון של קונגו, פטריס לומומבה, התייצב
בראש השלטון בקונגו, כאשר ארץ זו עב-
רה תהליך של התפוררות בעיקבות יציאתם
של מרבית הבלגים.

פרסום ירי יעקבסון

שיא האיכות
יותר תמורה בעד כסף
הנה מהמעולות שבסיגרות ישראל:
דובק סיגריה לכל טעם ונטיה!

והב תערובת אמריקאית ?
BROADWAY 100 - סופר קינו-סייו פילטר
T I M - קינו-סייו פילטר בקופסת "מכסובכי"

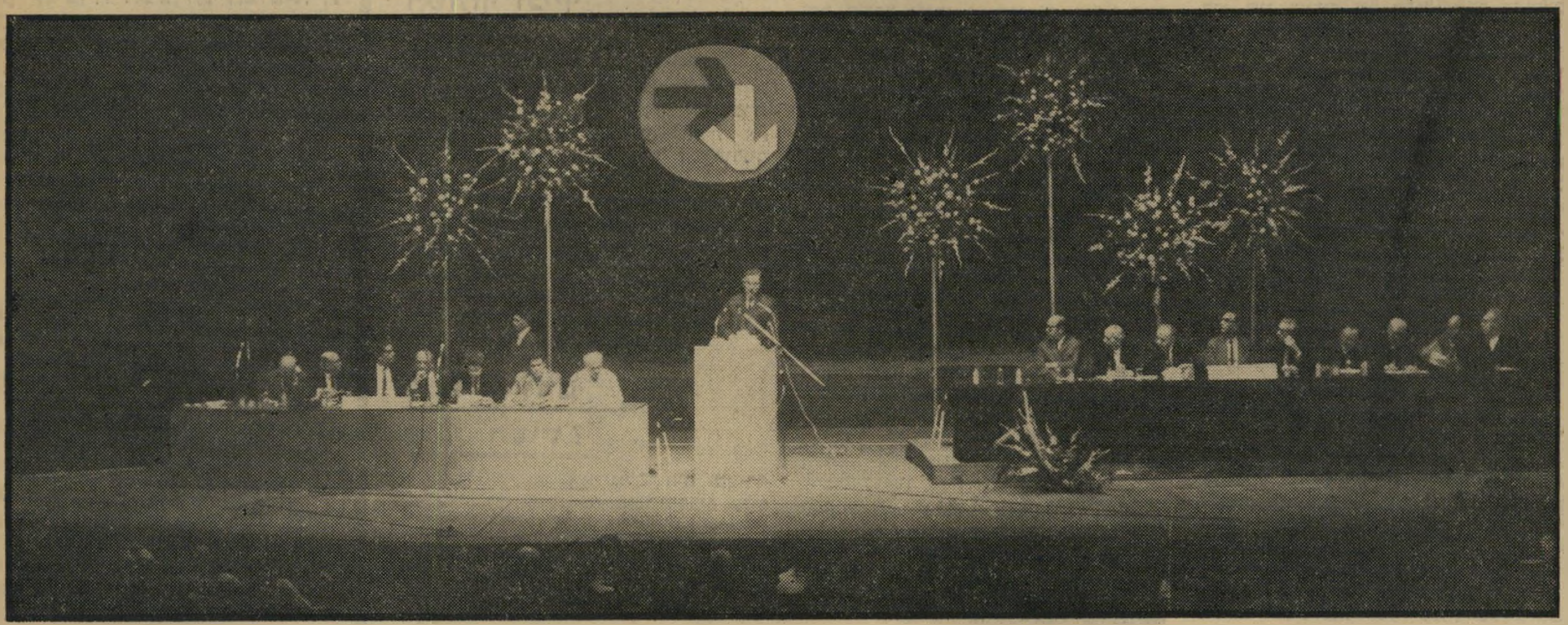
יצאה סיגריה "BLENDED" ?
דובק רויאל - יחידה ברמחה
ג'ייסיו פילטר בקופסת "מכסובכי"

סיד מנטול ?
לסמאר - קינו-סייו פילטר. קופסת "מכסובכי"
נסיבלאן - מנטול-פילטר. רגילות
ילריס - קינו-סייו פילטר. בחפיסה רכה

ועדיף טעם מזרחי עשיר ?
סור - קינו-סייו פילטר. קופסת "מכסובכי"
דובק פילטר - תערובת מעודת. רגילות

ג שמח - עם סיגריה דובק !

באמתלה של מאבק למען השלום, בוצעה השבוע הצגת-תרמית

פירמה התמימה של הירחון הקטן בקרל נטר 8.

כך מארגנים סימפוזיון

מובן מאזינו כי אנשי משרד-החוץ קבעו מי יופיע ב-הצגת-הגאלה הגדולה כהיכל התרבות. בעל המאה הוא בעל הדעה.

נקבע כללי-ברזל: מן הצד הישראלי יופיעו במעמד זה רק תומכי מדיניות הממשלה.

שלושת הנאמים העיקריים במעמד זה היו חברי-הכנסת יעקוב חזן (מפ"ם), גדעון האוזנר (לי"צ) ומשה סנה (מק"י).

זה קבע, כמובן, את אופי הסימפוזיון, כי:

● **יעקוב חזן** הפציר מעל במת-הכנסת, לפני חודש בלבד, באנשי גח"ל להישאר בממשלת-הליכוד, בידעו היטב כי מטרתם המוצהרת של שרי גח"ל בממשלה היא להביא לסיפוח כל השטחים המוחזקים.

חברו ושותפו של חזן, מאיר יערי, נזף מעל במת ה-כנסת בלוי אשכול המנוח על כי שכח להזכיר, באחת מ-הצהרותיו, כי תנאי-בעלי-עבור לכל שלום הוא סיפוח רצף-עתיצה למדינת-ישראל.

● **גדעון האוזנר** הוא אחד הנציגים בכנסת ובמפ"ם לגתו. עם כינון ממשלת גולדה מאיר תבע להחליט על סיפוח

הוא להוכיח לאנשי השמאל העולמי כי מפ"ם לוחמת למען השלום הישראלי-ערבי.

עם הקמתו, מומן הירחון עליירי משרד-החוץ, שגם הוא היה מעוניין להוכיח לשמאל העולמי שיש שמאל ישראלי שוחר-שלום, התווכך כי ממשלה.

כשכינה גולדה כשרת-החוץ, התקלקלו יחסי המשרד וה-ירחון, בעיקבות מאמר אחד של איש-מפ"ם, שמחה פלאפן, שטען כי ישראל יכולה לקלוט מיספר מסויים של פליטים. התמיכה הופסקה. אולם מאז בא אבא אבן למשרדו, התחדשו היחסים.

אחרי מלחמת ששת-הימים קיבל אבן דיווחים מדאיגים על שינוי גמור במצב-הרוח של השמאל באירופה ובאמריקה. ישראל נראית לחוגים הולכים וגדלים בשמאל כמדינה כור-בשת ונחלנית, הווממת את סיפוח השטחים הכבושים. אנשי אל-פתח והחזית לשחרור פלסטין, שנראו בעבר כאנשי מזימה גאולה שטחי ארצם מידי כובש.

כדי להילחם במגמה זו, התחיל משרד-החוץ להשתמש באנשים, שהיו מקובלים עד כה על השמאל העולמי. משה סנה נשלח להו"ל כמה

ה כל דמה להצגה הומוריסטית של אפרים קישון. המקום: היכל התרבות בתל-אביב, ביום החמישי ה-אהרון. קהל של קרוב לאלף איש מילא את האולם, אך השאיר את היציעים העצומים ריקים.

המאורע: סימפוזיון בינלאומי למען השלום, נגד ה-סיפוח.

על הבמה עמד ח"כ גדעון האוזנר, אחד ממארחי הכינוס. הוא הצדיק את סיפוח השטחים, הוהיר את הערבים שככל שיתמידו בעקשנותם, כן תספח ישראל שטחים גדולים יותר. הקהל הגיב בשריקות-זעם ובקריאות-בזו. חלק מן הקהל מתא כף.

על הבמה לחש אורח מחזיק-לארץ, "מה הולך כאן? מה אני עושה כאן?"

מלכודת של משרד-החוץ

את השאלה הזאת שאלו עצמם, בארבעת ימי ה-כינוס, רוב המוזמנים מחו"ל. רבים מהם תפסו עוד לפני סוף הכינוס כי נכנסו למלכודת של אחד ממעשי-התר-מית הגדולים ביותר.

משתתף אחד גילה זאת בדרך מקורית. הוא ידע כי הור-מן לסימפוזיון מטעם מערכת ניו אוטלוק ("השקפה חדשה"),

הבולו הגדול

שטחים, ולהקים מייד התנחלויות בכל רחבי השטחים ש-יוחלט לספחם. הכוונה לביקעת-הירדן, רצועת-עזה ואזור-חברון.

● **משה סנה** מקובל לאחרונה מאד על משרד-החוץ, ומנוי וגמור היה עימו לשתפו באירוע זה. כדי לאפשר זאת, היה על מק"י להיסוג מעמדתה המוצהרת של התנגדות לכל סיפוח. הדבר נעשה בשבוע שעבר, ערב פתיחת הסימפוזיון, בנאומו של שמאל מיקוניס בכנסת.

אמר מיקוניס: "הכרחי שהממשלה תכריז באופן ברור על נכונותה לסגת מקווי הפסקת-האש לגבולות מוכרים ובסני-חיים שיוטכס עליהם במשא-ומתן."

זוהי הנוסחה המדויקת של אבא אבן. הוא כבר הכריז על כך פעמים רבות מעד דוכן הכנסת. כוונתה: יש לקבוע גבולות חדשים לגמרי.

הנוכחים הבחינו מייד כי זהו שינוי מהותי בעמדת מק"י, והגיבו בהתאם.

קרא אורי אבנרי: "איזה גבולות?"

השיב מיקוניס: "כאשר אנחה משא-ומתן, אודיע איזה גבולות."

בכך ויתר מיקוניס רשמית על גבולות ה-4 ביוני, והצטרף לעמדת ממשלת-הליכוד, שיש לספח שטחים ולקבוע גבול חדש, שלא יהיה בשום פנים ואופן הגבול של ה-4 ביוני.

קרא אבנרי: "אם כן, איזה הבדל נשאר בינך ובין אבא אבן?"

השיב מיקוניס, בפאתוס רב: "האם סבור אתה, כי אני מחפש הבדלים? אם אין הבדל, אני שמח על כך... אם ה-כוונה (של אבן) היא לכך, הרי תומך אני בשרד-החוץ אבא

פעמים, ביוזמת משרד-החוץ. כמותו נשלחו אישים שמאליים אחרים. בפאריס פועלים לי פחות שני גופים שמאליים, המתיימרים להיות עצמאיים, אך הנתמכים והמכוונים למעשה עליירי משרד-החוץ.

שמחה פלאפן ושאר עסקני ניו אוטלוק, אנשי מפ"ם, הש-תלבו במערכה זו היטב. לכן קיבל משרד-החוץ בשימחה את הרעיון לכנס בישראל סימפוזיון גדול, שימשוך אליו את ראשי השמאל העולמי, ושישא רשמית את הפירמה של ניו אוטלוק.

גם בשביל מפ"ם היתה זאת הזדמנות מצויינת. מערכת-הבחירות מתקרבת, וצמרת מפ"ם חוששת פן תאבד רכבות קולות, אפילו מבין חברי הקיבוצים, המאמינים כי המפלגה בגדה בעניין השלום ומכרה את כבורתה בנויד-העדשים של המערך והליכוד-הלאומי. הצגת-שלום גדולה התאימה מאד למפ"ם, כפרוס מלחמת-הבחירות.

לגבי מפ"ם היתה בסימפוזיון גם תועלת שנייה. קשרי-החוץ של מפ"ם התחילו להתמוטט מאז המלחמה, מכיוון שמפ"ם נושאת באחריות עבור מדיניות ממשלת-הליכוד. כאשר נודע בחו"ל כי "תוכנית השלום" של מפ"ם כוללת סיפוח רצועת-עזה, רמת-הגולן וכל אזור ירושלים, יחד עם שינוי גבול לאורך הקו הירוק, התחילו ידידיה-לשעבר של מפ"ם להתרחק ממנה.

לאלה נודע הסימפוזיון להוכיח כי מפ"ם עדיין מנהיגה את מחנה-השלום בישראל.

כך נולד שיתוף-פעולה הדוק בין משרד-החוץ לבין מפ"ם, כששניהם מתחבאים מאחורי ה-

ירחון בשפה האנגלית, המופיע בתל-אביב. לאותו משתתף ניתן חדר במלון מהודר. הוא ראה כי גם עשרות אורחים אחרים הובאו לארץ על חשבון הסימ-פוזיון, ושוכנו בבתי-מלון יקרים. לכן תיאר לעצמו כי הירחון הוא מוסד עשיר. הוא הודיע על רצונו לבקר ב-משרדי הירחון, כדי להודות למארחיו. אבל מארגני הסימ-פוזיון עשו את הכל כדי להניא אותו מרצון זה. הם הב-טיחו כי יביאו למלון את כל אשר ירצה.

לבסוף ניגש האורח בכל זאת למערכת, כדי לשאול אם הגיע עבורו מכתב. הוא נדהם למראה עיניו. הוא ראה כי האוסד שוכן בבית עלוב ברחוב קרל נטר 8, בחלק הישן של תל-אביב, במשרד של שני חדרונים, המשמשים גם כמחסן.

"מניין יש להם רכבות וולארים לאירגון סימפוזיון כזה, להביא עשרות אורחים מכל חלקי העולם ולשכן אותם בבתי-מלון?" שאל, בחשדנות גוברת.

הוא התחיל לחקור את המארחים, נתקל בקיר אטום. הוא הרחיב את חקירותיו, ואז נתברר לו דבר שזיעזע אותו: שהסימפוזיון כולו אורגן ומומן עליירי משרד-החוץ הישראלי, שהשתמש בפירמה "ניו אוטלוק" כדי לזרות חול בעיני המוזמנים.

כי רוב המוזמנים הם מתנגדים חריפים של מדיניות ממ-שלת הליכוד הלאומי, מגנים באופן קיצוני את עמדת משרד-החוץ של אבא אבן.

פירמה תמימה ברח' קרל נטר

ה ירחון ניו אוטלוק שיך למפ"ם, המשתתף בו גם כמה גויים-של-שבת ממפלגות אחרות. תפקידו העיקרי

אבן... לא תפחידני בזה שיש זהות דיעות ביני ובין שריהוק. לא התחייבתי להוות אופוזיציה סטואלית.

כך אושרה הכשרות הטוטאלית של מק"י

אישור נוסף ניתן לה כעבור כמה ימים, כאשר נציג ישראל באו"ם, יוסף תקופ, ציטט במעצת הביטחון בהרחבה את דברי מיקווינסקי, המנהיג הקומוניסטי, כתמיכה לקו הרישמי של ממשלת הליכוד הלאומי. הנציג הסובייטי, יוסף מאליק, קפץ כנשון נחש, הכריז כי מיקווינסקי אינו קומוניסט, אלא מחרחר-מלחמה.

סובו של בלוף

האורחים מחו"ל, שכולם מתנגדים בהחלטות לכל סיפוח, לא ידעו כל זאת. הם היו תמימים למדי. הם לא ידעו מה הן ההתפתחויות האחרונות בישראל, ואף השתנו עמדות מפ"ם, ל"ע ומק"י, שכולן נגרסו כיום הסימפוזיאל המציף את המדינה. הם לא ידעו כלל מי יופיע בסימפוזיון — ומי לא.

כי בעת הזמנתם השתמשו הי מארגנים בשיטה נוספת של בלוף.

בחול' נאמר למוזמנים כי בסימפוזיון ישתתפו כל כוחות השלום בישראל. בין השאר נעשה שימוש רחב בשמו של אורי אבנרי, הידוע בחו"ל, למרות שאיש לא טרח לשאול אותו. אותו הדבר נאמר לעסקי נים הערביים בגדה המערבית. בישראל, לעומת זאת, פורסם בהרחבה כי ישתתפו ראשי הציבור הערבי בגדה, וכי יבואו אישים חשובים מחו"ל.

בין השמות שפורסמו ברשימת המשתתפים: **פואר מנדספראנס**, ראש-הממשלה לשעבר של צרפת; **ז'ן דניאל**, עורך נובל אוברסטרוב ואישיות מרכזית בשמאל הצרפתי; **הפרופסור גולדשטיק**, יו"ר אגודת הסופרים הלוחמת בציכוסלובקיה. **אולם, כמו כל תרבות, התמוזי שטה גם זו.**

כדי להצדיק את השימוש בשמו בחו"ל ובגדה, נאלצו המשתתפים לפנות לבסוף אל אורי אבנרי. אולם הם לא יכלו להזמין לכינוס בהיכל התרבות, כי משרד-החוץ אסר זאת בפירוש. הפיתרון: אבנרי, ואישים אחרים שאינם מקובלים על הממשלה, הוזמנו לאירועים צדדיים של הסימפוזיון.

כשבאה פנייה זו לאבנרי, הוא סירב. אולם על המשמר הוסיף לפרסם את שמו, בהודעה התמימה שהוא "הוזמן" — מתוך הנחה שהקורא התמים יאמין אוטומטית כי ההזמנה נתקבלה.

כאשר נודע למנהיגים בגדה כי אבנרי אינו משתתף, וכי הסימפוזיון כולו הוא סכסס של משרד-החוץ, ביטלו כולם את השתתפותם. הודעות ביטול באו, זו אחר זו, **מאנזור נוסייבה**, מי שהיה שר הביטחון של ירדן; **עזיז שחארה**, מראשי הדוברים למען מדינה פלסטינית; ו**חאזם חאלד**, לשעבר מפקד חטיבת סורית. על דעת שלושתם שלא נוסייבה לכנס מכתב אדיב ומרשים, בו הודיע כי יעדר, כהפגנה של "מחאה אילמת" נגד מדיניות ממשלת ישראל, המחבלת ביוזמת המעצמות ומסרבת להסכים לשלום על פי החלטת מעצת הביטחון.

אחריו זמן נסתבר כי בעלי השמות הי גדולים מחו"ל מסרבים לבוא. מנדספראנס, גולדשטיק, דניאל ואחרים הודיעו באדיבות כי לא יבואו לכינוס. נותרו רק קלוד לאנצ'מן, מאנשי של ז'נרפול סארטר, גיררזי להפארה, מי שהיה בעבר ראש-העיר של פרינצה, וכמה עשרות דגירקק.

בהרכב זה התחיל הסימפוזיון תוכנו והרכבו גרמו זעזוע לרבים מן המוזמנים.

"נחרדתי לשמוע את הנאומים!" אמר פול גייקובס, איש השמאל הקיצוני מניו-יורק. ואילו לאנצ'מן, שגדלה כנראה גם הוא, ניצל את הדקות המעטות שהוקצבו לנאום, כדי להטיף למארחים, המתפרשים על הכתירה לאומנים של הרחוב. בסופו של דבר, הביא הסימפוזיון יותר נזק מתועלת.

"למדנו שאין בישראל שום כוח פוליטי המוכן לעשות שלום ללא סיפוח," סיכם את ההתרשמות הי כללית אחר הבאים.

• תנועת העולם הזה — כוח חדש דחתה הצעה לחלק כרזים לבאי הסימפוזיון ולהסיר ביר להם את העובדות, כדי להימנע מפילור גימ נוספים.

במדינה

העם

השתזף וכיף

כי מחר

האביב בא. הבושם של פרחי התפוחים חדר לבתים בערים, שיכר את תושבי הכרך. החמסין קיצר את השרוולים, היריד את הגרביים מרגלי הנערות ואת המקטורנים מגב הגברים.

עקרות-הבית דאגו לביעור חכץ, הנוער מיהר להתרחץ בשפת-הים, ורק באירצון רב נקראו בעיתונים הידיעות על מוקשים, חילופי-פגזים, הפגנות בשטחים המוחזקים וועידת ארבעת הגדולים.

כל זה נראה רחוק. הרבה יותר רחוק מריח התפוחים וחול שפת-הים.

כמה אחוזים

קיבל הסוס?

הקיסר הרומאי קאליגולה היה מסורף במיקצת. לכן מינה את סוסו החביב עליו לקונסול.

ההיסטוריה לא דיווחה מה היה תגובתם

בעיקבות של ברזל התקרבה ועידת ארבעת הגדולים, שמטרתה היא לכפות שלום "מוסכם" על הצדדים במרחב. ברית-המועצות וצרפת ויתרו לאמריקאים, קיבלו כמה וכמה מנוסחותיהם, כדי לקדם את המיפגש. "זהו פתיחה של תקופה חדשה במרחב!" ניבא השר צ'ארלס יוקס, ראש המשלחת הי אמריקאית באו"ם.

ממשלת ישראל התכנסה חגיגית כדי לגנות את היוזמה. יהדות אמריקה גייסה בי מלואה להילחם בה. סימפוזיון של מפ"ם בתל-אביב (ראה כתבה) הוסיף את תרומתו למלחמה.

אולם ממשלת ניכסון לא התרשמה עדיין מן התגובה השלילית. ואז — כמו תמיד — באו הערבים לעזרת ישראל.

טכסיס? החליטה ועידת מפלגת-האחדות של עבר-אל-נאצר במצרים: הערבים יתנגדו לשלום כפוי, מתיאשים מרעיון ההסדר הי מדיני, יטיפו לרעיון המלחמה הבלתי-נמנעת.

בירושלים נתקבל הדבר כאצבע אלוהים, הצלה מידי שמיים. האופטימיים נזכרו בכל המיקרים הקודמים בהם הצילה הקיצוניות הערבית את הצינונה — החל בסירוב הערבים לעלית מאה אלף יהודים אחרי מלחמת-העולם, עבור בסירוב הערבים לקבל את החלוקה לפי גבולות 1947, ועד לסירובו של עבר-אל-נאצר להסיג את צבאותיו

שוטרים מפזרים נשים נושאות זרים בירושלים

בעזרת סילוני-ימים

מגבול ישראל ערב מלחמת-ששת-הימים. הפסימים במשרד-החוץ הזהירו בפני חסר לות אלה. "זהו אשליה", אמר אחד מהם. "גם הערבים לומדים. אי אפשר להאמין על זה שתמיד יתנהגו בטיששות." והוא הביע חשש חמור: "המלחים הרמות דחקא מלמדות על הכנה לקבלת יוזמת ה-4. זהו סכסס לפיוס הקיצוניים, ואחרי זה יקבל עבר-אל נאצר, הכתיב שיכפו עליו הגדולים."

אז תצטרך ממשלת ישראל לעמוד לבדה מול השלום הכפוי — מצב בלתי-נעים מאד. ואומנם, כאשר סיכם עבר-אל-נאצר את הי ויכוח בחזירה, חזר והצהיר כי מצרים מקבלת את החלטת מועצת הביטחון — עליה מתבססת היזבורת ארבעת הגדולים.

ארץ-ישראל

משני צידי

הקו הירוק

רבבות תלמידים ארוזו את תרמיליהם ויצאו לטיולים המסורתיים, לפני חג הפסח. רבבות אזרחים מבוגרים יותר תיכננו את טיוליהם לשבעת ימי החג עצמו. כמעט בכל המקרים, שורכטו הנתיבים מצד זה של הקו הירוק.

כי בשנה שהלפה מאז חג הפסח האחרון, כמעט שבה ונתחדשה חלוקת הארץ לי שניים. לא מפני שעל הגבול ניצב צבא אויב, אלא מפני שמעבר לאותו קו התנהלה מלחמה שהפכה את כל השטחים החדשים לחזית. יבול יממה אחת:

• בעזה רגמו תלמידים כל מכונית יש-ראלית שעברה. רימונים התפוצצו מול הי כניסה לבניין הממשל הצבאי, ברחוב הי ראשי.

• בחאדי החוצה את כפר בתיר, בגבול לה הדרומי-מערבי של ירושלים, נורה לי-

מחת איש מישמר-הגבול, ושלושת חבריו נפצעו.

• בשביל-הפטרולים לאורך הירדן הות קפו שני סיורים של צה"ל: אחד החיילים נפצע קשה מאוד.

• בשכם ובג'נין הפגינו אלפים, בהלי חיותיהם של תושבי הגדה המערבית אשר נהרגו בהפצצת חיל-האוויר הישראלי על אל-סלט הירדנית.

• בירושלים המיורחית פיזרה המשטרה בכות (ובעזרת סילוני-ימים) הפגנה של נשים ומתפללים, שנועדה למחות על מותו של עצור ערבי במשטרה.

נוכח כל אלה, שאל את עצמו האזרח, בהגיונו הפשוט: "אם אני מוכרח לנסוע לשם — אסע. אבל סתם כך, לסכן את חיי?"

דת

המין

טושטש

ההישג, בו התפארו המפלגות הדתיות בי מערכת-הביטחון לאיגוד עובדי המדינה היה, שהצליחו להקים רשימה מאוחדת. תחת ה אותיות בגד, הופיעו מועמדיהם של המפלגה הדתית לאומית, אגודת-ישראל ופועלי אגודת-ישראל.

אולם דחקא ברגע בו הודיעו מרכזי הי מפלגות את שמות המועמדים, עמדה הי רשימה המשותפת בפני סכנה של פילוג. הסתבר, כי בין מועמדי הכפדל ניכנתה אשה. והלא לקנאים של אגודת-ישראל אסור להצביע בשביל אשה.

ניתוח פלסטי. המפד"ל, מצידה, לא יכלה לחתר על המועמדות. כי אסתר זמורה, כלתו של המו"ל ישראל זמורה, היא פקידה פוסולרית ובעלת-השפעה במשרד הדתות. הסרתה מן הרשימה היתה מרחיקה מצביעים רבים.

הפתרון הגאוני נמצא על-ידי מעשה של הוואה-עצמית: המועמדות הופיעה ברשימה בתור א. זמורה. אנשי אגודת-ישראל באו על סיפוקם.

השותף השלישי בחזית — פועלי אגודת-ישראל, שהצביעו בעד גולדה כראש-הממשלה — לא ויתרו על ההזדמנות לנגח את האגודאים.

ליגלג עליהם שערים, ביטאון פועלי אגודת-ישראל: "ניתוח פלסטי זה הספיק לעשות את הרשימה כשר למחרת. אילו היינו יודעים זאת מראש, היינו יכולים לפתור את בעיית הגברת גולדה מאיר בכתובת ג. במי קום גולדה, ואז היה מותר להצביע — וי שלום על ישראל."

תל-אביב

כפילו של

ה"אינטרקונטיננטל"

בהודעה לעיתונות מס' 40 של דובר עיריית תל-אביב-יפו נמסר על תחית חוזה בין אינטרקונטיננטל אינסטמנט קור-פורייש, הרשומה בדלכאר שבארצות-הברית, לבין החברה העירונית הירקון, אשר הוקמה לצורך פיתוח עבר הירקון, לפיו יוקם בשטח איזור תוכנית לי בית-מלון, שיכיל כ-300 חדר, ובצמוד לו יהיו מתקנים לתיירות, לספורט ולבידור.

רבים עלו על כך שאל בתי-המלון של הרשתות הבינלאומיות ובעלות המוניטין, שרתון והילטון, מצטרפת גם רשת אינטר-קונטיננטל הנודעת. אך מסתבר שלחברה (המשך מעמוד 18)

* שזכתה ב-13% מהקולות, בבחירות ש' נערכו בסוף השבוע שעבר.

הגליון הבא

שר

העולם הזה

בגלל החג, תוקדם הופעתו של הגליון הבא. במקום כי יום רביעי, יופיע הגליון כי יום שלישי. קוראים תל-אביבים יוכלו להשיגו כבר בערב של יום שני.

אייק כמפקד נאט"ו (1951)*

בשנים האחרונות היה מקובל להניח כי אייק היה נשיא גרוע, כמו כמעט כל הנגידים שהגיעו לכס הנשיא בארצות-הברית. אולם זהו פסקדין בלתי-צודק. הישגיו הרבים של אייק היו שקטים, חסרי ברק וזוהר. אך הם היו חשובים.

הוא הגיע לראשותה של אומה שסועה, ממורמרת, אכולת שינאה. צייד-המכשפות ג'ו מק-קארתי הילך אימים במדינה, משבר של אמון הרס את המוראל.

אחרי כמה היסוסים, החליט אייק לצאת למלחמה במקראת, והוא שבר אותו. רק נשיא רפובליקאי, ימני, שמרני, שנהנה מאמון בלתי-מוגבל, היה מסוגל לכך. כיום כמעט נשכח הדבר. אך יתכן שהריסת מק-קארתי היה הישגו העיקרי של אייק כנשיא.

במשך שמונה השנים, חזרה לארץ השלחה הפנימית, חזר האמון ההדדי. כיום אפשר לטעון כי היתה זאת שלחה כוזבת, כי הבעיות כוסו במעטה של רצון טוב, אך לא נפתרו. אבל למציאת פתרונות היה דרוש מהפכן — ואייק איינהואר הוא בדיוק ההיפך הגמור ממהפכן.

בכל זאת סלל כמה דרכים למהפכה. הוא מינה כנשיא בית-המשפט העליון את ארל וורן, המהפכן המשפטי שפקד על פתיחת בתי-הספר בפני הכושפים. כשהופרה החלטת בית-המשפט, לא היסס אייק לעשות דבר ששום נשיא לא העז לעשותו לפניו ואחריו: לשגר צבא פדרלי נגד המיסד הגזעני בדרום. לא קנדי ולא ג'ונסון הגיעו לידי כך.

עלה קרח. עלה קרח!

גם במדיניות-החוץ היו הישגיו חשובים, אך בלתי-זוהרים. בעיקרם היו שליליים במהותם: הוא לא עשה שטויות, נמנע מהרפתקות.

הוא סיים את מלחמת קוריאה, ולא נגרר למלחמה חדשה, כמו ג'ונסון בוויאט-נאם. מכיוון שהיה אלוף, לא חש בתסביכי-נחיתות בפני האלופים, לא התרשם בנקל מטענותיהם, לא נסחב למלחמות. דחק האורחים נוטים לכך.

הוא התנגד למיבצע-סיני, מפני שנראה לו כקנונייה עכורה של שתי מדינות קולוניאליות, בריטניה וצרפת, שניצלו את ישראל. תגובתו היתה מוסרית יותר מאשר פוליטית. אך מי שמאשים אותו על כי הכריח את ישראל להיסוג, חייב לזכור כי הנסיגה של אז הבטיחה לישראל עשר שנים של שלחה, אותן היתה יכולה לנצל ליוזמות-שלום. כיום, אחרי שנתיים של אי-נסיגה מגבולות ביטחון, שנתיים שלא היה בהן אף יום אחד של שלחה וביטחון, יתכן שיש מקום לשינוי הערכת המאורעות דאז.

באשר החליטו הסובייטים לשים קץ למלחמה הקרה, היה זה אייק שצעד לקראתם. האיש שקיבל מידי סטאלין את עיטור-הנצחון משובי-ההלומים, ושהיה ידידו האישי של המרשל ז'וקוב, לא שנה רוסים. בתקופתו הוזמן כרושצ'וב לביקורו ההיסטורי בארצות-הברית. אמנם, זה קרה בטעות. משרד-החוץ האמריקאי הבין שלא-יכלה הנחיה של הנשיא. אך כשבא כרושצ'וב, קיבלו איינהואר, ומגישת שני בעלי-הקרחת הולידה את „הרוח של מחנה דויד" (על שם מעון-החופשה של הנשיא). היתה זאת ראשיתה של הברית האמריקאית-הסובייטית, שנפסקה זמנית בימי מיפרץ-החזירים של קנדי ובימי מלחמת וייאט-נאם של ג'ונסון, אך המתחדשת עתה שוב, בימי הנשיא הנבחר החדש — סגנו ותלמידו של אייק איינהואר.

ימי האחרונים בשלטון היו מלאי אכזבות. שיא פעולתו היתה צריכה להיות ועידת הפיסגה הגדולה בווינה. אולם כסיל צבאי שלח, מאחורי גבו, מטוס-ריגול לשמי בריית המועצות. המטוס הופל, איינהואר קיבל על עצמו את מלוא האחריות — ומיבצעו העקר התפוצץ.

הוא הגיע לשלטון עליון בגיל 62, פרש בגיל 70 — הגיל בו נכנס ראש-משלה ישראלי לתפקידו. במקומו בא צעיר בראשית שנות ה-40.

הוא היה איש מוב

מותו לא הפעים את זיכרון העולם, כמו מות צ'רצ'יל. הוא לא נראה כמיסנה היסטורית, כמו מות סטאלין. הוא לא החריד את האנושות, כמו מות קנדי.

אבל הוא מעורר צער והערכה. פסקדין ההיסטוריה כבר ניתן: הנה היה אדם טוב, מצביא שעלה לגדולה במלחמה, אך ששנא מלחמות ושפעל בכנות למניעת מלחמות. מדינאי מוגבל, ללא ניצוץ של גדולה, אך שידע תמיד להבחין בין טוב ורע, ושתמיד השתול לעשות את הטוב.

כמה מצביאים, כמה מדינאים, ראויים ביום מותם לציון זה?

* צילום שצולם ברגע שהודיעו לאייק, כי הנשיא סרומן פיטר את הנגיד מקראתור.

הוא לא היה אדם גדול, כמו צ'רצ'יל. הוא לא היה מספק מחונן, כמו רומל. הוא לא היה אינטלקטואל, כמו קנדי. הוא לא היה דמות היסטורית, כמו סטאלין. הוא לא היה איל כמו מקראתור. הוא לא היה דמוג מלהיב, כמו היטלר.

הוא היה — — — קשה להגדיר מה. הוא היה אייק.

מצביא גדול הצבאות, נוהל גדול הנצחונות בהיסטוריה. מנהיג הגדולה במדינות במשך שמונה שנים.

ובכל התפקידים האלה — אדם אנושי, סביר, מלבד, בעל רצון טוב.

אדם שאיש לא שנה אותו, ושרבים מאד חיבבוהו.

סא"ל בראש הגייסות

בימי הפלישה הגדולה לצפון אפריקה, כאשר נחלו היחידות האמריקאיות הירקות כמה מפלות מכאיבות מידי האויב המנוסה, נמתחה ביקורת קטלנית על המצביא העליון של כוחות-הברית בצפון-אפריקה.

המפקד העליון שלח מיברק לנשיא ארצו: „לעזאזל, אני הסגן-אלוף הטוב ביותר בצבא ארצות-הברית!"

הוא באמת היה סגן-אלוף, בדרגת קבע, בעל דרגה זמנית של אלוף. איך זה קרה? זמן קצר לפני סרל-הארבור, נערכו תמרונים גדולים במדינת לואיזיאנה. בתמרונים אלה בלט כשרונו של סגן-אלוף בעל שם גרמני, שאיש לא הכירו: איינהואר.

כעבור זמן קצר היה דרוש קצין-מיבצעים ראשי לצבא ארצות-הברית. הרמטכ"ל, ג'ורג' מארשל, ביקש מכמה קצינים להגיש לו רשימות של מועמדים — כל רשימה בעלת עשרה שמות. השיב אחד הקצינים: „יש לי שם אחד. כל תשעה האחרים ברשימה שלי הם כנ"ל." „מי הוא האיש הזה, שאתה מעריך אותו כל-כך?" שאל מארשל.

„אייק איינהואר."

„איני מכיר אותו," השיב מארשל. „אבל שמעתי עליו." אייק הוזמן למטכ"ל.

כמו כל איש-מטה, חלם מארשל על תפקיד פיקודי. הוא רצה לפקד על הפלישה האדירה לאירופה. אבל הנשיא רוברט סירב. הוא רצה במארשל, הקצין הנערץ ביותר בצבאו, איסטר-טגפילוסוף בעל שיעור-קומה, יישאר לידו, כמפקד עליון של הצבא. על מארשל היה לבחור בקצין אחר, לתפקיד שנפשו שלו יצאה אליו. הוא בחר בקצין-המיבצעים הצעיר-יחסית (52), שלא פיקד מעולם על גייסות.

כך שמע העולם לראשונה את שמו של דהייט איינהואר.

מול? לאו דחקא. איש לא התנגד למינוי האיש החדש. כי בחוגים הצבאיים המיקצועיים כבר היה אז בעל שם, כמתכנן מוכשר ואחראי.

י"ד מועצת האלופים

אייק היה המצביא האחרון של המלחמה השיגריתית, המצביא הראשון של התקופה הטכנולוגית. הוא לא השקף על קרב מראש מיגדל, לא פיקד מעל גבי הסוס, לא תיכנן

מאות אורי אבנרי

את מיבצעיו באוהל. תפקידו היה לפקד על עבודת-צחצח אדירה, ליישם תוכניות שגובשו במאות מוחות, לפקד על מיבצעים בהם שלבו צבאות של ארצות רבות.

הוא תואר כ„יושב-ראש מועצת האלופים". ואכן, זה היה כישרונו: ליישב סיכסוכים בין אלופים ששנאו זה את זה (כמו מונטגומרי ופאטון), לפשר בין דיעות מנוגדות, לגבש צוות — ובאותו זמן לנהל מלחמה עצומה, אכזרית וממושכת.

למרות עבודת-הצוות, היה עליו להחליט החלטות גורליות. הקשה ביותר, לדבריו, היתה ההחלטה להצניח שתי דיביזיות של צנחנים על אדמת צרפת, לתוך ציפורני הצבא הנאצי, ערב הפלישה. הצנחנים סבלו אכזרות קשות, אך הוכיחו את צידקת ההחלטה. (המוכירה במיקצת את ההחלטה הקשה, שהיתה שנויה במחלוקת, להפעיל צנחנים בעורף המצרים באום-כתאף, ביוני 1967).

ההחלטה הגדולה השנייה, שזכתה לפירסום רב יותר: לפתוח בפלישה ב-6 ביוני 1944, למרות ספקות חמורים לגבי תחזית מזג-האוויר. גם היא היתה נכונה.

היו במלחמה גנרלים וזהרים יותר. אייק לא הגיע לוותרם של פאטון ומונטגומרי, רומל וגודריאן, ו'וקוב וקנייב. אך אין שום ספק כי איינהואר היה האדם האידיאלי לתפקיד המסוים שהוטל עליו, אדם שכל החלטותיו היו סבירות, וכמעט כולן נכונות. מבין קציני ישראל, הדומה לו ביותר הוא יגאל אלון.

האיש ששבר את מק-קארתי

גנרלים מוצלחים הם, כמעט תמיד, מדינאים גרועים. אבל בימי צרה סוגה הציבור אל הגנרלים, ומבקש לו מנהיג מקורבם. כי הגנרל הופך, בעיתות קרב, לדמות של אבא, המושך אליו באמונה עיוורת. קשה לציבור לקלוט את המחשבה כי התכונות הדרושות למדינאי הן שונות לגמרי, ואולי הפוכות מאלו של מנהיג צבאי.

עניין שול מצפון

אסתר רזאלינאור : — (צעקות היסטוריות שלא פוענחו עלידי הקצרנים).
היו"ר סרדינס : חברת הכנסת רזאלינאור, תגינא לחברת הכנסת אבנרי לסיים דבריו.
אסתר רזאלינאור : לא אתן לו לסיים. אסור לו להשמיץ את מדינת ישראל בי-
צורה שכזאת! מה הדיבורים האלה? מדוע אתם שותקים?

אורי אבנרי : הגשתי על כך הצעה לסדר-היום... זוהי בושה וחרפה איך שאתם מגיבים כשאני מעלה מיקרה כזה!

מנחם יריד (חרות): אין לך כלל בושת-פנים? זאת בושה וחרפה!

אורי אבנרי : אתה מצחק אותי, ולא מהיום!

היו"ר סרדינס : אני מבקש שלא תענה.

אורי אבנרי : כבוד היושב-ראש, בעניין זה הגשתי היום הצעה לסדר-היום. היא לא נתקבלה בטענה שהיה זה מאוחר, מפני ש-
הוגשה אחרי השעה 12.00, ביום לפני יומה
האחרון של הכנסת. הסכמתי עם יושב-ראש
הכנסת כי העניין יועבר לדיון ישיר ברעדה.
אני מקווה ששר-המשטרה, הנוכח כאן, יתן
תשובה בעניין זה.

שר-המשטרה יששכר ששון : אמרתי שכבר יש שופט-חוקר.

אורי אבנרי : לא שמעתי זאת. אני שמח מאד על כך.

אני דואג, מעל הבמה הזאת, שבמדינת-
ישראל לא יעבור מיקרה כזה בשקט!
(צעקות ממושכות).

אברהם ביטון (מערך): היכן האחריות הלאומית?

אורי אבנרי : אחריותי הלאומית היא המצווה עלי להבטיח שכאשר קורים מיקרים כאלה במדינת-ישראל, ידובר עליהם מעל דוכן הכנסת!

קטע זה של הפרוטוקול אינו מוסר אפילו חלק קטן ממה שאירע באמת. רק הקלטה יכולה להביע את אשר נאמר ונצעק בתקריט זה, שהיתה אולי הסוערת ביותר בכנסת הי-
שית. ואומנם, היא הוקלטה באופן שיגתי-עלידי צוות קול ישראל — אבל הוא לא שודר בתוכנית השבוע בכנסת. הוא גם לא הוזכר בשום עיתון במדינה (מלבד מעריב ודבר). מכונת ההשתקה — הפועלת באופן אוטומטי — נכנסה לפעולה.

רזאלינאור

הפטריטיזם של מיקונים

לאחרונה קיבל שמואל מיקו-
ניס, חי-ח מקי, על עצמו ללמד
אותי פרק בפטריטיזם. הסיגנון
של נאומיו, ההופך יותר ויותר
קיצוני, שוב אינו נבדל במלי-
צות הסופר-לאומניות שלו מ-
נאומיהם של חסיד-ביגין. הדבר
מערור לא פעם צחוק בכנסת.
השבוע היו שוב בינינו כמה
חילוקי-דברים. אחרי נאומו של
מיקונים ניגש אליו השוביניסט
והצעקני ביותר בכנסת, חיים
לנדאו, איש-חרות הקיצוני ביותר,
תר, ולחץ באופן הפגנתי את
ידי של מיקונים.

היה זה אחרי שתקפתי את
תוכניות-הסיפוח שלי גאל אלון,
ואמרתי שהגשמתן תיצור מדי-
נה שעולים צעירים לא ירצו
לבוא אליה (ראה עמוד 17).

שמואל מיקונים : ... האם חברי-
הכנסת אבנרי חשב על כך (על איומי אל-
פתח), על כל ההיפוך הזה, על כל הבעיה
הזאת? שאתה, חברי-הכנסת אבנרי, תבוא
ותחשוב שבכל אשמה המדינה הרשעה?...
אורי אבנרי : מול הפרוטוקול שלך
אף אחד כבר לא יכול למסוד.

שמואל מיקונים : אני חושב שאתה
שכוח ששחטו ששה מיליון יהודים במלח-
מת-העולם השנייה, ואתה חושב שסכנה
כזאת כבר לא קיימת. אני אומר שהיא
קיימת, והיא קיימת והיא באה מחוגים ש-
אתה חושב שהם שמאליים מאוד. גם אלה
שתומכים בפתח. יש כאלה ביניהם שלא
רוצים להכיר בקיומנו בארץ הזאת, ומוכי-
נים להילחם שבעים שנה ומאה שנה נגדנו
עד להשמדתנו. זו גישה רצינית!
אורי אבנרי : אתם מתנדנדים מקצה
אחד לקצה שני. מתי תעצרו? הרי אתם
כמו מסומלת — הלזד, הלזד, הלזד וחסורו-

ום שני בלילה, בשבוע שעבר, הזמינו אותי באופן כזה מראשי הציבור בירושלים
החית. הם סיפרו לי סיפור מזעזע: מוכר-פלאפל זקן קיבל את גופת בנו מידי המשטרה
בן, קאסר אל-עקר, 32, מהגן לפי מיקצועו, אב לשני ילדים, נעצר שבוע לפני כן
בזד בהשתייכות לאירגון-חבלה. לדברי המשטרה, לא היה חולה מעולם. האב נקרא למש-
ה, שם נמסר לו כי קאסר מת במעצר. לאב נמכר אולימטוס: אם לא יקבור את הבן
ל עוד בלילה, תקבור אותו המשטרה עצמה. האב, מוכה הלם ופחד, קבר את הבן. לפני
ראה כי הגופה עטופה סדינים מגואלים בדם.

א ישתני אותו לילה. הסיפור התקשר אצלי עם חששות קודמים, שלא רציתי להאמין
היה עלי להחליט החלטה אישית, מצפונית: לעורר את העניין בכנסת, או לא.
יה ברור לי שבמצב-הרוח השורר כיום בציבור, העלאת מיקרה כזה בכנסת תתקסם בנ-
ת, תביא למסע של השמצה והסתה נגדנו, ותעלה לנו בהרבה אלפי קולות. אך מאידך:
אסתכל בפני עצמי, אם אמעל בתפקידי המצפוני?

מחרת היום הגשנו הצעה חדשה לסדר-היום. היו"ר, קדיש לוז, סירב לקבלה, בטענה
מלית. היה זה 12 שעות לפני סיום מושב הכנסת, וקבלת ההצעה היתה מחייבת את
כת המושב. אחרי חליפת-מכתבים בינינו ושיחה של אמנון זכרונני עם קדיש לוז, הוא
ים להעביר את ההצעה במישרין לוועדת-החקיקה-והבטחון, שהדיונים בה סודיים.

ולית להסתפק בכך, ולהשלות את עצמי שמיילאתי את זווית, אך ידעתי שזאת תהיה
זמטות — כי הדבר כלל לא ייוודע לציבור. כמה מאמרים כתבתי בחיי נגד אנשי-ציבור
צות מסוימות, שהעדיפו את נוחותם ואת הקאריירה האישית שלהם על מילוי חובה
ונית? האם לא האשמת אותם בכך שלא היו מוכנים להתאבד מבחינה פוליטית למע-
ה אנשי?

ערב, בשעת נאומי נגד הצעת-התקציב הממשלתית, כששר-המשטרה נדמן לאולם ה-
אה, הפסקתי את דברי באמצע ואמרתי את הדברים שרציתי להגיד. נכחו 303 חברי-
ת, והם התפרצו, מקיר אל קיר, בסערה, שלא ראיתי עוד כדוגמתה.

קורבן קאסר אל-עקר ומשפחתו

אורי אבנרי : ... כרצוני להגיד עתה כמה מילים על התפטרות הכנסת מאחריותה,
זכת בהדרגה לתופעה המסכנת, לדעתי, את דמות המדינה כולה.

אסתר רזאלינאור (חרות): תסביר לי, למה "לדעתי", ולא "לדעתנו"?

אורי אבנרי : אני מבקש להקשיב כמה שניות למה שאני רוצה להגיד עכשיו.

ה חולשים אנו על מיליון ורבע נפשות בשטחים המוחזקים, ואין לכנסת שום סקוה
הנעשה שם.

תחילת להגיע אלי ידיעות המדינות את שנת בלילות ממש, ואני חושש שיבוא יום
פון האומה הישראלית ישאל אותי, וישאל את כולנו: מה עשית, בתור חבר-כנסת, כדי
רע על מה שקורה, כגון — שיטות מסוימות של חקירה?

ני אצטרך להשיב: חברי-כנסת היה חסרי-עצם מול תופעות אלה...

ברגע זה החלו צעקות מכל חלקי הבית, בהנהגת אסתר רזאלינאור, שפתחה

בצעקות היסטוריות. בין השאר אירעו החילופים הבאים, שנמשכו מן הפרוטוקול:

רזאלינאור : (צעקות רצופות שלא יכולתי לקלוט אותן).

אורי אבנרי : האם את יכולה לסתוק?

רזאלינאור : (צעקות ממושכות) לא ידברו אלי כך! (צעקות ממושכות)

היו"ר סרדינס : אני מוזק את דבריך מן הפרוטוקול!

אורי אבנרי : מציתי אותך יכול למחוק מה שאתה רוצה.

(המשך הצעקות מכל הצדדים).

היו"ר סרדינס (לרזאלינאור): אני מבקש לאפשר לזאס להמשיך בנאומה

רזאלינאור : אדוני היושב-ראש, הדברים שהוא מדבר עליהם אינם על התק-

ציב, ומותר לי לשמוע ולהעיר לו על השמצות המדינה והדמוקרטיה המזויפות שלו.

אורי אבנרי : ... ואני אצטרך להשיב: חברי-כנסת היה חסרי-עצם מול תופעות אלה,

א ניתן להעלות נושאים גורליים אלה בכנסת.

י להזכיר מיקרה שקרה אתמול, כאשר החזירו לאב, ערבי ירושלמי, את גופת בנו,

ור לפני שבוע, והוא נצטח לקברו מיד, ללא בדיקה. המדובר בקאסר אל-עקר...

יאות : — (מבול של צעקות מספספי גחל, הומערך והדתיים).

היו"ר סרדינס : אני מציע, חי-ח אבנרי, כי תפנה בהצעה-לסדר-היום בעניין זה

ופיק טובי : אינו צנוורה היא זאת? איזה טירור הוא זה? יש לו זכות להגיד זאת!

רי אבנרי : אתם מוכירים לי אנשים שאני לא רוצה לזכור אותם;

ם בושה למדינה הזאת!

זמן שהדמוקרטיה מצויה במדינה הזאת — אנו נדבר על דברים אלה!

י נבחרתי לכנסת כדי לפעול על-פי מצפוני! המצפון אומר לי כי בשביל מה שאני

עכשיו אני נבחרתי לכנסת.

זמן שאני נמצא בכנסת, אני אניד מה שמצפוני יורה לי להגיד!

יאות : אתה יכול היית להגיש הצעה-לסדר-היום!

(קולות ממושכות).

אורי אבנרי : שום צעקות שלכם לא יעזרו!

י היושב-ראש, הגשתי היום הצעה-לסדר-היום על מיקרה מחריד זה. קיבלתי תשובה...

גת רזאלינאור : ... אני רוצה תשובה על שאלות שאני שואלת!

רי אבנרי : ההיסטוריה שלך לא תמשיך אותי. ההצעות האלה לא ישנו שום דבר!

שמואל מיקונים

יצירות כמו שהיתה לנו, הלוואי והיה לך
איוון נפשי ופוליטי, כמו שיש לנו בכל ה-
שאלה הזאת! אנו מכירים אותה עד לעומק.
אורי אבנרי : באמת? ממתי?
שמואל מיקונים : אנחנו מכירים או-
תה יותר מאשר אלון, יותר מדיין.

הסובייט העליון של קרגמן

בוויכוח על התקציב אמרנו
כי הדיון הפרלמנטרי הוא
"טביעת חותמת גומי" על הצ-
עת הממשלה. ועדת-הכספים,
שבה נערך הדיון, היא על טהרת
מפלגות הממשלה, ואין בה
דריסת-רגל לנציג אופוזיציוני.
על כך השיב יו"ר הוועדה, יו-
ראל קרגמן (מפא"י, כמובן):
ישראל קרגמן : אנו חיים בכנסת
בהתאם לתקנונים. יש סדר פרלמנט, וכל
מי שרוצה להכניס אנרכיה — לא יצליח.
יש תקנון, והוא הקובע מי משתתף ומי
אינו... משתתף, ואיזה גופים יכולים
להשתתף בוועדות. כופר אני בכך שאדם
כחבר-הכנסת אבנרי הוא אופוזיציה, הוא
איננו אופוזיציה. זה אפילו לא רסיס. זו
מיקריות! אין זה אלא מנותח לתח למיק-
ריות הזאת מקום בוועדות הקובעות גורלה
של המדינה, הן בעניינים פסקאליים והן
בעניינים ביטחוניים.
אורי אבנרי : זה בדיוק כמו בסובייט
העליון. אותו הסיגנון!
ישראל קרגמן : לך אין אפילו מושג
מה זה הסובייט העליון! תלמד קודם מה
זה דמוקרטיה ומה זה סובייט עליון ומה
זה פרלמנטים בעולם!
משה ברעם : בסובייט העליון לא
היית נואם, כפי שאתה נואם פה!
ישראל קרגמן : עור אני משהו על
הסובייט העליון, שם לא היית מעז לדבר
בכלל! שם לא בנות מעז ללכת...

מדוע לא בא המהפכן „דני האדום“ ? * הבעייה הדמוגרפית ו„סכיזופרניה ממוסדת“

גם הפעם אין כל אפשרות לפרסם במלואם את כל הנאומים (שישה במספר) שנאמו בשבוע שעבר, בי מושב־החורף האחרון של הכנסת. נסתפק בכמה קטעים מן הנאומים השונים :

על התוספת לחיילים :

דוגמה מוחשית לעקיפת מליאת הכנסת היא ההחלטה ש־נתקבלה השבוע בחקעת הכספים, המקטינה את ההקצבה לחיילי צה"ל במחצית השנה האחרונה לשירותם. לא העזו להביא הצעה זו לדיון במליאת הכנסת, ולפיכך החליטו לגמור את העניין בחודר־חורים. איזה חכמה! היה מעו להרים את ידו במליאה הזאת, בגלוי, לעיני הציבור, כדי לשלול את תוספת השכר מי חיילים אלה?

בצורה מכוערת זו ניתן יהיה לקבל אישור להחלטות נוספות מסוג זה, שדעת הציבור אינה טובלת אותן. הסתיי גוייתנו באות לחסל תופעה זו.

אם יש לכם דם, בואו ותגלו את גבורתכם במליאת ה־כנסת, ולא במרקחת הקנוניות של „שמור לי ואשמור לך“, „שתוק לי ואשתוק לך“.

על התגמולים לנכי רדיפות הנאצים :

ממשלת ישראל נכנסה בשנת 1956 לעיסקה הנראית כיום מוזרה ומפוקפקת. בעיסקה זו לקחה ישראל מהממשלה ה־גרמנית סכום גלובאלי, וקיבלה על עצמה את ההתחייבות לשלם תגמולים לנכי רדיפות הנאצים מאוצר המדינה. ייתכן שפה היה מקום־טעות. ייתכן שממשלת ישראל, כאשר עשתה את ההסכם עם הממשלה הגרמנית, סתה בהערכת הסכומים. אבל לא הנכים צריכים לסבול מסעות של פקיד ממשלת ישראל. אילו לא עשתה ממשלת ישראל הסכם זה, היו נכים אלה מקבלים כיום תגמולים לפי החוק הגרמני. הייתכן שנכה במדינת ישראל, במדינת היהודים,

הגדולות לכפות על מפלגות קטנות, ובעיקר על מפלגות חדשות, צירופ־אותיות מצחיקים. זה קרה לכל הרשימות הספרדיות. תמיד נתנו להם כל מיני צירופים שונים ומשונים.

הצורה המקובלת בכל העולם היא שיטה של מתן מיספר לכל רשימה. רק בהודו יש שיטה אחרת. שם משתמשים, כך נדמה לי, בצירורים של היות.

שלמה כהן־צירדון : זה מעניין, זה רעיון טוב. אבל אז מפא"י **אורי אבנרי :** זה רעיון טוב. אבל אז מפא"י תיקח לעצמה גם נשר, גם אריה, גם נמר, וישאירו לכם עכבר ועכברוס.

גבריאל כהן : יש ניצים ויונים ... **אורי אבנרי :** גם ניצים וגם יונים וגם כל הציפורים האחרות — כולם בתוך מפא"י.

על הטלוויזיה בבחירות :

אני רוצה למחות — אני רוצה להסב את תשומת לב ה־ציבור — למה שנעשה בחקעת החוקה חוק ומשפט לגבי הבחירות. החוק שלפנינו (על עניין השימוש באותיות), שבו מעוניינות המפלגות הגדולות, עבר דרך הוועדה בקצב של דחירת סוס. ואילו חוק אחר, שהוא לאין שיעור חשוב יותר, שהועבר לוועדה — הצעת־החוק שלי להפעלת הטלוויזיה בבחירות — מתעכב באופן שרירותי בוועדה, מפני שמפא"י — מפלגת העבודה — מני וגמור עימה למנוע שימוש בטלוויזיה על־ידי המפלגות הקטנות.

שמואל תמיר : מוטב תאמר: המפלגות ה־זקנות רוצות למנוע מהמפלגות הצעירות. **אורי אבנרי :** בדיוק, זה נאמר בפירוש על־ידי דובר מפלגת העבודה בשעת הדיון, בניגוד להחלטת מליאת הכנסת.

הזמן עובר, הבחירות מתקרבות. ובעוד שהמפלגות הגדולות חילקו לעצמן 15 מיליון לירות מכספי הציבור לתעמולת בחירות — מני וגמור עימן למנוע מן המפלגות הקטנות

יקבל פחות תגמולים מכפי שהיה מקבל אילו היה נשאר בגרמניה, או אילו ממשלת ישראל לא היתה עושה את ההסכם האומלל הזה?

מכיוון שלא הנכה צריך לסבול בגלל טעויות של הביורוקרטיה, אני מציע תיקון פשוט: בלי קשר למה שאומר החוק הישראלי, נכה רדיפות הנאצים לא יקבל בשום מיקרה פחות ממה שהיה מקבל אילו לא היה קיים אותו „הסכם לוכסמבורג“ האומלל.

על התנהגות גח"ל :

(לגבי אותו חוק של תגמולים לנרדפי הנאצים. ח"כ גח"ל, צבי צימרמן, הגיש שורה ארוכה של תיקונים לשיפור החוק, ברוח עמדתנו. אולם כשיגיעו הסייגותיו אלה לי־דיון ולהצבעה במליאה, נסי־תבר כי צימרמן ביטל אותן).

לפנינו שני סוגים של נכים : נכי רדיפות הנאצים, שהם נושא החוק ש־לפנינו ; ונכי רדיפות ה־קואליציה, אורדיפות מני־שלת הליכוד הלאומי. אני מתכוון לח"כ צימרמן.

כולנו מבינים מה קרה. שורת הסתייגויות ארוכה נחקקה לפתע, ואינה מביאה כלל להצבעה. כולנו מבינים, שזה נעשה בלחץ קואליציה. אני שואל בכל הרצינות : איזה פרלמנט יש לנו ? איזה מישר יש לנו, אם תב־הכנסת צימרמן, שדיעותיו ידועות לנו, שאת נאומיו הנלהבים על נושא זה שמענו — נאלץ לוותר על ידיעותיו, על מצפוני, על הכרתו, בגלל חישובים קואליציוניים ? אני חושב שדבר זה, יותר מכל דבר אחר, זורק אור מחריד על התנוונות הפרלמנטריות ה־ישראלית.

על אותיות המפלגות :

(זה זוגע להצעת־חוק, שבאה לשלול ממפלגות חדשות את הזכות להשתמש, במערכת־הבחירות, באותיות שהיו שייכות, פעם, למפלגה שאינה משתתפת בבחירות.)

כל הריכות הזה על האותיות הוא מגוחך. הגיע הזמן לעבור לשיטה המקובלת במדינות מתקונות, והיא שיטה של מיספרים. המיספרים מתחלקים לפי מיספר הקולות ש־קיבלו המפלגות בבחירות האחרונות, כלומר: לפי סדר־הגודל בכנסת היוצאת. אז יתבטל ממילא כל הריכות־הזה, שהוא באמת מגוחך, על אותיות. על אותיות. כולנו יודעים שיש לפני כל בחירות נסיון מצד המפלגות

אידיאל של שלום ואחחה בינלאומית, נגד המלחמות, נגד הלאומנות הצרה, נגד הגזענות? האם פלא הוא שאין צעיר בן 23, דניאל כהן־בנדט, יהודי מובהק ובעל־הכרת, פונה אל המהפכה הקומוניסטית, ו־אינו רואה את מקומו במדינה הנראית לו שוביניסטית?

יגאל אלון : כאלה היו גם לפני המלחמה בכל הארצות, כולל ישראל.

אורי אבנרי : וחבל, גם אז חבל שלא משכנו אותם. הרי אף פעם לא ערכנו חשבון, כבוד השר, כדי לברר כמה עולים הפסדנו, בשלושת הדורות האחרונים, בגלל נטיות מסוג זה.

על חזון השלום :

אנו מאמינים כי ישראל יכולה להיות אבן־שואבת למיטב הנוער היהודי בי־עולם, אתגר למיטב הכוחות האינטלקטואליים.

ישראל — כפי שהיא צריכה להיות, כפי שהיא יכולה להיות.

ישראל — המשולבת בי־מרחב כלכלי עצום, מן־מ־אוקיינוס האטלנטי ועד־גבול הודו ;

ישראל — חשופת לי־שוק מרחבי אדיר, בעל פוטנציאל טכנולוגי עצום. ישראל — שתשמש מעב־דה וחילחלוץ למהפכת העמים הנחשלים.

מדינה כזאת תהיה מגדור הקורא למרחקים. אך מה לזה לישראל של תוכנית אלון, הגיטו ה־

את זאת אנחנו

מבוצר והמונות ? זו אינה מסוגלת לפנות אלא לתחור־שה הפרימיטיבית של שבת !

על הדת במדינה :

שר־הקליטה ציטט היום את דבריו של איש יהודי גדול, הרב לואי פינקלשטיין, וספק עם סגן־ראש־הממשלה שמע את אשר ציטט שר־הקליטה. הנה הדברים : „הנוער יבוא בהמוניו רק — רק ! — אם יחוש שזאת הדרך לסייע בהצלת העולם“. בהצלת העולם, לא באידיאל שוביניסטי צר־אופק, לא במדינה שאין בה הפ־דה בין הדת והמדינה, שבה אין מקום מכובד למאות־אלפי הזוגות המעורבים הקיימים בעולם היהודי.

על הבעייה הדמוגרפית :

במצב הקיים תבוא — במקרה הטוב ביותר — עלייה של כמה רבבות לשנה. תבוא ברכה גם על עלייה זו, אבל היא לא תשנה את יחסי־הכוחות במרחב ובארץ. אין בה פיתרון לבעייה הדמוגרפית, שתתעורר אם תצליח ממשלת־הליכוד־הלאומי להגשים את חלומה הכמוס, ולהחזיק בכל השטחים הכבושים. הריבוי הטבעי של הערבים, ששרדו תחת שלטון ישראל ברגע זה, הוא כ־60 אלף לשנה.

על הסוכנות היהודית :

כדי לקדם את העלייה, יש לחסל את הסוכנות ה־יהודית, שאינה אלא מיכשול לכל אורך הדרך. ההפרדה בין העלייה (המופקדת בידי הסוכנות) ובין הקליטה (המסורה בידי הממשלה), סכיזופרניה ממוסדת זו, היא אבסורד.

דרוש לנו מיניסטריון לעלייה, פשוטו כמשמעו, משרד שיפעל בארצות־ההגירה, כשם שפועלים שם הנציבים העליונים וסוכנויות־העלייה של ממשלות אחרות : קני־דה, אוסטרליה וכו'.

זה יפריע למפלגות, אשר מחלקת־העלייה של הסוכנות היא שדה־מירבץ לשליחיהן. אבל זה יועיל לעלייה.

על הגימלאות לח"כים :

רק כמספט אחד ברצוני להסביר מדוע אני מתנגד לחוק זה (חוק הגימלאות לנושאי משרות).

מנחם כהן : יש דבר שאתה בעד ? **דובא אליאב :** זה לא נכון. הוא אמר קודם שהוא בעד עלייה המונית.

אורי אבנרי : יש בחוק זה פגם אסתטי, והוא: לפי חוק זה ייקבעו להבא הגימלאות של ח"כים וזכויות אחרות שלהם בחקעה של הכנסת. כיום מחייב הדבר דיון במליאה. אני חושב שיש פגם אסתטי בכך שהכנסת מעבירה לי־טיפול בחקעה דברים הנוגעים לעצמה, מפני שהדיון בחקעה אינו נערך לעיני הציבור.

נות את השימוש במכשיר הזול ביותר, הפשוט ביותר, ה־דימוקרטי ביותר — הטלוויזיה.

על העלייה :

אנו בעד עלייה יהודית המונית. אנו רואים ביהודי העולם מצבור טבעי של כוח־אדם לעלייה.

הזיקה ההדדית בין האומה העברית החדשה בישר־אל לבין העם היהודי בעולם היא עובדה טבעית, חיוני בית ובת־קיימא. מכאן שאנו מחייבים כל יוזמה וכל פעולה שיש בה כדי לעודד את העלייה מרצון, ואנו נוטנים את דעתנו על הגורמים לעלייה ועל המיכשולים בדרכה.

על יגאל אלון :

(אחרי שאלון פתח בנאום גדול את החיכות על העלייה). הקשבנו בדריכות רבה מאוד לנאומו הכפול של השר יגאל אלון — הנאום של סגן־ראש־הממשלה והנאום של השר־לקליטת־העלייה.

השר־לקליטת־העלייה הוא צעיר השרים, המופקד על צעיר משרד־הממשלה. סגן־ראש־הממשלה הוא השמרן שבשמר־נים, דובר האורתודוכסיה הציונית הקונפורמיסטית ביותר. הסתירה הזאת בין שני התפקידים המתמוגים באישיות אחת — היא שהטביעה את חותמה על שני הנאומים שהם אחר.

על הנוער היהודי :

סגן־ראש־הממשלה משתמש בכל הזדמנות כדי לספר לי־עיתוני העולם — אותם קוראים המועמדים־בכוח לי־טיפולו של שר־הקליטה — שעל ישראל לספח את רמת־הגולן, את ביקעת הירדן, את חוף ים־המלח ואזור־חברון, את רצועת־עזה ו־צפון־סיני, את חוף ים־סוף ושארם־אל־שייך, כל זה בי־נוסף על ירושלים המיוז־חית.

אלון

ואם לא יקבלו אויביו תני־אים אלה, יימשך מישר ה־כיבוש בכל השטחים, יימשך הצורך הפעיל נגד סירור־השטחים את הטרור־הנגדי של הריסת בתים, דיכוי־הפגנות, גירוש תושבים, שיטות חקירה מסוימות, ומי יודע מה עוד מחר. זה עדיין אינו משפיע על העלייה — אך בעוד שנתיים, שלוש, ארבע? האם לעדינה זו, כבוד השר, יבואו המוני הנוער היהודי — אותו נוער העולה על הברי־אדות, בתדיר־ס מדינות, למען

במדינה

(המשך מעמוד 14)

אשר תקום את המלון החדש אין שום קשר אל רשת בתי המלון המפורסמת. "אין לי שום פרטים". ראש עיריית תל-אביב—יפו, יהושע רבינוביץ, הודה כי ידוע לו שזו אינה החברה הבינלאומית. "קיבלנו המלצות ממשרד-התיירות לגבי ה"משקיעים", אמר, "חוץ מזה שום דבר אינו מעשי עד שלא מתחילים לבנות. נחיה וניראה!"

האיש שמאחורי אינטרקונטיננטל איננו מנט הוא המשקיע ברני פסקין, המיוצג בי ארץ על-ידי עורך-הדין יהודה ליפשיץ. אף הוא הודה כי אין לחברה כל קשר עם רשת בתי המלון הבינלאומית, וכי היא הוק' מה לצורך הקמת בתי-מלון בישראל בלבד, אך טען כי זאת היא חברה-בת של חברת מלונאות אמריקאית, שסירב לנקוב בשמה. שמואל ינאי, מנהל חברת הירקון, אשר חתם על החוזה עם האינטרקונטיננטל, אמר אף הוא כי אינו יודע מי היא חברת המלונאות העובדת מאחורי החברה של פסקין.

ואילו יצחק פרלשטיין, האדריכל של בית-המלון המיועד, אשר אמר בטקס חתימת החוזה כי "בית-מלון זה יהיה לשי הדוגמא של שאר בתי-המלון של החברה, ולפיכך יהיה זה בית-מלון שיגיש שירות ברמה גבוהה ועם זאת יתבסס על מחירים עמ' מיים", טען, כשנשאל איזה בתי-מלון ישמשו לו כדוגמא: "אני לא מכיר שום דבר מזה. אין לי שום פרטים."

"לא טענו שהחברה זהה." בית-המלון, יוקם על שטח של 9200 מטרים מרובעים, וייקרא "גראנד הוטל", אך הוא לא ישתייך, כמובן, לרשת האינטרקונטיננטל. כשנשאל דובר עיריית תל-אביב—יפו כיצד פירסם ידיעה כה מטעה, השיב: "אנחנו לא טענו שזאת חברה זהה לאינטרקונטיננטל סאל הידועה. אבל לפי מיטב ידיעותי ה" חברה הזאת הקימה בחו"ל כמה וכמה בתי מלון, אינני יודע בדיוק כמה."

רפואה

מחלה

ושמה דחלת

● טוביה (11), אחד התלמידים החרוצים והמוכשרים בכיתתו, החל לפתע מתאונן על הרגשה גופנית לא טובה, התקפים של לחץ ומועקה בחזה, כאב-יראש וחולשה כללית. מצבים אלה הפיעו במיוחד בבקרים, ומנעו ממנו את הליכתו לבית-הספר.

● רן, תלמיד כיתה א', נכנס לבית-ה"ספר היסודי ברצון, אך כעבור שבועיים גי' לה חוסר-נכונות להמשיך. "קשה לי בכיתה, רוצה לחזור לגן", התייפח.

● סימה (7), חולה אף היא לבקר בבית-הספר. אחרי שבועות מיסטר בהם נעדרה מן הלימודים בשל זיהום דרכי-הנשימה, סירבה לחזור לכיתה, נתקפה בהתפרצויות בכי מלחצת הקאות, בכל פעם שנושא בית-הספר עלה על הפרק.

לא רוצה בבית-הספר! לעיתים קרובות נתקלים הפסיכיאטרים של בתי-הספר בילדים, אשר עקב מצבם הנפשי נמנע מהם לבקר בבית-הספר. מצב זה נקרא טוביה של בית-הספר, או דחלת בעברית, אם כי רופאי אים רבים מסתייגים מהגדרתו כך, בטענה שהוא כוללני מדי. לאחרונה מרבית להשתמש בביטויים כמו "התרחקות מבית-הספר", או "סירוב לבקר בבית-הספר".

מצב זה, שהוא נפשי בעיקרו, שכיח בגיל חינוך-החובה. אך הרופאים והפסיכיאטרים יודעים לספר על מקרים דומים אצל תל-מדי החינוך העל-יסודי. ידועים אף מיסטר מיקרי דחלת אצל מחנכים.

הילד הפובי (הדחלת) רמתו השיכלית היא בדרך-כלל טובה. הוא מודיע על חוסר יכולתו ללכת לבית-הספר, ובהגיע השעה ללכת לבית-הספר הוא נתקף במתח ובחרדה, בוכה ואינו הולך. ילד כזה אינו עוזב את הבית בשעות-הלימודים.

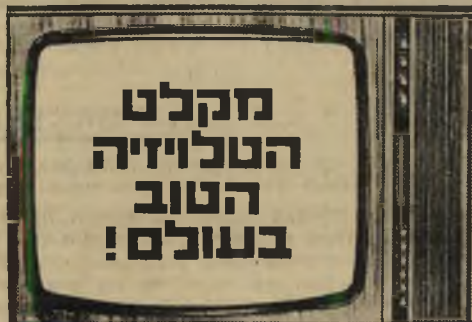
מישהו יחרום את אמא! הסיבות למחלת הדחלת יכולות להיות שונות. מורה צעקנית ומפחידה, עונש שהוטל בכיתה, יל-דים לועגים. אך אלו הן סיבות חיצוניות. סיבות פנימיות: יחס פאתולוגי בין אם ל-ילד, שהוא דו-ערכי, עויין ותלול. סחוד של הילד להיפרד מאמו, מחשבו כי מישהו עלול להזיק ולהרוס אותה, כמו למשל אנשים זרים.

מכון שניאורסון, שליח עיריית תל-אביב, (המשך בעמוד 22)

★
חידון אמנותי
נושא פרסים

שיא השלמות

מקלטי הטלוויזיה
שאוב-לורנץ
מצטיינים

- בטכניקה מעולה
- בקליטה חדה
- בעצוב מודרני

ITT SCHaub-LORENZ

★ חברת "שאוב-לורנץ" מכריזה על חידון אמנותי נושא פרסים. מודעה זו היא אחת מתוך 6 מודעות, שתופענה בעתון זה ואשר בהן תוצגנה יצירות אמנותיות של מסלולים מסורסמים. על המשתתפים לזהות את שם היצירות ויוצריהן, לגזור את המודעה ולשלוח עם הפתרון לתד. 2306 תל-אביב, עבור: "שאוב-לורנץ" — שיא השלמות. השותרים נכונה ישתתפו בהגרלת פרסים: פרס ראשון — נסיעה לחו"ל, פרס שני — רדיו-טרנזיסטור ביתי "שאוב-לורנץ", פרס שלישי: טרנזיסטור "שאוב-לורנץ" ועוד 20 פרסים של ספרי אמנות.

יצא לאור בהוצאה פרטית,

ספר שיריה

הראשון של המשוררת

רות דורון

הספר מעטר בציורי אופסט אורגניליים של בתה בת ה-8 של המשוררת.

ניתן להזמין לפי כתובתה של רות דורון, שליח 3, תל-אביב, ולקבלו בדואר — תמורת תשלום של 5. ל"י בלבד.

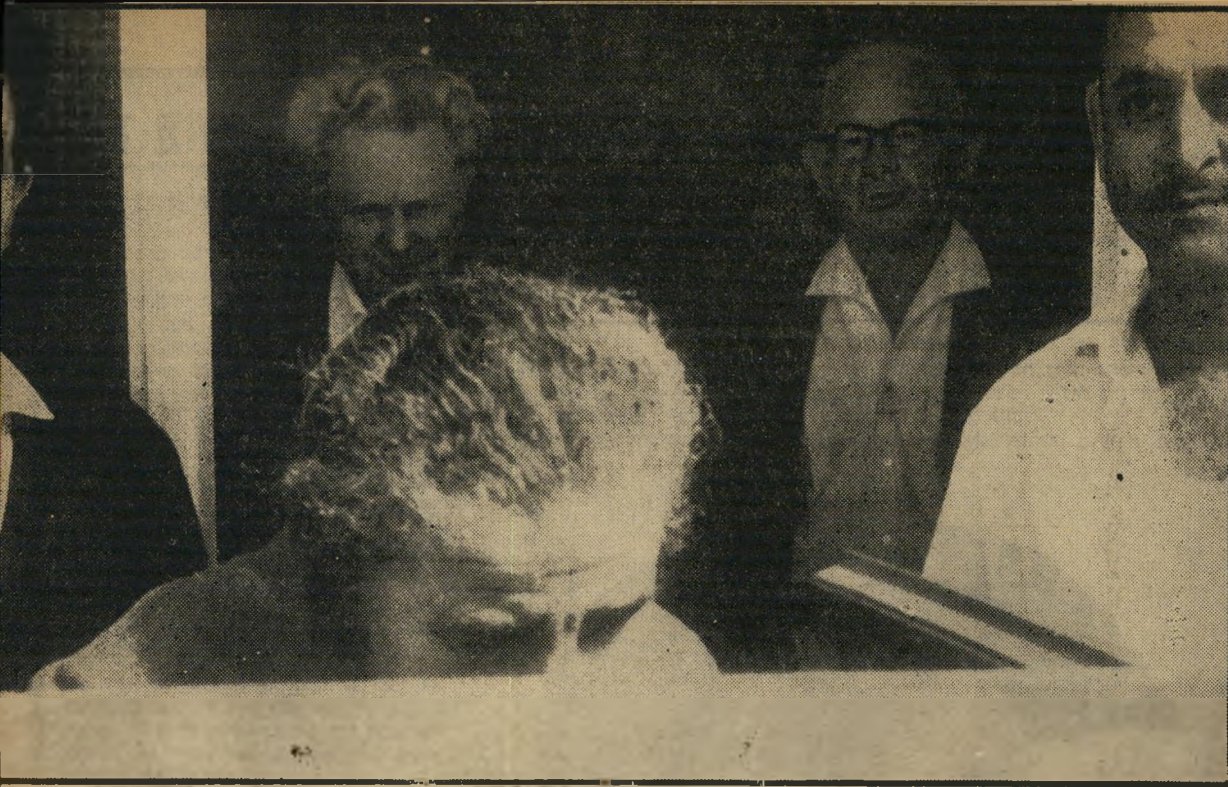

מצונו?
השתמש "בדרבי"
מטפחת הנייר!
(TISSUES)

הופיע

בהוצאה עממית, ספרו של
סאלבדור דאלי
"יומנו של גאון"
לחשיג בכל חנויות הספרים
מחיר 4.30 ל"י

מי דפק את מי – בשיחת החברים

לפני שהתכנסה צמרת מע"י לשיחת חברים בשבת בבוקר, ניצבה שאלה גדולה: מה יעשה משה דיין?
אחרי שהסתיימה השיחה, עוד ניצבה אר-תה שאלה ללא מענה – אבל נוספו לה תריסר שאלות חדשות. בראש-וראשונה: **איך הזדמנו גולדה מאיר, משה דיין וישראל גלילי ל"שיחה אינטימית" אחרי השיחה הכללית? הי אום תוכננה מראש? מי יזם אר-תה? מדוע נעדר פינחס ספיר?**

מדוע חזר דיין?

בבחינה פורמאלית, היה ברור מדוע נעדר המזכיר הכללי של מע"י מן הישיבה המשולשת. עוד לפני סיום שיחת החברים הודיע פינחס ספיר, שהוא יאלץ להפסיק את הישיבה בצהריים, מכיוון ש'עליו להשתתף בסעודה משפחתית עם נכדיו. ייתכן שזאת היתה הסיבה מדוע ניהל את הישיבה בקוצר-רוח. לא הירשה קריאות-ביניים, הירבה להשתמש בפטיש ה"יר", וקרא חברים לסדר. עד כדי כך, שכאשר ביקש משה דיין לקרוא קריאת-ביניים למד-כיר ההסתדרות אהרן בקר, דפק ספיר ב'פטישו וקרא לו: "לא להפריע!"

כאשר חזר ספיר פעם נוספת על תרגיל זה, התפרץ כלפיו דיין: "זאת שיחת חברים! בשיחת חברים מותר להעיר הערות. זה אינו דיון רשמי!"

"אני מבקש לא להפריע!" התעקש ספיר. "אם זאת לא שיחת חברים – אין לי מה לעשות כאן!" הגיב דיין בכעס, ולתדה-מת המשתתפים קם ויצא מן החדר.

גולדה יוצאת מארכו המפלגה, נכנסת למכונית. מאחוריה: גלילי

גלילי עשה קנוניה:

השיחה האינטימית סודרה על-ידי ישראל גלילי, בלי ידיעתו של פינחס ספיר. הוא אמנם עזר לספיר להמליך את גולדה, כי יורשתו של לוי אשכול; אבל רק כדי לחסום את הדרך – בצורה אלגנטית ותמימה-כב-יכול – בפני חברי-המפלגה יגאל אלון. הוא אינו סובל שאלון, שתמיד נחשב צוער לעומתו, נחשב עתה מועמד לראשות-ה-

מטעמו של משה דיין, נאמר כי באותו רגע החליט לשוחח עם שני עמיתיו-לממשלה על עניינים ממשלתיים דחוקים, משהו במישור הביטחוני. דבר שלא יכול היה להמתין עד לישיבת השבועית של יום א'.

אבל ברור, כי הסבר זה הוא רק מסך-עשן, והוא לא הספיק להסתיר את העוב-דה, שבמשך כל העת שחברי-הצמרת הנכב-דים דנו על מעשיו, איומיו ומחדליו של משה דיין – ידעו השחקנים הראשיים כי

"למה לריב אם אפשר לדחוף חוקן בשקט?"

"בוא נדבר בארבע עיניים!"

אין זו אלא הצגה להמונים, וכי את הדב-רים החשובים יש להשאיר לשיחה שתתנהל מאחורי הקלעים, אחרי הורדת המסך.

אבל אם נקבעה הפגישה החשוי-בה מראש – מדוע לא נשאר פינ-חס ספיר כדי לקחת בה חלק? הייתכן שהוא לא ידע כלל על קו-י-מה – ושאר-גנה מאחורי גבו?

סביב שאלה זו התחולל במשך שלושת הימים הראשונים של השבוע מסע של רמ-זים, האשמות והחשדות שמפלגת-העבודה לא ידעה כמותו מאז ימי הפילוג של וויד-ברגוריון. הכל החשידו את הכל, הכל טענו כי דפקו את הכל – או שנדפקו על-ידי הכל. הגירסות העיקריות:

ממשלה, ואילו הוא, גלילי, נחשב שר זוט-ר. **עתה, אחרי שמונע את מינויו של אלון כראש-ממשלה, מנסה גלילי לברות ברית דווקא עם דיין, כדי לחסום את הדרך בפני השתלטותו המוחלטת של ספיר.**

הוא שיכנע את גולדה לקיים את השיחה האינטימית, שואף לתוך בינה לבין דיין, אם יצליח – יהיה מעמדו חשוב יותר מזה של ספיר.

נסיון-פשרה של גולדה:

גולדה רוצה להמשיך בכהונתה גם אחרי הבחירות. היא יודעת, שהפופולריות שלה

אך התדהמה לא הסתיימה בכך. כעבור דקה נפתחה הדלת שנית, ודיין חזר למקומו. **מפני שידע, כי אחרי ההצגה הי גדולה, החברית, צריכה להתקיים השיחה האינטימית, בה ידובר על דבריי-כלית.**

שלוש גירסות

במשך הדיון הכללי, ישב ישראל גלילי ליד גולדה מאיר. כאשר הכריז ספיר, דקות מספר לפני השעה אחת, על סיום הפגישה, והחברים החלו נוהרים החו-צה – נשארו גולדה וגלילי יושבים במקו-מם. גם דיין, שישב במרחק מהם, לא עזב את החדר. לדבריה-הסבר שפורסמו למחרת,

נמצאת בקו עלייה. אם תצליח להיראות כאדם המשתדל לפייס את דיין ולא לדחוף אותו החוצה, תזכה באותה אהדה שהיתה נתונה ללוי אשכול – ומאותה סיבה: בשל היותה אשת-פשרות אימהית. וכשם שב-מישאלים הצביע רוב בעד אשכול כראש-הממשלה ובעד דיין כשר הביטחון, כך יצביעו בעדה כראש-הממשלה, כל עוד לא יתהווה קרע גלוי בינה לבין דיין. לכן עשתה חשבון, שכדאי לפייס את דיין.

אולם משחצלתה הצעה זו בפני ספיר – התנגד לה זה בתוקף, סירב להשתתף בשיחה. מתוך הי נחה, שהצלחת הפיוס גולדה-דיין תפגע במעמדו כאיש כלייכול כי מפלגה.

תחבולה של ספיר:

גירסה זו נישענת על מה שלוי אשכול כתב באחד הפתקים, שהתפרסמו אחרי מותו: "למה לריב, אם אפשר לדחוף חוקן בשקט?" אמרים מפריחי גירסה זו: פינחס ספיר, יחד עם כל הצמרת הוותיקה של מע"י, הגיע למסקנה, שאין טעם, בעצם, לדחוף את דיין החוצה. אם יקים דיין רשימה נפרדת משלו, עלולה זו בכל זאת לפגוע בכוחה של מע"י, ואולי אפילו לשלול ממנה את ההישג העצום של רוב מוחלט בכנסת הי-באה. על כן מוטב להבטיח לו כל מיני הבטחות מצלצלות, לפייס אותו, להשאיר אותו במפלגה – ולסמוך שבבוא העת ישכילו הזקנים למנוע את מינויו של דיין כראש-הממשלה.

כדי להקל על תימרון-הארגון הוחלט מראש שספיר עצמו ייעדר מהשיחה, ואולי אפילו יאפשר לגולדה לרמוז שהם מחפשים הסדר מעל לראשו של המזכיר הכללי. מתוך הנחה, כי גם דיין יהיה נוטה להתפייסות, כשהמזכיר בפרס כל-כך עצום כמו סיכוי להשתלט על סיעה שיהיה לה רוב מוחלט בכנסת. על רוב כזה כדאי יותר ללחוץ מאשר על סיעה נפרדת בת 15 או 20 ח"כים. **לדיין יאמרו: "אחרי שנהרג את הדוב, נריב על חלוקת העור!" ו-אילו בינם לבין עצמם יאמרו: "למה לריב, אם אפשר לדחוף חו-קן בשקט?"**

הפסקת-אש

איזה מגירסות אלה היא הנכונה? איש מן המעורבים המרכזיים לא היה מוכן אפילו לרמוז מהי התשובה לשאלה זו. אולי מפני שהמציאות אינה כה חד-משמעית, אלא מורכבת מתערובת של כל הגירסות יחד – בתוספת אי-אלה תסבוכות. או אולי מפני שלכל הגירסות הללו יש מכנה משותף אחד: הן מאפשרות לדיין להישאר במפלגת העבודה. אומנם לא נקבעו עדיין התנאים, ומשני הצדדים יש תביעות וטענות: אבל העיקר הוא שהשיחה הי-אוינטימית פתחה פתח לשלום בצמרת מע"י, או, לכל הפחות, להסכם הפסקת-אש, ש-ישרור – תוך הפרות ופעולות-תגמול – עד שתוכרע סופית השאלה: מי יהיה ראש-הממשלה אחרי גולדה?

היא מחלקת את זמנה בין הופעות סטריפ-טיז במועדוני-לילה

ובין המנזרים של נצרת - כי היא באה ארצה למען מטרה אחת ויחידה

נחקר, הוצא להורג עלידי כיתת יורים. האם נטלה את מטלטליה, את בנה ושתי בנותיה, ועברה לפאריס הבירה. מדליין, הבת הבכירה נועזעה ממות אביה, החסד להסתגף ולצום, בילתה את זמנה בתפילות ובווידיאו. בגיל 12 הצטרפה למנזר נזירות קתולי. מאז נעלמו עקבותיה. כריסטיאן, אחותה הצעירה של מדליין,

כי לילה אפשר לראות אותה על בימת מועדון הלילה כליף בופ, כשי היא מבצעת במקצועיות ובאדישות את האקס הקבוע שלה: משתחררת משמלותיה ו"מציגה לראווה כתנועות מפתות את גופה החשוף. בשביל אלה הבאים לראות את גופה היא לולו סנטיאגו, חשפנית הקרייזי הורס בפאריס, המבצעת הופעת-אורח במועדון כליף.

★ ★ ★

רבוש אלגנטי, אך צנוע

אבל בשעות הפנאי שלה, בשעות היום או בימי הופשתה, אפשר לראות אותה, בלבוש אלגנטי אך צנוע, כשהיא מסיירת בסקרנות באתרים הקדושים לנצרות בשטח ישראל — בכנסיות של ירושלים העתיקה או במנזרים של נצרת. שם היא כבר לא לולו סנטיאגו אלא כריסטיאן קוטי, והיא הולכת למנזרים ולכנסיות לא כדי לכפר על חטאיה או לחפש אחר אלוהים. היא פשוט מחפשת את אחותה.

השבוע, כשכמה ישראלים זיהו בצליינות הקתולית המסתובבת בין המנזרים בנצרת את לולו סנטיאגו, הסטריפטזיזאית מכליף, גילתה כריסטיאן את סודה, סיפור הנראה כלקוח ממלורמה קולנועית.

★ ★ ★

שתי קצוות למקד

כריסטיאן נולדה בליון, בעיירה של המלחמה, ביום חגה הלאומי של צרפת, ב־14 ביולי 1942. אביה, רופא ב־מקצועו, נאסר עלידי הגרמנים כחשוד בתור חבר המחתרת הצרפתית, המאקי. לאחר ש-

אני
אחות

בחיפוש
כריסטיאן קוטי בלבושה הי בערי הארץ כדי לאתר את לפי הידיעות המצויות בידיה, היא נזירה ונמצאה

הפכה לחשפנית. תחילה הופיעה בקובות הלילה של פיגאל, שם גילה אותה ברנרדין, הבוס הכליכול של מועדון הקרייז'הורס. היכל החשפנות העולמי, שהפך אותה לאחת מכוכבותיו.

בסופו של דבר, קבעו הפסיכולוגים, חשפנית ונזירות זה אותו דבר. אלה הן שתי קצוות של אותו המקל — שני ביטויים להתנכרות אל הגוף שאינו קיים. אבל אם תשאלו את כריסטיאן היא מופיעה כחשפנית כדי "לעשות הרבה כסף, כסף כסף שמאפשר לי לחפש אחר אחותי."

★ ★ ★

הכר
יבנה
דהיות

היריעות שצברה במשך השנים רמזו לה כי אחותה נמצאת במינזר באחת מ-

חפשת את ני הנזירה

בעד דה'גול! כריסטיאן מעידה על עצמה שהיא מעריצה של הגנרל דה'גול. "השתתפתי אפילו בהפגנות למענו, וקיבלתי מכות מ-אשה שאני לא מכירה. עכשיו, כשהכרתי את ישראל, אינני מבינה מה רוצה מכס הגנרל."

ארצות הים-התיכון. "עברתי כימעט את כל האזור," מספרת כריסטיאן, "מפורטוגל ועד תורכיה. סרקתי את כל המנזרים בחיפוש אחר מדליין. אפילו בישראל ביקרתי כבר פעם לפני חמש שנים, אבל לא מצאתי דבר. לפני מספר חודשים, בעת שהופעתי בלבנון, פגשתי נזירה שטיפרה לי כי אחותי נמצאת באחד המנזרים בנצרת. כשקיבלתי את ההצעה להופיע בכניף, קפצתי עליה — משום שזה יתן לי הזדמנות לחיפושים נוספים. "בישראל כולם נורא חביבים אלי," מוסיף פה כריסטיאן, "כולם עוזרים לי, מאנשי משרד-הדתות ועד פקידי משרד-החוק. ניסיתי אפילו דרך המדור לחיפוש קרובים, אבל אמרו לי ששם מטפלים רק ביהודים. הבעייה היא שאחותי, כנראה, שינתה את שמה וספק אם היא זוכרת ששמה היא מדליין קוטי". מה יהיה כשתפגשנה האחות? האם יש סכנה שמדליין תשכנע את כריסטיאן להפוך לנזירה? "אני לא יודעת," אומרת כריסטיאן, "הכל יכול להיות".

מה שבטוח הוא שכאשר תפגשנה זו את זו, צפוי עוד סיפור מאותם סיפורים ש'העיתונות ממחרת לקפוץ עליהם, בנוסח "שתי אחיות שלא ראו זו את זו 25 שנה — נפגשו בישראל". זאת תהיה פגישה — ועוד איזו פגישה?

בעבודה לולו סנטיאגו בהופעה של חשפנות. את השם בעל הצילצול הספרדי הדביקו לה במועדון הקרייז'הורס בפאריס. בגלל צורתה החיצונית הלטינית. לשם כך היא מופיעה גם בתלבושת ספרדית.

מיומי, בו היא טובבת נקבות אחותה האבודה. במינזר בעיר נצרת.

היא כבר לולו אני שונאת חשפנית ה' מתנהגת ככוכבת. בשבילי חשוב רק הכסף.

הפלסטינים משתלטים על

אשה מס. 1 אשתו הראשונה של המלך חוסיין, שליט ירדן — המלכה ריינה, אשר חוסיין התגרש ממנה, עקב תכניה של המלכה האם, אמו של חוסיין. בתמונה נראה חוסיין בנעריו עם אשתו.

הנוכחית, האמירה מונה, שהיתה אף היא שדרנית בתחנת הרדיו הירדנית.

המועמדת הבאה

תושבי הגדה המערבית שבירי ישראל רואים בתוכניתו של המלך, לשאת את סוהא ב-15 ליוני בהגנת נשר אין מלכותית, אות להפגנת התקרבות לפלסטינים. החוק הירדני המוסלמי מתיר למלך לשאת ארבע נשים, אולם הוא

אשה מס. 2 היא האמירה מונה, אנגליה נוצרית, שעבדה כקריינית בשירות השידור הירדני, היתה ידידתו של מנהל מחלקת ההסברה בירדן לפני שנישאה לחוסיין, לפני שבע שנים. מונה נראית כאן בחברת שני הילדים, אחיהם ילדה לחוסיין תאומות.

אוסר עליו לשאת אשה מבנות ירדן — כדי לא להעדיף את משפחתה על פני משפחות אחרות בממלכה.

אולם מערכת החקיקה הירדנית נתונה בידי אחי אמו, השריף נאצר בן ג'מיל, ואין ספק שזה ימצא דרך לתקן את החוק כך, שהמלך יוכל לשאת את סוהא וללדת ילדים ערבים טהורים. אשתו הנוכחית מונה, שילדה לו שני בנים ושתי תאומות, היא אנגליה נוצרית במוצאה. למרות שהתאסלמה, רואים בה הירדנים זרה, וחוסין נאלץ בזמנו למנות את אחיו חסן כיורש-עצר ולא את בנו דבכור עבד-אללה, שהוא בן לאשה נוכרית.

עתה, אם תלד סוהא בן לחוסיין, יוכל חוסיין למנות את בנו ליורש-העצר במקום אחיו. בינתיים החלו כבר תלמידות בתי-הספר בשכם ובג'נין לחרוץ חרוזים הלועזים למלך, שמצא פנאי, גם בימים טרודים פים אלה, לעסוק באהבהים במקום לאזור את כל כוחותיו למלחמה באויב הציוני.

נושא אחר לחרוזה-הלעג הם הפרשי הגובה בין סוהא לחוסיין. גובהה של סוהא הוא 1.75 מטר והיא גבוהה מהמלך בעשרה סנטימטרים לערך.

מכיון שלפי החוק הירדני יוכל חוסיין לשאת עוד שתי נשים, שואלים תושבי שכם אם המועמדת הבאה אינה גלוריה סטיוארט, שדרנית התחנה הערבית של הטלביזיה הישראלית, שהיא בת יריחו.

ילדיה היא, ללא ספק, היפה בשדרניות הטלביזיה בירדן. אך עתידה לגבי חוסיין תלוי באם תוחזר הגדה הערבית לחוסיין, עימה או בלעדיה.

בכל הממשלות הירדניות שהוקמו בשנים האחרונות. ועתה שם חוסיין את עינו על נצר נוסף למשפחת טוקאן, כוהא, ילדית שכם, שרק לפני שנה סיימה את לימודיה באוניברסיטה של רבת-עמון.

סוהא היא בתו של עבד אלרזאק בן עלא אלדין טוקאן. כלומר, נכדתו של מייסד השושלת. אביה עובד כפקיד-מכס ברבת-עמון. אחד מדודיה הוא ראשיד טוקאן, מי שהיה חבר הפרלמנט הירדני לפני שנפטר, ודוד אחר שלה הוא סאלח טוקאן, מבכירי המדינה הירדני, שבאמצעותו קשר חוסיין את קשריו הסובבים עם סוהא, אחרי שצדה את עינו בתוכנית הטלביזיה שלה, הנערכות רק אחת לשבוע.

את פרטי הרומן החדש של המלך הירדני הביאו ארצה תושבי הגדה המערבית שחזרו מירדן. לדבריהם מצאה ה' שדרנית חן בעיני המלך עוד לפני מיספר חודשים. מאז הגביר את ביקוריו בתחנת-הטלביזיה של רבת-עמון יתבע בכל ביקור שסוהא תהיה בין מקבלות פניו.

אחרי ביקורים אלה אור המלך עוז והומין את סוהא

ירדן - ופלסטינית משכם

אשה מס. 3 אותה מתכנן חוסיין לשאת ב' קרוב כאשה שנייה על פני ה' אמירה מונה, היא סוהא טוקאן, מגישת תוכנית בטלביזיה הירדנית, שהיא בת למשפחה השכמית המפורסמת ביותר.

לאחת החילות ליד רבת-עמון, השייכות לאחד מאנשי הצור. אחרי שבילה עימה את הלילה, הודיע חוסיין כי הוא ארס את סוהא ומתכנן ישאת אותה כאשה שנייה, נוסף לאשתו

ה עם היו נאפופיו של חוסיין, המלך הקטן של ירדן, עניינם של חובבי הרכילות הבינלאומיים. היום, ואף אפשר להתעלם מכך, הם הפכו לחלק מחיי החברה בארץ. סוף-סוף כ-750 אלף מתושבי הארץ הזאת עדיין רואים בו את מלכם החוקי. והם רשאים לרכל עליו באותה מידה כמו ששניים וחצי מיליון הנוחרים מרכלים עדיין על דיין או על גולדה.

ואם לא די בזה כדי לשכנע בעניין הציבורי שיש בחיי המיטה של חוסיין, הרי נושא אהבתו הפעם מצדיקה זאת. גם אלה שאינם מתעניינים בחוסיין, מכירים ודאי את סוהא טוקאן, קריינית הטלביזיה היפהפיה של הטלביזיה הירדנית, שהיא בת-בית במשפחות רבות בישראל בזיוק כמו חיים יבין או דן שילון.

מזה למעלה משנה פועלת בטלביזיה הירדנית תוכנית בידור ששמה מטרה רגש — בקש מיספר. המאזינים ל' תוכנית מתבקשים לצייץ מיספר ובתמורה משדרת להם סוהא את הסרט הנושא את אותו מיספר מהסרטים של ה' טלביזיה הירדנית. אם בנוסף למיספר מצליח המבקש לוותר מראש גם את תוכן הסרט המשודר, הוא זכאי גם למתנה משירות הטלביזיה הירדני.

התוכנית הפופולארית משודרת אחת לשבוע. עורכת אר-תה ומגישה אותה יפהפיה מיוחדת בת 24, בת למשפחה המכובדת והמפורסמת ביותר בשכם. זוהי סוהא טוקאן, ש' פירוש שמה הפרטי בעברית הוא מסיחה, כלומר, זו ש' מסיחה את דעתם של הבריות.

היא הצליחה להסיה גם את דעתו של המלך חוסיין, ה' מאזין הנכבד ביותר שביקש מיספר בתוכניתה.

טוקאן לכל צד

משפחת טוקאן השכמית היא משפחת אצולה ערבית. שמה הפך כבר לסמל מסחרי. כמו משפחת זועבי, שאין מפלגה בישראל המכבדת את עצמה, שלא תכליל אחד מבניה בשרשימת מועמדיה לבחירות, כך גם משפחת טוקאן בגדה המערבית.

בני משפחה זו שלטו בשכם עוד בתקופת התורכים, וב' קושטא היו מתחשבים בדרישות אבי המשפחה, עלא אלדין טוקאן. מאז מלחמת-השתי-הימים, יש טוקאן לכל צד. ישנו טוקאן של המימשל-הצבאי בשכם, קרדי טוקאן (55), מדען ומחנך שחיבר עשרות ספרים מדע ולימוד ובנה את הקולג' אלנאיאח שהקים בשכם, למרות התנגדותו של המלך חוסיין בשעתו.

למשה דיין ישנה המשוררת הלאומנית פדוה טוקאן, ש' לפי השמועות שפורסמו בשעתו בעיתונות העולמית, הע' בירה ישירות לנאצר את תוכנית-השלום של דיין.

לחוסיין עצמו יש את אחמד טוקאן, אחד השרים הקבועים

משתלטת על חוסיין

משטרה

זנות בע"מ

סלומון אוהיון (26) נעצר כחשוד בפריצת צה. בחקירתו במשטרה הכחיש בצורה גמ' רצת כאילו הוא חי על פריצות. לעומת זאת, כאשר דרשה ממנו המשטרה הסבר לתנועה הסואנת בחשבון-הבנק שלו, הוא היה מוכן להודות שהוא חי על חשבון פריצות.

המשטרה העמידה אותו לכן לדין באש' מת חיים על רחיצה של פרוצה. על סמך (המשך בעמוד 26)

הגן, הבריא עלידי טיפול בעזרת אביו. האב נטל חופשה בת שבוע ימים, החזיר לילד את ביטחונו העצמי שאבד לו.

במקביל לטיפול ברוך, קיבלה אמו, ש' היתה שרוייה או בדיכאון נפשי, טיפול פסיכיאטרי.

סימה, אשר פונקה עלידי הוריה, הת' גברה על סירובה ללכת לבית-הספר עלידי טיפול שנעשה בידי אחות בית-הספר, אליה היתה קשורה מאד. כיומים עימה, תחילה ברחוב המקביל, אחר-כך עד לכניסה לבית-הספר ובתוך החצר, וקסוף בתוכו, במכוון רות, כדי "ללמוד לכתוב על מכונת-כתיבה", ובאולם-ההתעמלות, גרבו לכך שכעבור שבוע עיים היתה סימה מסוגלת להשתתף בשיעור רים.

ה'11 גילתה כי הוא בעל רמה שכיכית מעו' לה, בעל תכונות של מנהיג, ביקורתי כלפי עצמו וכלפי הסביבה, אך עם קונפליקט אויפלי, וריגשות אשם חמורים בעיקבות אוננות.

מאחר והוראה פרטית לא הוכיחה את עצ' מה לגבי, ובדיקות גופניות לא הראו כל סיבה למאוביו, הוא הופנה אל הבכור, בו קיבל טיפול כל אימת שההרגשה הרעה תק' פה אותו. בדרך-כלל היה שב לכתה מייד לאחר שיחה עם המטפלת. תוך שלושה חודשים, בהם ביררו איתו תחומים שונים, בעיקר בשטח בעיות ההתבגרות. השתנה מצבו, והוא החלים כליל.

גם רן, שהיה הבן הבכור בביתו, בעל תכונות של מנהיג ומעמד כזה עוד בגיל

במדינה

(המשך מעמוד 18)

מטפל באותם ילדים הסובלים מאותה מחלה משונה — הדחלת.

אחת ממסקנות המכון היא כי יש להחזיר את הילד אל בית-הספר בהדרגה, וללא כפייה. הטיפול נעשה, בדרך-כלל, בשיתוף פעולה מלא עם ההורים. בסופו של דבר, להם חלק לא קטן בגורמי התנהגותו של הילד.

הרפואה, ביטאון הסתדרות הרופאים ב' ישראל, פירסם את תוצאות הטיפול בתל-אידים שסבלו מדחלת.

בדיקה פסיכיאטרית שנערכה לטוביה בן

התביעה של קוטלר

נסיגה רבת-משמעות עשה הרב הראשי של צה"ל האלוף שלמה גורן, בלי לחכות להחלטות ארבע המעצמות. בעוד ש בשנה שעברה יום הוצאתה של אגדת-פסח המראה את גבולות ישראל חובקים את כל כיבושי צה"ל, הרי שהשנה הוציא הוראה לחיילי צה"ל על גדות התעלה ובסיני לערוך "סדר שני של גלויות". סדר זה נערך אך ורק מחוץ לגבולות ארץ-ישראל. בסוף השבוע שעבר ביקר נשיא המדינה זלמן שזר במוצאי צה"ל באזור תעלת-סואץ, המפקד העמיד לרשותו אחד הסגנים הצעיריים של היחידה, כדי שימלא את דרישיו תיו של הנשיא. כשהציגו את הסגן בפני שזר, שאל: "מאיפה אתה, חילי?" "מקיבוץ יגור", השיב הסגן. כאשר יצאה הפמלייה הרשמית מחדר-האוכל נתקל הנשיא שוב באותו סגן. "מאיפה אתה?" "יגור". כמה דקות אחרי כן הסביר הסגן לנשיא כמה מונחים צבאיים. "כן, ומאיפה אתה?" "מי יגור", השיב הסגן פעם שלישית. בתום הסיוע, כשהודה הנשיא למפקד האזור, אמר: "אני רואה שיש בה הרבה חיילים יגור".

● להיות ראש-ממשלה זה יותר טוב מאשר סתם חבר-כנסת. לפחות במישור המישפטי. במסיבה שערכה ועדת-חוקי-ביטחון של ה כנסת סיפרה ראש-הממשלה גולדה מאיר, כי לאחר מינויה קיבלה מכתב ממוזכר מערכת הארץ יאיר קוטלר, בו הודיע לה כי הוא מבטל את התביעה שהגיש נגדה, ומאחל לה הצלחה בתפקידה הקשה. התביעה, שהיתה על-פי חוק לשון-הרע, ושהוגשה לפני כשנה, באה עקב דברים שנאמרו בישיבת מזכירות מפא"י, בהם הוגדר קוטלר כי שייך ל"אירגון ביצועי-סטי של חרשת-השם צות". ● כשסיים סגן שר-הקליטה לובה אליאב את הוויכוח על העלייה, היתה הכנה סת כמעט ריקה. בעת הגאום השיב אליאב ל טענותיו של אחד הנואמים, שטען כי אפשר להביא לארץ חצי מיליון עולים: "... הלואי ויבואו 500 אלף יהודים! או נעביר או מהר מאוד — עוד לפני ה-500 אלף יהודים שיבואו — אורחים ותיקים לאוהלים, לתוך המשרדים, לדירות שלנו. נכניס לתוך הכנסת יהודים. נמצא לאן להכניס אותם". קרא לעומתו אחד מחברי-הכנסת: "יש בכנסת מקום, ברוך השם" ענה אליאב: "לא התכוונתי לספסלים האלה, במליאה". השיב הח"כ: "למה לא? הרי כל הספסלים ריקים."

הדיעה

של נוסייבה

אלוף גייסות-השיריון אברהם (ברנ") ארן טרם הסתגל לכך שהועלה מדרגת תת-אלוף לאלוף. השבוע, כאשר נפגש עם

לאה גרנפס
חסרת-ניסיון

עיתונאים יחד עם אלוף פיקוד הדרום ישעיהו גביש, השיב לאחת השאלות שנשאל: "על זה יענה לכם האלוף!" גביש חיך והזכיר לברן: "תסתכל על הכתפיים, גם אתה כבר אלוף!" ● טיים אלעל יאיר

ברכה נאמן בפואה שחורה
נעלם —

ברכה נאמן בפואה כוזבית
— בצדק

ברק, שבמלחמת ששת-הימים הופל מסוטו והוא יושב מספר חודשים בשבי המיצרי, לא יכול היה לנחש מי שולח לו את חבילות השי דרך הצלב האדום. כשחזר לארץ ציין חבילות-שי אלה כאחת החוויות הנפלאות שהיו לא בכלל — ורק אז הכיר את הנערה ששלחה לו את החבילות. היתה זו חגית, דיילת בא"על, שלא הכירה את יאיר אישית, אבל בכל שבוע, כשהזדמנה לצירוף, שיגרה לו חבילות-שי לשבי. חבילות השי השתלמו. לאחרונה נשא יאיר את חגית לאשה. ● דיעה מקורית על הערובות לגבולות אשר דורשת ישראל הכיע השבוע מי שהיה שר הגנה בממשלת ירון, אנואר נוסייבה. אמר נוסייבה בשיחה עם עיתונאי ישראלי: "המצב ותוצאות המלחמה הוכיחו שדווקא הערבים זקוקים לערובות לגבולותיהם, ולא ישראל". ● העיתון הגרמני פראנקפורטר צייטונג סבור כי מצא בישראל את אריה מריה (במערב אין כל חדש) רימארק הישראלי. זה התואר שהעיתון הדביק ל-סופר הישראלי יגאל (באלוהים אמן, אני שונא את המלחמה) לב, בביקורת ספרותית על סיפרו שתורגם לגרמנית. העיתון ממנמם זאת: כשם שרימארק תיאר את המלחמה האחרת, כך גם יגאל לב מתאר את הצד ללא-ההילה של מלחמת ששת-הימים. ● להתחיל למען ונגד השר משה דיין יכול כל אחד. גם לצייר קאריקטורה בוודת עליו יכולים רבים. אבל להוציא ספר שלם,

כולו קאריקטורות, שהנושא המרכזי בהם הוא דיין, יותר קשה. על הקושי התגבר הקאריקטוריסט יוסף כהן, שהוציא בי שבוע שעבר ספר כזה. ובציורים שבהם דיין לא מופיע, ישנה לפחות הרטייה ה מפורסמת שלו. אפילו על חזה של בחורה.

הפיאה

של ברכה

סוף-סוף נבחרה מלכה חדשה: מלכת ריקודים. במסיבה שערכו הצעירים שבין חברי-הכנסת, בשיחוף עם מזכירות ומזכירי הסיעות. המסיבה התקיימה במלון גני-יהודה בירושלים. מנהל המלון, האמריקאי גרשון שווארץ, וסגנו הישראלי יהושע ור" דון, העמידו את הברא של המלון לרשות החוגגים. המסיבה נמשכה כל הלילה, ול-תשומת-לב מיוחדת זכתה כתבת על המישמר דליה שחור. לא בגלל מאמריה, אלא בגלל ריקודה. היא עלתה בקצב ריקודה אפילו על מאירה אונקובסקי, המוזכרת של הליבראליים העצמאיים, לה היה שמור בשלוש השנים האחרונות כתר הרקודנית הטובה ביותר בכנסת. ● הם לא רוצים פירסומת על חייהם האינטימיים. מי? ג'קי לין קנדי ואריסטומוטוס אונסיס. הם בורחים מעיתונאים וצלמים. אבל צלם אחד, שהפתיע אותם בלבים, הצליח לצלם אותם בפוזר אינטימית של חיבוק ונשיקה. ● תקרית אירעה השבוע במרתף של קפה סקאלה בתל-אביב, שם הופיע הזמר הכושי ג'ימי לויד. בשעת הופעתו של ג'ימי המשיך הקהל לפטפט, והדבר הרגיוז מאוד. הוא ניגש לאחד השולחנות, שם אירח איש עסקים ישראלי תייר בריטי, והחל צועק באנגלית: "אידייטיס! אני עובד! אינכם רואים, טיפשים שכמותכם!" בעלי המקום מיהרו להתנצל בפני התייר, אך התייר הודיע שעד שלוויד לא יתנצל, לא יתן לו להמשיך בהופעתו. איש-שרירים, הממונה על הסדר במקום, השתיקו. לאות מחאה עזבו רוב הנוכחים את המקום, ואילו התייר החליט לקצר את שהותו בארץ ולחזור ל-בריטניה. ● פעם, כשהיו מתכוונים לדברים רציניים, היו אומרים: "החיים והמוות ביד הלשון". היום אפשר להגיד שהחיים והמוות

אופנת דיין לפי כס
על חזה של בחורה

כעורב". למחרת בא אותו בחור למקום ההסרה, ומאו הוא נעלם. ברכה לא קיבלה שום מיכתב נוסף. ובצדק. באותו יום חבשה ברכה פיאה בלונדית. ● העוסקים במלאכת הפירסום מוכרחים לחשוב. הם מקבלים משכורת בשביל זה. הפירסומאי אליהו מל, שחברתו מפרסמת את טרופי קוזה בארץ, יצא ברעיון מקורי. הוא לקח נערה חסרת-ניסיון בשטח הצילום והדוגמנית, וצילם אותה סידרת צילומים של רקע טרופי. התוצאה: אופי טבעי ואישי למסע הפירסום. הנערה, לאה גרנפס בת ה-18, שהיא תלמידת הכיתה השמינית בגמנסיה ברמת-גן, מתכוונת לגיורסה לצבא. לא כי דוגמנית. ● בשבוע שעבר חזו רוב בעלי מקלטי הטלביזיה בארץ בתוכנית בומראנג. היא דנה בנושא חשוב מאוד: לידת האדם. הראו שם את כל התהליך, אבל מה שלא ראה הקהל הרחב, ראו עורך התוכנית וה-צוות הסכני. העורך, אביטל מוסינזון, הקריא את הסרט באולפן, אבל במהופך. כך שכל אלו שחזו בו יכלו לראות איך הילד חוזר לרחם אימו. דרך אגב, אשתו של מוסינזון, עדיה, עומדת ללדת את בכורה בעוד כחודשיים.

פסוקי השבוע

● חברי-הכנסת דויד בן-גוריון: "אילו עמדה בפני הברירה בין שטחים (פרט לירושלים — זה דבר אחר לגמרי...)

אונאסים מנשק את ז'אקי
חיים אינטימיים

ובין השלום הייתי בוחר, ללא ספק, ב-שלום". ● הפיזמונאי ידיו מנוסות, על מסע ההחתמות למען משה דיין ועל פיר-סום דברי לוי אשכול ברמזור: "אחד מח-תים... והשני מכתים". ● הצייר יוסי שטרן, על ארי-צות-הברית: "יוניסד סטיקס אוף אמריקה".

בידי הפיאה. כשצילמו את השחקנית ברכה נאמן, לצורך סרט, באחד מרחובות תל-אביב, היא חבשה פיאה נוכרית שחורה. עבר במקום בחור צעיר. הוא ראה את ברכה ונשאר להסתכל כל אותו יום על הצילומים. הוא ניסה להתחיל לדבר איתה ומשלא הצליח הוא כתב לה מכתב אהבה: "מה נשמע אצלך? אצלי הכל בסדר. אני רוצה להגיד לך שהתאהבתי בשערך השחור

תדרוך

תוססת של עמוס קינן, שבוימה ביער לות, בסיגנון שאינו שכיח על הבמות הישראליות, עלידי הדל נאמן וישראל גוריון. יום שישי השעה עשר בי לילה של רבקה כהן, הינו מערכון בוסר, שכימעט מצליח לא להיראות כזה, בזכות בימוי חכמני, ומשחק משכנע של רהל לוי.

★ שמשון (בהבימה) היא מסכת מאת יגאל מוסיונוב, על חיל צעיר ש התעורר במלחמה האחרונה. ההקבלה לסיפור שמשון התנכ"י והפלישתים, החורה הבלתי

דימוטרי הליצן

פוסקת (!!!) על השם שמשון, מתחילת ההצגה ועד סופה, לא רק שמעידים על היסודי המחבר והבמאי (דוד לוי), אלא מוכיחים למעלה מכל ספק, כי המשפטים הכהים והמקל הלבן, המשמשים אל לראור ייני (בהופעה דרמטית מבטיחה, לאחר שהופיע עד כה בהצגות בידור) בשחקן סומא, שייכים למנהל התיאטרון הלאומי, שיובא עלידי הקולקטיב מאנגליה.

★ בשידור כ"ן (בימת השחקנים) של גוגול, משתתפים שחקנים מעולים כי עורך קומטר, עדנה פלירד וזהרירה חריפא, אך היחיד המצליח ליצור כאן דמות נוגעת ללב, הוא מיכאל כפיר. כל היתר, בשל בימוי ותרגום יבשים ומיוש גים, מזכירים קומדיה בביצוע חוג דרמטי.

בידור

★ דימוטרי הליצן (תיאטרון בימות) אולם נחמני, תל אביב) תיאטרון שלם של אדם אחד, הנותן המחשה ברורה של ההבדל בין ליצן למקלון. דימוטרי ה שווייצרי, תלמידו של מרסל מרסו, אינו רק פנטומימאי בחסד, אלא גם אקרובט, שחקן ומוסיקאי, שהצגת הליצנות שלו שופעת בהמצאות, מרתקת כשם שהיא מבררת.

★ קט שופ (הקברט הסאטירי, מרתף קולנוע פאריס בתל אביב) היא בידור יריאה, שמומן היתה חסרה לנו. כימעט ואושלו כי מאז צאת הברטים, אין כבר ממי לצחוק ובמי להצליף. חנוך לוין מצא שאת הדברים הרציניים יש לומר באמצעות הבדיחה. הוא מצליח בנו, בערבים, ובמתור כיס למיניהם הבוחשים בקדירה, ומנסים לפתור את בעיות האיזור ללא כל הצלחה. תיקי דיין, טוביה צפיר וקובי רכט מנצלים את הנסיון והחופשיות שרכשו בלהקות הצבאיות; והשחמה רבה.

★ הלו, דולי (תיאטרון גודיק) הוא מחזמר שנכתב ובוים לפי הכללים, אך איננו גברתי הנאוה וכמובן שאינו מגיע לקרסולי ווסט סאייד סטורי. אבל! אבל, משתתפת כאן חנה מרון. וזה כעצם אומר הכל. אפילו המיקרופונים והרמקולים של גיורא גודיק באלהמברה אינם מצליחים (כמו כלפי מרבית המשתתפים האחרים) ליצור חיץ בין חמימות משחקה, לבין הקהל.

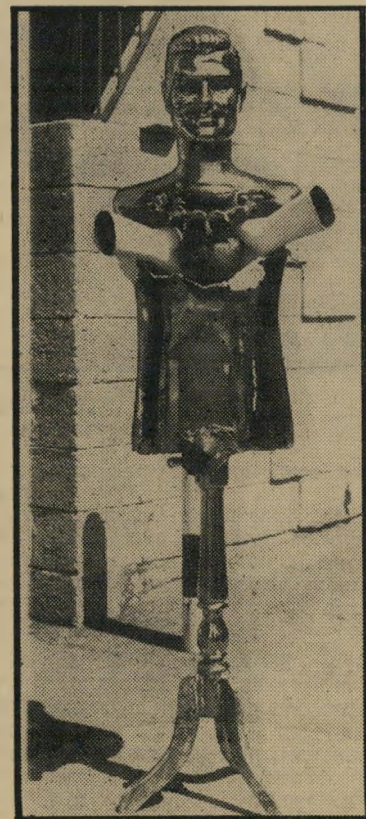
★ אין אהבות שמחות (בבימות כולל כ"ס שאנסונים, מאת ה טרובאדור המשופם ג'ורג' כרסאנס, בביצועו של יוסף בנאי, עלפי תרגומים קולחים, היוצרים רושם שמקור השירים עברי ברובו, המקרופונים, התאורה, התזמור

תערוכות

★ מי שלא מאמין שיגאל תומר קיין הוא קצב, יוכל להיווכח בכך בגלריה מבט בתל אביב, שם הוא מציג תערוכה חדשה הנקראת פורטרט של אמן קצב צעיר. ברזל יצוק, ברונזה, ברגים, מסמך רים, צבת, מארלין מונרו ו"ל, דרכו של ד"ר לוי אל האלוהים, לכבות שתולים, ו רופאים משתילים, דברים נוצצים מברונזה ופחות נוצצים מפלסטיק פחות נוצץ, הכל, הכל, אפשר להשיג באיסליו של תומרקין. כי תומרקין טוב יותר, תומרקין טעים יותר.

★ יצירות פיסוליות שונות לחור טין מהגל, אפשר לראות בתערוכה ה רטוספטיבית של הפסלת המנוחה חנה אורלוף המוצגת לזכרה במוזיאון הלנה רובינשטיין בתל אביב. 120 פסלים ו 60 רישומים מהווים אוסף בלתי שיגרתי של יצירות של אמנית לירית שהציגה במיור חד בציצוב דמויות נשים וילדים, בכישורן וסיגנון אישי מובהקים.

★ בגלריה עיד, שנפתחה השבוע, מוצגת תערוכת ראשונים. התערוכה מגוונת מאוד. אפשר לראות שם ציורים של טובי הציירים בארץ, מהציור הפיגורטיבי ועד

"ד"ר לוי" של תומרקין

לציור המודרני. את הציורים רואים בתנאי תאורה מצויינים.

★ בגלריה צ'מרינסקי מוצגת תערוכתו של הצייר דב בוסני. יש שם אוסף של ציורים, בחלקם קיטש וחלקם השני, ציורי הנוף, הם בעלי צבעוניות מעניינת.

העניקו לילדיכם שי מהנה וחינוכי

לבחירת מבחר תקליטים חדשים של "הד ארצי". ובנוסף התקליטים הפופולריים: "רבקה מיכאלי בן החיות", "שירי ביאליק לילדים", "גוליבר בארץ הגמדים", "תעלולי קופיקו".

שירי חגים ומועדים ועשרות תקליטים נוספים. תקליט "הד ארצי" לילדים. להשיג בחנויות התקליטים.

אין אנוס? את אורי גרוס

המכון המיוחד לפיאות גברים רח' גנסין 7 (מול קולנע הוד) ת"א טל. 24-69-24 בהנהלתו של אמן הפיאות — אורי גרוס.

SCHAUB

הטלוויזיה הטובה בעולם!

LORENZ

בעיות ולבטים בחיי המין

מאת חריר מרדכי וידמן

הוצאת רשפים. להשיג בחנויות הספרים והמדולות

סרטים

לונדון 68'

ג'והנה (תל-אביב, תל-אביב, אנגליה)
השמש שוקעת על הים, וזה בדיק הרקע
המתאים להגיד דברים כמו: "החיים קצ'
רים", "צריך לנצל אותם", "המוות מתחיל
עם הלילה".

שיהיה ברור, אין לאף אחד שום דבר
נגד המחשבות הללו. הן העסיקו ויעסיקו
את האדם, עד יום היעלמו מעל פני האדמה.
אבל במאסטרס הרוצה לעשות סרט צריך
להגיד את זה בסרט. אם הוא רוצה להגיד
את זה בצורה בה הוא אומר את זה, הוא
יכול להחליף את מקצועו, ולהיות מרצה
מצליח בפילוסופיה בבית-ספר למפגרים.

אז, כאמור, את המחשבות של ג'והנה
וחבריה אפשר לזרוק בלב קל מאוד אל
הסל. מה נשאר? נשארה ג'והנה, שלולא
הקסם הרב כל-כך של ג'ינבייב וייט לא
ברור מה היה קורה לה. אבל הקסם הזה,
עם כל הפיאיות והתלבושות המשגעות ה-
מורכבות כליו, הוא כל-כך מרתק, שכבר
באמת לא חשוב מה המחשבות המסתובבות
בתוך זה.

יש רגע שבו ידיד טוב של ג'והנה עומד
למות. הוא ידע על כך זמן רב, והוא הקדיש
את חייו לאנשים ולמעשים, ועל ערש מותו,
כשג'והנה מבקרת אותו, הוא שואל אותה:
"אין בילית, מה עשית בשבת? אין היתה
התעוררה של הציר שלך? אני כל-כך שמח
שתמכנו בו!" והוא מפטפט כך, כאילו לא
עמד למות, וג'והנה משתלבת בשיחה, ו-
פתאום פורצת בבכי, והוא אומר לה: "אל
חבכי, אני לא מרשה לבכות כאן". זה רגע
של אמת. עם שחקן של אמת. והוא מדבר
יותר מכל ההסברים שלאחריו ולפניו.

זה מה שנאמר, גם לאחר שוורקים סל
את כל הדברים המיותרים, ישאר עדיין
סרט יפה, על נצרה כפרית שבאה ללונדון
68', והיא מוצאת את יעודה במיטותיהם
של חבריה, כפי שעושות כל חברותיה, ורק
לאחר הרבה הרפתקות היא לוקחת על
עצמה מטרה בחיים, את האהבה, ואת כל
האחריות שיש עימה.

כל התסבוכת של האהבה בסוף היא
שמאלצית — למדי, ובאה רק כדי להצדיק
ההרצאות העמוקות שהובא לפניו, והעובד
דה שהמאהבה הוא כושי אין לה שום חשי-
בות, מלבד החשיבות האסתטית. זה נראה
יפה מאוד, שחור ולבנה בתוך סדינים לבנים
או שחורים.

כוכבים

רומי וירושלים

באופן רשמי נחשבת רומי שניידר לאשה
בת שלושים ואחת, אבל לא הגיל שלה אף
אחד לא יודע. יש לה, בכל אופן, עבר
ארוך מאוד, מלא סרטי טיסי והצלחה מסחר-
רת, ואחר כך אהבה מסחררת, ואחר כך
נשואין מסחררים, ולידה מסחררת. ומה
נשאר לאשה עוד לעשות אחרי שעשתה
כבר את הכל?

"הכל תלוי בסרט הבריכה שעשיתי עם
אלן דלון. אם הוא יצליח — אני אחזור
לסרטים. לא, לא כמו שזה היה. לא כמו
שחקנית מתוקה, שכולם מתפעלים מהיפיו-
 שלה. כמו שחקנית-אופי רצינית."

אבא ודודי המלך. היא הגיעה לארץ
יחד עם בעלה, הבמאי הארי מיי, ויצאה
מייד לתור אותה לאורכה ולרוחבה. "אני
אוהבת את הארץ הזאת", היא אומרת. "כי
היא מעלה בי זכרונות מכל מיני סיפורי
ילדות, שאבא שלי היה נוהג לספר לי.
סיפורים על דודי המלך."

כי אביה, שחקן התיאטרון, היה יהודי.
רואים את זה לפי המגנידוד הקטן שהיא
עונדת על צווארה. אמה, לעומת זה, היתה
נוצרית, ואת זה רואים לפי הצלב הקטן
שהיא עונדת ליו.

"או טיילתי בארץ", היא מספרת, "וכאילו
ראיתי ונזכרתי בכל האנשים שהיו היה
מספר לי עליהם, דודי המלך, ועוד."

חוז מדויד המלך היא נפגשה בארץ גם
עם חיים טופול. "הוא נהדר", היא אומרת
עליו, "טיפוס מלא המור. הוא מזכיר לי
איונה שחקן גרמני שהכרתי פעם. לא, אני
לא זוכרת את שמו. אבל טיפוס מלא חיים,
כמוהו. יהודי כמוכן, אותו האף."

היא באה להקרנה מיוחדת שנערכה לכבוד
דה ולכבוד סרטה, ישר מסדום. היא הסתכ-

לה בדאגה על הנוכחים, ושאלה את אפרים
קישון, שעמד לידה: "מי כל איה? הם
יבינו את הסרט? הם מבינים צרפתית? הם
אנשי קולנוע?"

בעלה מסתובב בין המוזמנים, ומחלל את
אשתו ואת הסרט. "בתור במאי אני יכול
להגיד שזה סרט טוב. בנוי יפה. שלם ו-
דרמטי. יש בו שחקנית טובה. זה די
והותר."

והשחקן? "השחקן" הוא אומר, "אני לא

יודע. העיקר השחקנית."

האהבה ודודי שוף. הסרט מסתיים

האורות נדלקים, ואז נופלות עיניה של

(המשך מעמוד 22)
חשבונית הבנק שלו בלבד, גור לו השופט ה-
מחוזי בנימין כהן מאסר של שלוש שנים.

קבע השופט כהן בין השאר: "בהודעתו
במשטרה הודה אוהיון שבמשך שנתיים אינו
עושה כלום. גם אשתו, שיש לה ילדים ו-
היא הרה, אינה עושה כלום. עדותו שהיא
מרחיחה מסריגת דברים במסגרת יד היא
ממש מגוחכת. כאשר נטאל לכמה כסף גר-
קקת משפחתו למחייה בחודש, השיב: כי
200 ל"י. אני חושב שבקודה זו לא התכוון
לרמות אותי. הרושם שקיבלתי הוא שהוא,
המאוס, כל כך פטרהו מדאגות העולם

רומי עם אלן דלון ב"הבריכה"

אבא היה יהודי (גרמני)

רומי וחיות בראשיפינה

חיים טופול זומה גרמני (יהודי)

הזה, עד כי איננו יודע כלל מהירים של
דברים.

"כמעט כל הכספים שנכנסו לחשבון הבנק
שלו", המשיך השופט כהן, "נכנסו בסכומים
קטנים ביחס, של כמה מאות ל"י או פחות
מהם, בכל פעם." בהעדר הסבר אחר, הרשיע
כהן את אוהיון בחיים על רוחותיה של פרו-
צה, אחת רחל מזרחי.

מבוקש: פושע עם אומץ! גורי
הדין החמור היכה בתדהמה אפילו את ה-
ותיקים בפרקליטים, שלא זכרו מתי גידון
סרטו לאחרונה לשלוש שנות מאסר ב-
הרשעה ראשונה. אולם לא פחות נדהמו אני
המשטרה. כי פסקי-דין של השופט כהן
הכיל טענות והאשמות חמורות מאוד נגד
המשטרה.

קבע השופט כהן: "...גם במחנה ה-
משטרה לא על הכל אפשר לסמוך כתיאור
מדויק של מה שקרה. בטופס-המעצר צריך
לתאר נכונה את נסיבות המעצר. שם כתוב
כי הנאשם נעצר כחשוד ברווחים על
רווחיה של זונה.

זאת היא סתירה, שיותר היה לסניגור
לעשות ממנה פרנסה גדולה.

"רביסמל רידל, אשר ערך את הדו"ח,

ערך אותו בדיעבד, כלומר, לאחר שנבנתה
כבר עדותו של הנאשם. על סמך ההודעה
החליטה המשטרה איונה אישום להכניס ל-
דו"ח המעצר.

"מעצר מאוד לומר שעד שהתפנה מישוהו
לדבר עם אוהיון במשטרה, לא מצא איש
לנכון לומר לו באיון זכות ועל פי איון
עילה עוצרים אותו. אני מקצה שביום מן
הימים ימצא נאשם, ואפילו פושע מועד,
שהוא אשם, אשר ימצא אומץ להגיש תביעה
אזרחית על מעצר-שווא כנגד אנשי המשט-
רה, הנהגים בו כאילו היה חפץ אשר אס-
ר היה להניעו לכל אשר יחפצו."

אוהיון שהורשע, נדון לשלוש שנות מא-
סר. ואילו המשטרה שהורשעה — יצאה ללא
עונש.

מיעוטים

הפשע

הנורא

השוטרים הבחינו בצעיר ערבי חשוד ש-
הסתובב ברחובות רמת-גן, גם חשדו בו
ועצרו אותו לזיהוי. גאוי עבדול רחמן
דראושה הצג תעודת-זהות של אורח יש-
ראלי. אבל משהו בו עדיין עורר חשד
בניני השוטרים. הם ערכו חיפוש על גופו
ובבגדיו.

לא נמצאו שם שום חומרי-חבלה, גם לא
כרטיס-חבר באל-פתח. אבל בארנקו גילו
השוטרים חמישה צילומים של צעירה חייכ-
נית. לא היה אומנם שום דמיון בין הצעיר
רה שהופיעה בצילומים לאחת החבלניות
הערביות שנעצרו לאחרונה. היו אלה בסך
הכל תמונותיה של אסתר גלעדי, מקיבוץ
מורע. זה כבר היה יותר מדי. גאוי נלקח
למעצר ולחקירה.

בחקירה טען גאוי כי מצא את תמונותיה
של אסתר ברחוב. השבוע הוא הובא בפני
שופט השלום מרדכי הנדלסמן, הואשם ב-
גניבה עליידי מציאה, והמשטרה הסכימה
לשחררו בערבות עד למשפט רק כשהופק-
דה ערבות בסך 500 ל"י.

הגבול

מכס

על מים

לפני חודשים, כאשר התירה ישראל ל-
מאות עולי-הרגל מהגדה המערבית לצאת ב-
אוטובוסים למכה, זכה המאורע לפירסומת
קולנית מקיפה. העיתונות, הרדיו והטלביז-
יה, כיסו את יציאתם של המוסלמים ה-
אדוקים, בעיקר מאיוור חברון, כדי להמחיש
לעיני העולם עד לאן מגיעה הליברליות של
שלטון הכיבוש הישראלי, המתיר לנתיניו
לעלות לרגל למכה.

השבוע, כאשר חזרו שיירות האוטובוסים
עם עולי-הרגל ממכה, עבר המאורע בקול
דממה דקה. כי עולי-הרגל שחזרו עם התואר
חאג, היו מלאי התמרמרות על שלטונות
ישראל, למרות כל ההקלות שנעשו להם. ב-
מעשה פורמאלי אחד קילקלו שלטונות-המכס
הישראליים שעל הירדן את כל המחנה של
הרצון הטוב, אשר נעשתה לצירי הסברה
ואשר השקעו בה כל כך הרבה אמצעים
ואמצעים.

באר זמזם. האמונה המוסלמית מייחסת
סגולות רבות לבאר זמזם שבסעודיה, ליד
מכה, משום שלפי המסורת היא נחפרה בידי
אביו של הנביא מוחמד. המוסלמים מאמינים
כי מי באר זמזם עשויים לגרש מחלות מן
הבית בו מחזיקים אותם.

לכן דאגו החוזרים ממכה להצטייד בפחי
מים מבאר זמזם המפורסמת. אמנם עתה
דואג להם משרד הבריאות הישראלי, אבל
מה שבטוח — בטוח.

כשבדקו סקדי-המכס בגשר אלנבי את
מטענם של החוזרים ממכה, הם חייבו את
כל מי שהביא עימו פח מים מסעודיה ב-
תשלום מכס בסך שני דינארים — 20 ל"י.
וזאת, למרות שתקנות המכס הישראליות
פוטרות ממכס השמישי-קדושה. המוסלמים ה-
ישראליים פשוט לא היו מוכנים להכיר במי
באר זמזם כמים קדושים.

וכאילו לא די בזאת, נוספה צרה חדשה
לחוזרים. עשרה אוטובוסים עם עולי-הרגל,
שהורשו לצאת מהגדה המערבית למכה דרך
ירדן, לא הורשו לחזור עד כה. הם נשארו
תקועים בגדה המזרחית עם מיי-הקדוש ש-
הביאו עימם.

השובים (מסומן בחץ) הפסיק את המשחק: הקהל כורז למיגרש

הפיצוץ הגדול בירושלים אירע השבוע בלילה, ולמרות שאנשי אלי-פתח ודאי יוקפו אותו בתעמולתם לרשימת הישגיהם, ביצעו אותו הפעם חבלנים יהודים, אוהדי קבוצת הכדורגל של הפועל ירושלים. זה אירע בוקר ה-75 במשחק הפועל ירושלים נגד הכוח רמת-גן. התוצאה היתה

חבלנים!

0:2 לזכות הכוח — תוצאה שטפחה על פני כל המהמרים ואוהדי ירושלים. אוהדי הפועל ירושלים כבר ראו הפסדים של קבוצתם, אבל לא הפסד משפיל כזה. הם הגיעו ל-מסקנה שמאחוריהם מסתתרת סיבה עמוקה: שחקניהם מכרו את המשחק.

השמועה עשתה לה כנפיים ביצעיים ו-כבשה את לב הקהל, שהחליט לא להתיר קנוניה שכזאת. לפתע החלו עשרות מתפר-עים לטפס על הגדר הגבוהה שחצצה בינם לבין השחקנים על המגרש, כשהם מטילים מכל הבא ביד לעבר השוטרים שניסו לחסום אותם. מרצפות ואבני-ענק נעקרו ממקומם והושלכו למגרש. תחילה עוד ניסו הסדר-נים והשחקנים משתי הקבוצות לסייע ל-

כך נראו יציעי איצטדיון ה-פועל בירושלים, אחרי שה-קהל הנסער עקר אבנים והשליכים בשחקנים.

ההרס

שוטרים, אך נסוגו תחת ברד האבנים.

בצעקות קרב נוסח סרטי האינדיאנים פרצו האוהדים הנסערים למגרש גלים גלים. כדורגלני ירושלים, שהבינו כי הם המטרה להסתערות הקהל, נמלטו לחורי-ההלבשה.

המשטרה הועיקה תגבורת. שוטרים רכז-בים ניסו להשתלט על הקהל המתפרע. אבל זה כבר פרץ את כל הגדרות, הציף את המגרש ועקר את שערי הכדורגל ממקומם. מספר שוטרים שהעזו להניף אלות על הקהל נענו באלימות ונסוגו.

"קומוניסטים! תחזרו להונגריה!" צעקו ה-מתפרעים המשולהבים לעבר מאמן ירושלים, אדמונד שמילוביץ, אותו האשימו במכירת המשחק. לטענתם היה להפועל ירושלים עניין למכור את המשחק להכוח, כדי להשי-קיע את יריבתם העירונית, בית"ר ירושלים, עמוק בתחתית הטבלה, שם היא מתמודדת עתה עם הכוח.

בעיני כדורגלני ירושלים עמדו דמעות נוכח האשמות חסידיהם. כדורגלני הכוח, שנחלצו רק בסיוע אוהדיהם שהגיעו עימם משכונת שפירא בתל-אביב, חולצו מזירת הקרב בשלום, למרות שגם נגדם הוטחו ההאשמות: "קניתם את המשחק בכסף!" איש הנהלת הכוח, יורם סביצקי, הכחיש בתוקף את ההאשמות: "זוהי דיבה חמורה. יש לנו עוד משחקים רבים והקבוצה ב-כור, טפשי לטעון שזונה משחקים בכסף." מה שבטוח שהמשחק הזה יעלה כסף להפועל ירושלים — אלפי הלירות שיעטרכו להשקיע בתיקון הנזקים שגרמו אוהדיהם.

כמה דקות, החל הקהל להשליך אבנים גדולות בשוטרים, שפתחו במנוסה (בתמונה למעלה, משמאל), ואיפשרו למתפרעים לדגל מעל הגדר הגבוהה, בניסיון להתקיף את השחקנים, שנמלטו אף הם.

השוטרים נסוגים מעבר לגדר החומה מספדים בריונים חמומי-מוח כדי ל-היכנס למיגרש. השוטרים (בתמונה) מנסים לשווא להרתיעם. כעבור

גשמים וגששות

ברבנות שמחה ורינה, "אתה יודע מי כאן? הגשמים!" אומר רבי אחד למשנהו, "אלו הבן שלי היה יודע, הוא היה משתגע!"

לא על כולם זה עושה אותו רושם. מה זה הגשמים? שואל הרבי שני. בכל אופן כל הגשמים והגששות, והנשואים והנשואות, אותם שוכחים את צרותיהם ורצים לראות. הגשמים. הם באו אל הרב הרושם, וסיפרו לו על

מסרת בואם. הם רוצים להתחתן. הרבי הסתכל על גבריו, וחפשו את הכלה שלו בין שייקה ופולי, ואחר כך הסתכל על פולי, וחפשו את הכלה שלו בין שייקה וגברי, ובסוף שאל: "מי מבייכים החתן ומי הכלה?"

החתן היה שייקה. הוא לא התבייש להודות בזה. הוא התגרש לפני זמן מה מאשתו הראשונה, השאיר לה דירה, ונשאר איתה ביחסים ידידותיים טהורים, והוא החליט להתחתן בשנית, הפעם עם **ישא**, צעירה ישראלית בת 21, העובדת בשגרירות הישראלית ב"מכסיקו ולומדת שם באוניברסיטה.

היא נולדה בכסיקו, ואז הוריה החליטו לעלות ארצה. הם הגיעו לאילת, שם עבד אביה כהנדס, דיו שם זמן מה, וחזרו יחד עם בתם למכסיקו. החזרה היתה סופית ומוחלטת, למרות זאת ישא שירתה בצבא וחזרה רק לפני שנה למכסיקו. יום אחד נכנסו שלושת הגשמים לשגרירות הישראלי לית וגילו אותה.

שלושתם גילו אותה, אבל יותר מכולם גילה אותה שייקה לוי. הוא חזר ארצה, התגרש מאשתו ועכשיו הוא מתכוון לשאת אותה לאשה.

אחרי שהרב מצא את החתן, הוא החל מחפש את הכלה ואכן, הכלה מהווה בעייה. יש לזוג החדש כבר דירה חדשה, דירתו של **גברי בנאי**, העובר — לקראת לידת ילדו — לדירה גדולה יותר, הוחלט לערוך את החתונה לא יאוחר מל"ג בעומר. שייקה לא רוצה לדחות את זה. אז הכל בסדר. יש חתונה ויש דירה. ואיפה הכלה?

"איפה הכלה?" דוש הרב לדעת. "היא עוד במכסיקו", הסביר לו שייקה, "היא עוד לא באה."

"אז אני לא יכול לרשום לנשואין", אמר לו הרב, "אני לא יכול לרשום אותך לנשואין אין בלי כלה."

היה צריך לשכנע אותו הרבה, ולהבטיח לו באלף אלפי הבטחות ששיקה לא יתחתן לבד, ושלקראת החתונה גם הכלה תגיע, עד שהוא הסכים לרשום את הנשואין הללו.

היא היתה אשתו של סמי, אבל יורם הראל היה תמיד לידם, הלך איתם בלילות, יצא איתם לדיסקוטקים, נסע איתם לכל מקום. וכשהשתתפותו הוזהר ממצאה חן בעיני גאולה, היא עזבה אותם, והם נשארו שוב יחד, ללא אשה.

אז הם עברו למכונות. קנו יחד את האוטו הכי ארוך בווינה, והשאירו יחד חובות בחנות למכונות.

המכונות הם עברו יחד לחולצות דגש"ל, למכונות רעשניים, לעניבות צבעוניות, וכשכל זה נמאס להם — הם חזרו אל ה"גשמים".

יורם אהב אותה נשואתו, עם ילדים, וגם סמי. ליורם היתה ירידה עם שלושה ילדים, וגם לסמי היה משהו כזה.

יורם היה מספר להן על עצמו, ומתרחץ כל פעם שלוש שעות לפני כל פגישה, ומ"קף את עצמו בבשמים ובסבונים ריחניים. וסמי החסכן היה רץ לפני כל פגישה כדי לקנות להן איזו חפיסת סיגריות שהן אוהות. או פרח. או בושם.

לבסוף נמאס ליורם הנשואות, וגם לסמי. הוא עבר ליפהפיות, וגם סמי. הוא מצא כל מיני בלונדיות, כחולות-עיניים וורודות לחיים, וגם סמי.

אחר כך בא תור העשירות, ובסוף הם ניסו איך זה הכל ביחד. וכשיורם גיחל רומן עם **טליה**, אשתו היפה של מיליונר, שהיום היא בעלת רון של **אורי דין** בנהלל, גיחל גם סמי רומן עם יפהפיה עשירה נשואה לעשיר.

והיום הם החליטו לעזוב את כל הדברים הללו ולעבור לדברים יותר מעשיים — מ"נשים לחתונות".

מתוך הרגל הם כבר בחרו שתי נשים יפות ועשירות. זו של סמי מתכתבת איתו כבר ארבע שנים, עוד מאז שהיתה ילדה. וזו של יורם הכירה אותו באחד ממסעותיו.

ודין אמרה: "הוא בעל איטלקי, ואני לא יכולה לסבול את זה." אז עכשיו כזכים בכל יום לגט.

בנתיים נזדה דין קצת עברית. איך יש לה אוזן פנטסטית לשפות. היא הכירה את כל הישראלים שבאו לניו יורק. איך? מפני שכל הישראלים מבקרים אצל **מיקי בייקין**, ברחוב ה-65 ליד השדרה החמישית. ואת מי הכירו שם, אם לא את החברה הכי טובה של מיקי, דין. הם שאלו את מיקי בעברית מי זו, ודיברו עליה ושאלו עליה, וכל אחד אמר שאם תבוא ארצה היא תהפוך לכוכב בן לילה. אז דין שמעה, והתחילה להבין, ושאלה מה זה "כוכב" ומה זה "בן לילה" ומה זה "חתיכה עולמית", וכך כמדה עברית. אז עכשיו, שהיא כבר מסיימת את כל פרשת הנשואין, היא החליטה לבוא לארץ, לביקור קצר. אבל אם יציעו לה תפקיד בתיאטרון ישראלי, ואם התפקיד יהיה יותר קוסם מהופעה בסטריפרסומת לספריי-שערות בטלוויזיה האמריקאית, או תפקיד בברודוויי, אז היא יכולה להישאר כאן.

לידיעת כל הבמאים, המפיקים, וכל שוחרי התיאטרון הטוב והחתיכה הכיבה.

דין וג'ו

שיר המעלות

אמריקה, מספר עדי, כשביל אסתר. היא עומדת לקבל תפקיד בסרט מוזיקלי ברמה ובגודל של מצויקנות.

ובנוסף לכל מעלותיהם הללו הם גם מאוהבים, אומר עדי סמל, והוא מכחיש בכל היקף את ה"פרידה שלהם: ה"קונצרט שלהם ב"מינכן היה בסך הכל הקונצרט האחרון של העונה. וה"סיכסוכים שלהם זה שום דבר. תמיד היו סיכסוכים — ותמיד יהיו."

אשרי המאמין.

סמל

עכשיו חזר ארצה אמרגנם של **העופ"רים, עדי סמל**, עם הרבה זיכרונות.

"הם מרויחים הון כסף", הוא מספר. "בתקופה שאני הייתי איתם, הם הרוויחו יותר ממיליון לירות, אבל הם נדיבים." במסיבת-הפרידה שהם ערכו במינכן לע"ר ריכוזמישה חברי הצוות שלהם, הם חילקו לכולם שעונים. נהג אחד קיבל מהם מערכת שניינים תותבות, ולאמרגן הגרמני שלהם, שיש לו נערה בהריון, נתנו כרטיסי-סיסה לסקוטלנד, לחתונה.

הם לא רק עשירים ונדיבים, הם גם גיבורים: "לפני כל הופעה הם מקבלים עשרות טלפונים ומכתבי איום מניאציזם, מערבים, מנאצים אמיתיים. יש להם בכל קונצרט חדר מיוחד, בו יושבים שוטרים ואנשי עזרה-ראשונה במצב הכן. לא מספרים על זה לקהל. פותחים שהוא לא יבוא." הם לא רק גיבורים ועשירים, הם גם מוצלחים: "עכשיו אני מנהל **משא-מתן** ב"

על נשים

וחתונות

יש בדיחה על בחור שאמר לבחורה: "בואי נתחתן", והיא אמרה לו: "בסדר, אבל מי יתחתן איתנו?"

אצל **סמי מולכו** יורם הראל זו לא בדיחה. זו מציאות. הם החליטו להתחתן, וכיוון שאחד עם השני הם כבר לא יכלו, אז הם מצאו לתפקיד הזה שתי נשים. האחת מדרום-אפריקה, והשנייה מארגנטינה. חילקו את זו של דרום-אפריקה ליורם הראל, את זו של ארגנטינה לסמי מולכו, ואת החתונה שלהם הם מתכוונים לערוך בעוד קצת יותר מחודש.

סמי מולכו ויורם הראל היו תמיד יחד. כל דבר הם היו עושים יחד.

קודם הם הסתובבו יחד בעולם. סמי הופיע בפנטומימה, ויורם הראל עזר לו. אחר כך היה צורך למבוא בחורה. אז הם מצאו יחד את **גאולה נוי**, וסמי לקח אותה לאשה.

אחר כך הם השתמשו בה יחד. כלומר,

חתיכה בשק דיין

עוד מעט תזכה ישראל בשחקנית חדשה. ולא סתם חדשה, אלא כוכבת. ולא סתם כוכבת, אלא חתיכה. ולא סתם חתיכה, אלא חתיכה שיש לה השם המפורסם ביותר במדינה: דין. תאמינו או לא.

עוד לפני שידעו באמריקה שיש דבר כזה בישראל. ההורים, יהודים ממוצא רוסי שנולדו כבר בארצות-הברית, קראו לבת שלהם דיאנה, וכל ידידיה קראו לה דין.

תחילה היה שמה **דיין גרוסר**. אבל כשהתחשק לה לשחק, היא קראה לעצמה דין סאנדרה. היא עשתה יופי של קאריירה. בגיל 19 כבר היה לה תפקיד ראשי בברודוויי, בהצגה המפקח קלזון. שהלכה שם שנה וחצי, לפני שעשו מהא את הסרט ששיחק לפני כמה שבו עות בקולנוע ירון בתל-אביב. השחקן המשחק בסרט, **אלן ארקין**, הופיע עם דין בהצגה. בינתיים גם התעניינה קצת ביהדות ובישראל, ובאה לביקור של חודש לארץ, ושהתה כמה שבועות בקיבוץ מי-מרהעמק.

יום אחד פגשה דין כגבר הכי פופולרי בארצות-הברית. ומי פופולרי שם? כוכב של כדור-בסיס, כמובן. **ג'י פפאון** הוא איטלקי, ידיד הכי טוב של **פראנק סינאטרה** וכאלה מין, מן החבורה האיטלקית. הוא היה גם פלייבוי, ועשיר נורא.

בשביל החתונה — שהיתה חצי איטלקית וחצי יהודית — היא הפסיקה את הקאריירה. כך רצה ג'י. אחר כך הולידה בת, ליסה. הנשואין נמשכו שלוש שנים, ודיין גרה בדירת-לוקסוס משגעת ליד גשר וושינגטון בניו-יורק. את עיקר הזמן בילתה בלחות לבעלה. הוא היה תמיד בנסיעות למישחקים, וכשלא היה בנסיעות, הוא היה מבילה עם החברא האיטלקית של סינאטרה ושות'. או זה היה הכל טוב ויפה, וג'י הרוויח איוה מאה אלף דולאר לשנה, והוא תפס את מקומו של הכוכב מס' 1 של כדור-בסיס, **מיקי מאנטל**. אבל לדיין זה נמאס. לגמרי.

באו אליה עם כל מיני הצעות לקאריירה, ודיין התגעגעה למישחק, והיא השתעממה נורא. וכך, לפני כמה חודשים, החליטו ג'י ודיין לפרק את השותפות האיטלקית-יהודית.

"היא רוצה שאהיה בעל יהודי", אמר. "ואני לא יכול לסבול זאת."

בחורה טובה

בינה דוידוביץ, נערת הזוהר וה"שערוריות של תל-אביב, עברה ביום ה"שלישי במסע ניצחון, במוסטנג כחול, ברחובות דיזנגוף. היא היתה לבושה בבגדים לבנים, בלונדית וזוהרת, ולידה ישב **דני ררנה**, שחקן, מסורק, ויפה.

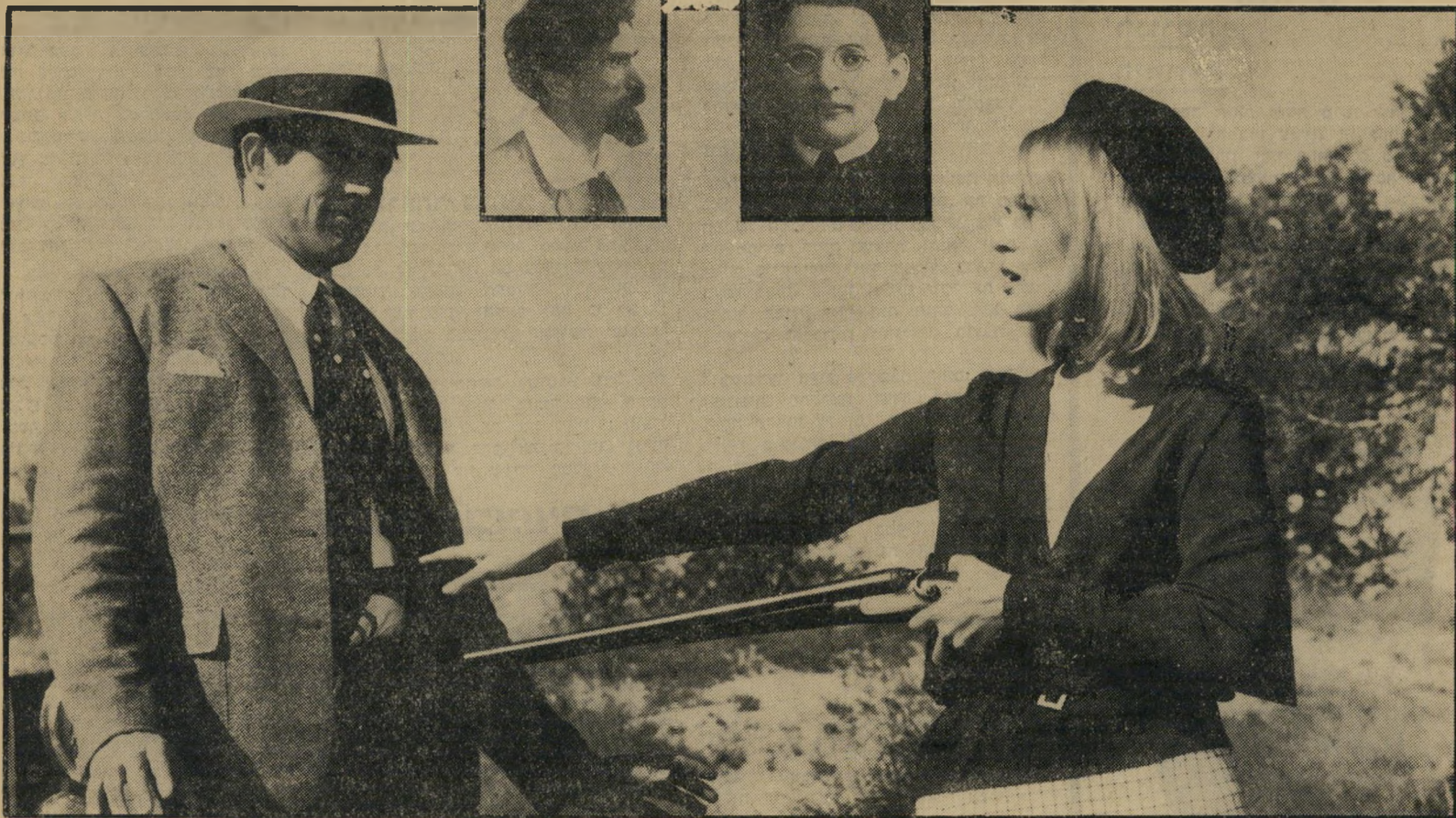
היא נופפה בידה להמונים של כסית, חייכה חיוך ניצחון ליפהפיות של רחל, ובסוף, בתום המסע, היא הגיעה לחופה, כדי להתחתן עם הבחור העשיר והיפה ש"ישב לידה."

כל אוכלי הסנדיצ'ים, שבאו לחגוג את החתונה, לא ידעו בדיוק מי היא בילהה דוידוביץ, ולא שמעו על כל הסקנדלים ש"היתה נוהגת לערוך בדיסקוטקים ובשערי עיתונים, גם לא ידעו שלפני שבוע זרקה הכלה את החתן מהבית, לאחר ריב קולני.

בעיקר לא ידעה את זה האמא של החתן, שעמדה בתוך, בין כל האנשים, והזילה דמעות: "סוף, סוף", היא סיפרה לחברותיה, "מצא הבן שלי כלה טובה וישרה! היו לו כל-כך הרבה חברות לא-מתאימות,

בינה

בוני וקלייד מכפר גלעדי

המקום, אליו הושלכו הארגונים, לא רחוק משפך הירמון. מניה קיבלה עליה לבדוק, ומיד הפעילה את דמיונה ואת כישרון הארגון שלה. זליג שטורמן, איש "הקיבוץ", היה אז חבר בפלוגה של גדוד העבודה שחנה בחיפה. ערב אחד הגיעה מניה לעיר, קראה אותו אליה וסיפרה לו על הווייה שבירדן. בי חיפה, אמרה לו, נמצא אמודאי יוני בשם גריגוריוס, ואותו צריך לגייס לעניין מבלי לעורר תשומת לב רבה. אותו אמודאי עושה את רוב זמנו בבית מרוח, שהוא גם בית-זונות — זליג נדהם לשמוע מילה זו מפי מניה — ומניה ביקשה שילך לשם, ויציא את עצמו כשליח אחיה, שנחזק לו אמודאי.

... הם יצאו לירדן, למקום שם צריכים היו להימצא ארגוני הווייה, לפי המפה. תפס כל אחד את מקומו. מניה, לבושה בסרפן כתמיד, היתה מליאת תקווה. אותו יום היה חם מאוד. כולם הזיעו הרבה, ואילו מניה, שנודעה כחובבת חמסינים, פלטה אנחות הנאה יהודיות "מחיה נפשות". ירד האמודאי לנהר, ושוליה שלו, בעזרת הבחורים, מסובב את הידית, כדי לספק לו אוויר. פסקה הידית לפעול. בכוחות משותפים הפעילוה מחדש והאמודאי המי שך בחיפושיו בקרקעית הנהר.

תחילת "האקס"

מדו מניה והבחורים על הגדה, מתו חים לצאת אמודאי, שנעלם במים לשעה ארוכה, וחברו — אדם קשיש — מבלי שיתהה מה מחפשים הם כאן, מסובב את הידית במונוטוניות. לבסוף עלה האמודאי מן המים והכריז: אין שום ארגונים בנהר. חזרו איש למחנהו וביתו, והוזהב, אם אומנם הושלך לשם, נשאר במקומו. ו בינתיים, מניין ימצא הכסף להוצאות הרבות ולתוכניות הרבות?

היו, לא מתנגשים אומנם עם ההגנה, אבל מרותקים ממנה. נסתתמו צינורות הכספים והם צריכים לכסף הרבה. פעם נדמה היה, כי ישיגו כסף רב בדרך פלא.

אמודאי מבית-זונות

מ אז כיום המלחמה נפוצה שמועות, ש התורכים, תוך כדי בהלת הנסיגה מפני האנגלים, הטביעו בתוך הירדן ארגוני זהב, שלא יכלו לקחת עימם. שוחט הטיל על יוסף נחמני, איש טבריה, לחקור בעניין זה וכמה ערבים "יודעי דבר" אישרו בפניו את הסיפור — ואחד מהם אפילו צייר מפת

הם עשקו אותנו, הרוסים במולדתם, עכשיו ישלמו קצת, הוסיפה מניה. רחל סרבה: "מעשה כזה אם יתגלה, עשוי לפגוע ביהודים ברוסיה וביחסים עם ה תורכים בארץ".

"לא יתגלה!" קבעה מניה בפסקנות. שוטטה כמה ימים בירושלים, ביקרה בי מנזרים כתיירת רוסית וחקרה את הנזירים והכמרים. אחר כך חזרה לגליל וסיפרה על תכניתה — עד הפרט האחרון — לישראל. הוא נתן בה מבט חריף, קשה ואמר: "מניה — לא!"

... לא העלתה יותר את תכנית השוד. כעבור 15 שנים, ב'1923, חזרה מניה להגות בשוד.

כדי לממש את תוכניתיהם הרבות, צריכים היו להרבה כסף — לקניית נשק ולבניית מחסנים נחוץ כסף, וכן להדרכה ושאר תוכניות שהיו. עכשיו בודדים

עוד ב'1908, כאשר מניה וישראל שוחט היו פעילים באגודת ברגיורא שקדמה ל" השומר, עלה בדעתה של מניה לתכנן שוד. יום אחד, בביתם של רחל ויצחק בן צבי בירושלים, העלתה את הרעיון לראשונה:

... מניה היתה חסרת סבלנות. ביקשה את רחל שתצא איתה לרגע. יצאו למרססת וישבו על כסאות הקש הנמוכים. אמרה מניה ל רחל: "צריכים אנו כסף לנשק" הנמיכה את קולה והוסיפה: "מוכרחים להשיג כסף, אולי כאן בירושלים".

"בירושלים?" תממה רחל. מניה שיטחה לפניו את תכניתה: "לירושלים זורמים כספים למנזרים ולכנסיות הרוסיות. חייבים אנחנו לתפוס אחד ה משלוחים האלה". רחל התכחלה בה בי תפיה. שוב מדברת מניה, חברת המחתרת הרוסית, שמעשי-שוד שימשו להם לעיתים מקור לימון פעולותיהם המחתרניות.

ארגון השומר — בראשיתו

מול בוני וקלייד, צמד השודדים האמריקאים, שהפכו כבר לחלק מהפולקלור של ארצות הברית, אין ההיסטוריה של הישוב בארץ-ישראל יכולה להציג גיבורים דומים. אבל אם היה בה צמד שעלילותיו הן מרתקות ונוגעות ללב כסיפורם של בוני וקלייד, היו אלה מניה וישראל שוחט, ממייסדי "השומר".

גם הם אחזו בנשק, היו קשורים במעשי-רצח ומעשי-שוד. אבל הם היו אידיאליסטים. ואם תיכננו שוד, עשו זאת כדי לרכוש נשק לכוח העברי המזויין הראשון בארץ-ישראל. במשך עשרות שנים עטפו ותיקי "השומר" את עצמם בשתיקה בכל הנוגע למיבצע-שוד אלה. השבוע, כשהופיע ספרו של העיתונאי שלמה שבא "העוסק בחייהם של מניה וישראל שוחט, נחשפה פרשת השוד הפוליטי הראשון בארץ-ישראל. זהו הפרק בספרו של שלמה שבא, העוסק בתיאור מפורט של מעשה השוד:

שבת הנועמים, קורות מניה וישראל שוחט ו חבריהם בהשומר; הוצאת ספריית פועלים, 424 ע.

עסקים

הבורסה
היהודית

הבורסה הזאת תהיה מרכז ליהדות הי-
עולם! אם לא כמו ציריך, אז לפחות כמו
בירות! הכריו לפני כחודשים בנו ליכל
(49) מיסדה ומקומה של בורסה חדשה
לגירות ערך שנועדה להתחרות בבורסה
הרשמית הקיימת.

השבוע היה ליכל מפוכח יותר. אחרי
שלושה ימי מסחר בבורסה שלו שנפתחה
בבית הקפה מאור בת"א, שני בתים מ-
הבורסה החתיקה, הוא נאלץ להפסיק את
פעולותיה. מחוסר מחזור של עסקות. אבל
ליכל טרם נואש. "אנחנו נבצאים עתה
בשלב ריאורגניזציה", אמר, "הבורסה הי-

בורסאי ייבבי
רעיון נולד בכלא

חתיקה אסרה על חבריה להצטרף אלינו.
המצב מעורפל משום שלא ביקשנו עדיין
רשיון להפעלת הבורסה."

ברכות למדשין. כיצד הגיע ליכל,
בעל חנות למעדנים לשעבר, לרעיון של
הקמת בורסה? "האמת היא שהרעיון בא
לי בשל היחס העויין כלפי, מצד ראשי
הבורסה הוותיקה, התווה.
כי בנו ליכל ניסה שנים רבות להתקבל
כחבר בבורסה התלאיבית, אך מבוקשו
לא ניתן לו, חרף הבטחות שקיבל. לאחר
שנאסרה עליו הכניסה לאולמי המיסחר,
עורר שערווייה בבורסה, והוצא, יחד עם
אשתו, על-ידי שוטרים שהוועקו בעקבות
שביחת שבת שהכריזו בבניין.

לאחר מכן עבד כקופאי בשם, מחסי
נאי, אך חר שוב לעיסקי גירות ערך.
הסתבר והואשם בהעלמת הון בסך 93,000
ליי, נידון ל-9 חודשי מאסר. לאחר ריצוי 6
מהם בכלא מעטשה, שוחרר, והחליט ל-
תוח דף חדש בחייו.

"אני מברך את המלשין — הודות לו
גולחתי מחדש", קרא, "בכלא היה לי זמן
ללמוד ולחשוב, והגעתי למסקנה שההשק-
עה הטובה ביותר היא תשלום מסי הכנסה.
כי אם יודעים לעבוד נקי והוגן כלפי
שליטונות המס, אז כל הכסף יכול לעבוד,
היות וכסף הם יוצר כסף חם אחר, וכך
לא מסתכנים."

"יבוא על ארבע!" עם צאתו את
הכלא לפני כשלושה חודשים, הפך ליכל
את עסק החלפנות שלו, בנלי, לחברה
בע"מ, והקים עוד שתי חברות. הוא גם
מנהל משאומתן לקבלת סוכנות בלעדית
של קרן הנאמנות קפטל גרוס, מציריך.
אך פעולתו העיקרית היתה, במובן הקמת
הבורסה הישראלית לגירות ערך בע"מ.
מיסודו של איגוד סחרי גירות ערך בי-
ישראל — אגודה עותומית — בו חברים
ביתנים כעשרה איש, בהם ליכל, אשתי,
סוחר מטבעות בשם קרול מאיר ואחרים.
לפני חודשים היה ליכל בטוח בעצמו.
כל התחלה היא קשה", אמר, "אבל אני
משוכנע שנצליח. בטוחני ש-99 אחוזים
מהבורקים יבואו אלינו על ארבע!" הש-
בוע, אחרי מיספר ימי המהנה בקפה מאור,
הסתבר שהבורקים מצויפים לעמוד על
שתי רגליים מאשר ללכת על ארבע.

מהכפר כרגיל ועצרו ליד גשרון בסמוך
לאילת-השחר. המכונית דגיעה למקום ו-
עצרה. בארבעה, בעזרת שני העגלונים
העבירו בזריזות את השקים לעגלות. את
מדי המשטרה קברו בחור, ביכמן וקרול
נסעו עם העגלות ליסוד-המעלה, לאגם, כדי
להעמס חול מעל שקיהזהב. לוקאצ'ר ו-
חייקינד המשיכו דרומה במכוניתו של צבי
גדב.

כשנסעו העגלות בואדי ליסוד-המעלה,
ראו האנשים לתדהמתם, מרחוק, את מכוני-
תם של המבריחים נוסעת בכביש. מדי כמה
קילומטרים היתה עוצרת והנהג יורד ו-
שופך בנזין ישר לתוך המנוע. בכך, נכשלו
מעשה-טעות. ביכמן אומנם שבר את צינור
מוביל הבנזין, אך הנהג הנהג מצא עצה
ותחבולה והמכונית מתגלגלת כדרכה.

כשהגיעו העגלות לשפת האגם, ראו את
המכונית מתקדמת בדרך לצפת. עכשיו
היתה תחרות על זמן: בורכס חזרה לכפר-
גלעדי מוכרחים הם לעבר במקום השוד
— האם יצליחו להגיע לשם לפני המשטרה.
הודרו וכיסו את השקיהם בחול וחזרו
לכפר-גלעדי בדרכים משובשות שבין ביצות
החולה. כשטיפסו במעלה תלחי, ראו
מאחוריהם את מכונית המשטרה מגיעה
למקום השוד.

הבלש עלה

על העקבות

כ שבוע אחרי השוד הובילו את
חייקינד מירושלים לכפר-גלעדי. בכפר-
גלעדי הסתירו את חייקינד בעליית-גג. כי
לילות היה יוצא לחצר רשאוף אחרי.

במשך היום, להפתת השעמום, היו נכני-
סים לבקר חבריו לשוד. מידחקים בחלון
קטן ולוגמים טיפת משקה. לשמח את ליבו,
קצין משטרה יהודי מירושלים, דוד תדור,
עלה בינתיים על איאלו עקבות. הוא חשד
במניה ורצה לחקור בכפר-גלעדי, בא למ-
קום ושאל שאלות. רמזו לו להפסיק ולש-
תק והוא נרמז וחזר לירושלים.

לאחר שחייקינד ריצה את הרפתקו חוד-
שיים בעלית הגג, העבירו אותו לביירות
ושם העלוהו באונייה שהפליגה לצרפת.
במטבעות עצמן איאפשר היה להשתמש
לתשלומים בארץ, מטעמים מובנים. הוציאו
איפוא שליחים לדמשק. לקנות בהן פרות
בשביל כפר-גלעדי ותל-יוסף. והמשקים
החזירו ל"קבוצ" את תפורתן בכסף ארצי-
ישראלי.

גנב עם

תעודת-בגרות

א ת המטבעות החזקו בחור, בארגו
מתחת למיטה. באותו חדר גרו שלושה:
טיטלמן, מולדתי וברטקי. יום אחד בא
להתארח אצל ברטקי, שהיה בוגר הרצליה,
חבר מספסל הלימודים — רוזנל שמו.
רוזנל זה היה כנראה הגנב הראשון בארץ-
ישראל בעל תעודת-בגרות. משנשארו לבדו
בחדר, חיטט בו, מצא את תיבת העץ,
שברה, וגנב אחדות ממטבעות הזהב שמצא
בה.

חזר לתלאיבית ובגניבה שם נתפס.
חיפשו אצלו השוטרים ומצאו מטבע זהב,
חקרו מניין הוא לו ואחר שגנבה בכפר-
גלעדי. באו למקום ופתחו בחקירה. אנשי
כפר-גלעדי אמרו שאתו גנב מעליל עליהם.
את החקירה ניהל קצין המשטרה מטבריה,
בכור שיטריה, ידד טוב של שוחס ושל
השמרים והוא טישטש את העניין.

חייקינד נסע לפאריס, שם נסתבר בצרות.
מניה היתה שולחת לו מדי פעם כספים
למחייתו. כעבור שנים עבר לפולין, שם
שינה את שמו לאברהם ליובס. עקבותיו
נעלמו במלחמת העולם. בנו של חייקינד,
ציער עז נפש, התגייס לצבא הבריטי ו-
שירת בפלמיים. נפל בגבורה במלחמת הי-
שירות, בקרבות הקשים בטקמון.

חמישה עשר אלף לירות זהב נשדדו
באותה אקספרופריאציה — סכום כסף ש-
איפשר לאנשי השומר לרכוש נשק,
לאנשי אנשים בארץ ובחוץ-לארץ לייסד
בית-ספר צבאי, לעסוק בפעולות מדיניות
ולפתוח בית-מלאכה לנשק.

והארבעה יצאו לדרך. נדב עצר את הי-
מכונית בחזית, לרומית לחלסה (קריית)
שמונה כיום) והארבעה ירדו. העמיד את
המכונית מעבר לגבעה וארבעה השוכרים
עמדו ממתינים בצד הדרך.

18 שקיקי

זהב

כ שנתאחה מכונית המבריחים מר-
חוק, יצא חייקינד ועצר אותה. הדב
נהג, אחד הסטורים ואשה. משראו את בקצין
הבריטי, לא נבהלו. הם עמדו בקשרים עם
המשטרה בצפון. חייקינד דיבר אנגלית
בהברה אירלנדית והודיע להם כי יש לו
הוראה לחפש במכונית. השלושה יצאו ו-
ציפו בצד בשקט.

חייקינד נתן הוראה לשוטרים וכל אחד
גיש מייד למלאכתו. ביכמן וחל מתחת
למכונית וחתם בצבת את הצינור מדיבל
הבנזין. לוקאצ'ר קרע את הריפוד, גילה
מתחת למושב את שקיקי מטבעות הזהב.

המבצעים

ירחמיאל דוקאצ'ר

צבי נדב

צבי קרול התחיל מעביר את השקים אל
המכונית שעמדה מעבר לגבעה ולא גראתה
ממקום השוד.

חייקינד, קר רוח, עמד מהצד, כראוי
לקצין. היו שם 18 שקיקים. משיימו,
הודיע חייקינד כי המימצאים יועברו ל-
משטרת צפת.

כפי הנראה, בשלב זה כבר חשדו הי-
שלושה שאין אלה שוטרים-משמ הנדרכים
חיפושים. שכן, למה להם לשוטרים קלקל
את המכונית, ומה הכפפות האלה של הי-
קצין באמצע היום — אלא שניתראו יפצות
פה. משעבירו את אחרון השקים, התי-
ישבו מייד במכונית ונדב התניע אותה.
שלושת המבריחים נשארו באמצע הכביש
ליד מכוניתם, שפסקה לפעול.

תחרות

עם הזמן

ה זרידו את האיפור תוך כדי נסר-
עה, לבשו את בגדיהם הציביליים ו-
נסעו בכיוון אילת-השחר.

עגלות של כפר-גלעדי היו מובייות אז
חול משפת אגם החולה ליסוד-המעלה,
לבנין בתים. העגלות יצאו אותו בוקר

(המשך מעמוד 29)
בישיבותיהם היו נוהגים לגלגל הרבה
בעניין זה. מישהו הציע לשדוד בנקים.
מייד דחוהו בגערה או בשנינה. בכל אופן,
צריך היה לשים יד על סכום כסף נכבד.
מקצתם היו בזמנם חניכים בארגוני המהפכ-
נים הרוסיים. הללו, במלחמתם בצאר, היו
שודדים בנקים של השלטון או סתם של
"בעלי הון מוצצ'ים"; לא היו רואים זאת
כשוד רגיל, אלא אקספרופריאציה — הפ-
קעה והחרמה לצרכי הרעיון והחברה. עכ-
שיו עלתה שאלה בתלאיבית ובכפר-גלעדי:
היש מקום ואפשרות לאקספרופריאציה כזו
בארץ?

בביירות גילו את האובייקט ושם נולד
רעיון ה"אקסי", כפי שנקרא אז. היה זה
באחת מהנסיעות לביירות, לשם הוצאת
נשק שהגיע לנמל. ישבו בבית המלון של
פוחצ'בסקי, שם היו מתאכסנים ארצישרא-
לים שנקלעו לעיר זו. ישבו במלון זה גם
חלפני כסף מירושלים, עוסקים בהברחת
זהב מסוריה לארץ-ישראל. החלפים-המברי-
חים ערכו את חשבונותיהם, מבלי לחשוד
מהבחרים הקיבוצניים המסוכים לשולחן
אחר אותה שעה נולד הרעיון — "להח-
רים" את כספי המבריחים.

נתיב

ההברחה

כ חוק היה סכום כסף ראשון לפעולת
העיקוב אחרי המבריחים בביירות ובירוש-
לים. והקופה היתה ריקה מכל. "החרימו"
אצל חלפני ירושלמי 300 לירות, אשר
שימשו להוצאות ההחומה הצפויה.

כשהיו בידיהם כל הפרטים על החבורה
בביירות, נתיב ההברחה ומהלכי המבריחים
בירושלים, צריכים היו לאיש מומחה ש-
יעמוד בראש הפעולה. מניה, בעלת טביעת
העין וחוש-האבחנה באנשים, קיבלה עליה
למצוא את האיש.

אחד האנשים שביקשה מהם לארגן את
הפעולה מספר:

"יום אחד קראו אותי לפגישה עם מניה
בתל-עדישים. כאתי. ישבנו על הדשא. היא
דיברה ברוח טובה כמו תמיד; יהודים
מירושלים מבריחים זהב מביירות. למה להם
כליכך הרבה כסף? לנו נחץ כסף, ורצתה
למסור לי לארגן את הפעולה.

"אמרתי לה: אני לא אתנגד לפקודה,
אבל אין ליבי למעשה כזה, והיא ענתה
מייד: אם אינך מסכים במאה אחוז, אני
לא רוצה שתלך לזה."

המשיכה לחפש אחרי האיש המתאים,
ומצאה אותו בפלוגת הגדוד בירושלים —
אברהם חייקינד היה שמו.

שפמים

להסוואה

ס יפרו לו את הפרטים ועיבד תכנית.
בשוק של ירושלים אפשר היה לרכוש
בגדי-משטרה ישנים. הוא קנה ארבע חליפות
של שוטרים אירלנדים, הצמיד במקום ש-
צריך אותם, עיטורים והתקין כראוי, כדי
שישמשו לקצין ושלושה שוטרים.

בא לכפר-גלעדי. העמידו לפקודתו שלושה
אנשים: שני ה"גומיוסטים", לוקאצ'ר ו-
ביכמן, וצבי קרול. לרשות "הקבוצ" — עמד
אז רכב — מכונית ששייכת היתה למוזי-
ות גדוד העבודה, אך בעצם שירתה את
צרכי "הקבוצ". צבי נדב היה הנהג.

אימן חייקינד את השלושה להתנהג כי-
שוטרים אנגלים והזהירם שלא לפצות פה.
זתקין להם שפמים להסוואה ותירגל כל
אחד בתפקיד המיועד לו. באחד מימי
ובמבר 1923 יצא ביכמן לביירות והצטרף
שם לספקטור. בערב נתן לו ספקטור את
זאת: שם שחר יוצאים המבריחים לדרך.
ביכמן נסע במכונית לכפר לבנוני באמצע
הדרך, מסר מכתב מספקטור לאחד ממכירי
הערבים, הלה העמיד לרשותו סוס והוא
צא בדריה לכפר-גלעדי, לשם הגיע לאחר
ארבע שעות רכיבה, והודיע כי המבריחים
צאו לדרך.

חייקינד גייס מייד את השלושה, התאפרו,
נדבקו את השפמים ולבשו את בגדי הי-
גשטרה. כדי להסתיר את חסרונם אצבעותיו,
יבר שיוכל להקל אחר-כך על והויו, לבש
וחייקינד כפפות. צבי נדב ישב ליד ההגה

* "הקבוצ" — גרעין חשאי של חברים
ועילים בהשומר בשנות ה-20.

לולה וללהיט

זאת לא תהיה הצגה

— זאת תהיה חוויה

גוילי אש

אם תחפשו על מפה הספרים שלכם, בין אלה שקיבלתם לברמיצחה, קרוב לחודאי שתגלו אותו. זהו ספר עבה, המכיל בקירבו מאות דברי שיר ופרוזה, מנגינות ויצירות אמנות של הנופלים במלחמת תש"ח. שמו — גוילי אש.

אין ספק שרבים מכם לא עילעלו בספר יותר מחצית יום, ואולי אף פחות מזה. בכלל אלה שסתם עילעלו היה גם עודד זמיר, מי שהתפרסם בעבר כחציו של הצמד אלכסנדרה ועודד, וכיום הינו חצי

— אלא בצורה של קריינות עם לחי מוסיקאלי. מאחר ובספר ישנם גם תמונות של הכותבים וגם ציורים של אחדים מהם — נויכל לשלב את הערב בהקרנת שקר פיות...

כליכך ציוניים (הפעם בלי מרכאות). יש שירים המעידים על כושרי חשיבה עמוק ולירי, בנושאים שאינם קשורים דווקא ל"מלחמה".

כמו השיר פרח אליה געבי של סבו גולנד ז"ל:

עמד בדד בצד הבשיל / הפרח אליה געבי / עמד חזקה, זרעו הבשיל / הו רוח, אנה פגע בי.

שמע הרוח מהירה בא / עם גשם עז נייער / טילטל באון ראש השיבה / ודור צעיר פיזר.

עמד הפרח אליה געבי / וטוב ליבו עליו / אני אמות — יחיה ילדי / את גבעולו — כפף...

גילינו גם שיינון גאמן כבר הלחין מנגינות לשני שירים מתוך הספר, ואני מקווה להשתמש גם באלה. חוץ מזה נעבד כמה קטעים בפרוזה למערכונים קצרים. המערכונים לא יועלו בדרך ההצגה הרגילה

ערב ספוג

מאוירת הספר

יאני יודע שזה קיים, אמר עודד. אבל בכמה מקומות דווקא השתמשנו בחומר כזה. משום שכוחותנו לא היתה לנוצלת את החומר שבספר כדי להעלות ערב מקורי בפני עצמו, אלא להעלות ערב שיהיה ספוג מאוירת הספר, ויאפיין את חתך מחשבותיהם, משאלותיהם, שאיפותיהם והגהיהם של לוחמי תש"ח...

טמירה ועודד

מיהו כריסטוף, הזמר הצרפתי בן ה-24, שהלחין, חיבר ושר להיטים גדולים כמו "אליין", "הקשבת לי", "המארינות", "אמא", "סלח לי אדוני המורה", "שבוע לפני שיגיע ארצה לסיבוב קצר, מגיש המדור, "לוהט ולהיט" תוכן של ראיון עם הזמר הפופולארי:

האם אתה מצויד — כריסטוף?

● **כשחתלת לשיר חיות חיי ביטניק. האם ההצלחה והכסף שיינו אותך?**

— אני לא חושב שהייתי בדיוק ביטניק, כפי שאיני חושב שהשתיינתי. החולשה ה"גדולה שלי היא עדיין מכוניות. בתקופת השיא היו לי שש. לפני זמן לא רב קניתי אופנוע הארלי דוידסון. השאיפה האחרונה שלי היא להוציא רשיון טייס, כמו שיש לג'וני האלידיי.

● **מהו סיגנוןי החיים האהוב עליך כיום?**

— אני אוהב לבלות מספר שעות ביום לבדי. יש לי דירת גג ביער בולון. ואני נהנה להתבודד על הגג הפתוח, ולהביט ב"מראה הנשקף מעל הגג. יש לי שגשגן אחר: לאחי יש חנות למכשירי רדיו וטלויזיה. אני אוהב לבוא אליו לחנות, ללבוש חלוקי עבודה, ולשרת את הקונים. בצורה כזו אני גם יכול לשמור על קשר ישיר עם קהלי המעריצים.

● **יש הטוענים שאתה חי חיים יוצאיי דופן, ויש שאפילו מכנים אותך מטורף. האם אתה עושה זאת בכוונה כדי ליצור רושם?**

— בהחלט לא! אני חושב את עצמי ל"שפוי בהחלט. האחרים הם המטורפים!

סמתי מפטנת עתיק שעמד בדירת הורי. זה היה מאותם פסנתרים ישנים בעלי פ"י תוחייעק. על פסנתר זה למדתי לראשונה לנגן. אחריכך הייתי אסוף כמה חברים — אחד עם קלרינט, שני עם טרומבון ושלישי עם קונטראבס — והיינו מנגנים להנאתנו.

כריסטוף

● **אתה נושא תמיד קמיע על צווארך. האם אתה מאמין באמוני נות תפלות?**

— בדרך כלל לא. המדליון נושא את תמונת כריסטוף הקדוש, שאני נקרא על שמו. המסורת הנוצרית מספרת על כריסטוף, גבר ענק בעל שרירים, שהתייחס מ"האלוהים ומן המשיח והלך לחפש את המלך המשיח האמיתי. לילה אחד היה צריך להעביר ילד קטן את הנהר. אבל למרות שכריסטוף היה בחור חזק, הוא כמעט ולא יכול פלא על כך, אמר לו הילד, כאשר הגיעו לעברו השני של הנהר. "אני הוא המשיח שאתה מחפש." כריסטוף הקדוש נחשב ל"פטרונם של הנהגים ושל הנחלים, ושני דברים אלה מתאימים לי.

● **האם הפזמון "אליין" נכתב בהשראתה של מושיח?**

— כן. בהשראת בלונדית יפהפיה ש"הכרתי פעם. את מקומה בליבי תפסה עתה שחרחרת ששמה כריסטין, אבל זה לא איר מר שאכתוב גם עליה שיר. זה קצת קשה לכתוב שיר לכל מי שמצליחה לתפוס אצלי קצת מקום בלב.

● **מתי החללת שהמוסיקה תהיה ייעודך בחיים?**

— בבית הורי. עון כשהייתי ילד הוקי

שירי ציונות

בלי מרכאות

עד היום אין עודד חול להתפעל מן החומר החבוי בין דפי הספר. "אין בו דברים לא טובים" הוא אמר. "הבעייה היא רק איך להוציא את החומר הטוב ביותר, שישקף את אוירת הספר כולו. את השלב הראשון והקשה ביותר, של בחירת החומר, כבר עברנו. הוצאתי מתוך הקובץ כמה שירים שכבר חיברתי להם מנגינות. השתדלתי כמובן לבחור את אותם שרעיונם אינו כבול לתקופה ההיא — אלא מתאים גם לתקופתנו."

כמו למשל השיר מולדת, שנכתב על-ידי מנחם בורשטיין ז"ל: מולדת / אלייך ידעים עורגות / מולדת / עורגים אלייך לבבות. מולדת / בנייך אווזים המחרשה / מולדת / בנייך מכוונים גם מרגימה. מולדת / הנשוב אלייך שלמים / מולדת / הנשוב עוד אלי התלמים... בחומר שבחרנו יש גם שירים שאינם

צו-מניעה נגד המרמלדה?

המרמלדה

שניים או חזים בלרקת המרמלדה. זה טוען כולה שלי, וזה טוען כולה שלי. שני הסוענים: האמרגנים שמואל צמח ואלכס ארז. כאשר הופיעה המרמלדה לראשונה בישראל, יחד עם להקת הסרמלוס, דאג אמר גנה הישראלי, שמואל צמח, לכלול בחזרה סעיף מיוחד, המקנה לו זכות ראשונים להביא שנית ארצה. באותו סעיף נאמר כי במשך השנתיים הבאות, במידה ולאמרגנה הבריטי של הלהקה, פטר וולש, תהיה הצעה של אמרגן ישראלי אחר — עליו לפנות תחילה לצמח (או לאמרגן גיורא גודיק, ש' מימן את הבאת הלהקה) ורק אם הוא לא יסכים להביא את הלהקה באותם התנאים — יוכל פטר לקבל את ההצעה השנייה. עתה עומדת הלהקה לחזור אלינו ביום העצמאות לשלושה ימים הופעות, על-פי חוזה שנחתם בין האמרגן אלכס ארז לבין פטר וולש. כשנודע הדבר לצמח — היה מופתע. "זה בניגוד לחוזה", אמר השבוע, "ופניתי לעורך דין שלי, כדי להגיש צו-מניעה נגד הופעותיה של הלהקה בישראל".

...באמבולנס לאיצטדיון

כדי לעמוד בלוח-ההופעות הרצוף, בערב יום העצמאות, ישכרו אמרגניו של לואיג'י אמבולנס פרטי, להעבירו במהירות מבנייני האומה בירושלים לאיצטדיון רמת-גן. בתחילה רצו לשכור למטרה זו הליקופטר, אבל לא קיבלו את אישור שלטונות הבטיחות. ● כמו בכל שנה, כך גם השנה, התברר כי הלהיט הגדול של סאן-רמו אינו דחיקא זה שזכה במקום הראשון בערב הסיום, הזמרת נאדרה, ופיוזמונה כמה קר, הגיעו לראש המיצעד האיסלקי ובכך גברו על בובי סולר, ששר את הפזמון שזכה במקום הראשון: צועניה. ● מי שיבוא לשמוע את ארי קונסטנטינו, המגיע אלינו בערב יום העצמאות, ייחכך שהוא יודע לשיר יותר טוב מאשר להרכיב מכות. ● הפזמון החדש של רוי אורבין, נמשך שבע דקות, והוא מספר סיפור-אימים על הדרך דרומה ליריחו. ● קשה להחליט אם זה מעצב או משמח, אולם במיצעד הבריטי חזרו הזמנים הישנים, וקליף ריצ'ארד שוב מתחרה בפופולאריות עם אלביס פרסלי. הצלה רק ששניהם עושים זאת במקומות 14 ו-15. ● פרנקי ליין הזקן והטוב חזר למיצעד האמריקאי במקום 27 עם נתת לי הר.

קונסטנטינו

החברה הבוגדת של לוחם-השוורים

של דיב די בישראל יזכו לראותו מוזר את הפזמון, יחד עם שאר חברי הלהקה. בעיתוני הפזמונים הבריטיים מצאנו אישור להורעתו של אמרגן תל-אביבי, שטען כי הוא מביא את הלהקה לישראל. על פי לוח ההופעות של הלהקה, היא תגיע ארצה ב-13 ביוני, לסיבוב הופעות של שבוע בלבד. חודשיים לאחר מכן, באמצע אוגוסט, תבקר אותנו — לפי דיווחי אותם עיתונים — להקת-צמרת בריטית נוספת היסודות. אם כל התוכניות הללו ייצאו לפועל, תהיה שנת 69 שנה טובה לחובבי הקצב בישראל, מבחינת כמות הביקורים של להקות זרות.

דיב די וארבעת המטורים שלו — דווי, ביקי, מיק וטיקי — פלשו אל זירת לוחמי השוורים. פיוזמונה החדש דון ג'ואן נכנס השבוע למיצעד הפזמונים הבריטי, הוא סטפס אל הצמרת, לקול תשואות ה' אולההה של מעריצי הלהקה. הפזמון מספר על לוחם-שוורים ספרדי, המבקש להפגין את עוז-זרועו בפני נערותיו. אלא שכאשר הוא נכנס לזירה ומעיק מבט אל היציע — הוא ראה את נערותו בחברת צעיר אחר. הוא לוקה בהלם, אינו שם לב לשור הרץ לעברו, ימוצא את מותו תחת פרסותיה של החיה המשתוללת. הפעם יש כל הסיכויים שגם מעריציו

ירושלים מתכוונת לפסטיבל

הגביע הוא של "מוני"

אפילו תוכניות החבלה של אליפתח לא הצליחו למנוע את קיום פסטיבל-הקצב ה' גדול, שנערך בשבוע שעבר בירושלים. שעה קלה לפני שהתוכנית עמדה להתחיל — כא' שר באולם התקבצו כאלף צופים ועוד חמש מאות נותרו בחוץ — נכנסו חוליות שוטרים לחדרי ההלבשה של הלהקות, והורו לכולם לצאת החוצה לבדיקה. כשהם מצויידים בפנסים, עברו מאח לשני, חיפשו בתוך מזוודות כלי הנגינה, בין קרבי מכשירי-ההגברה ואפילו מתחת לכובעי כמה מחברי הלהקות מגודלי-השיער. רק לי אחר שהבדיקה עברה בשלום, התירו ללהקה קות לחזור לבמה ולהתחיל בהופעה. על בימת קולנוע ירושלים התמודדו, בי אותו ערב, 14 להקות, כמעט כולן בנות-טיפוחיו של אמרגן-הקצב הירושלמי לופט סואסו. בפרס הראשון זכתה, לבסוף, להקת פעמוני סוני. חבריה קיבלו את הגביע ה' נודד, והם ייצגו את הבירה בפסטיבל הקצב 1969, שייערך גם השנה על-ידי העולם הזה בתל-אביב.

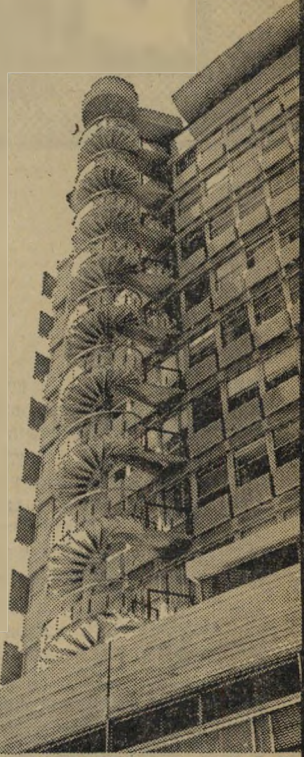
קונים היכן שכדאי לקנות — כדאי לקנות ב"סלון מרכזי"!!!

כדאי משום שב"סלון מרכזי" תמצאי את כל סוגי ודגמי מכוניות הכביסה והטלוויזיות מן המצוי בשוק.

כדאי משום שב"סלון מרכזי" השרות הוא מקצועי, ההדגמה היא בפעולה ממש והיעוץ הוא מהימן.

כדאי משום שב"סלון מרכזי" האחריות היא כפולה, הן של היבואן או היצרן, והן של הסלון.

הסלון הנותן את הטון
"סלון מרכזי"

סלון מרכזי

תל-אביב, רח' בן-יהודה 32 בנין אל על
חניה ללא תשלום חניון אל על

פרטס "פלד"

מה חדש בקולנוע?

החתונה המשעשעת

מאת: ד. גלבוע

ותיק הרווקים עונד סוף טבעת... בעלת משמעות: טבעת נישואין! אחרי הרפתקאות ותעלולים בחברת כל הפצצות המסחררות, נתפס גם הוא... — לואי דה-פינס, השוטר המשעשע, אשר בידר אותנו בצבר וגרם לנו לצחוק עד דמעות, ממשיך לעשות זאת בהצלחה גם הפעם בסרטו ה'חדש' "השוטר מתחתן".

"השוטר מתחתן", סטירה מטורפת וחריפה השמה לצחוק את השוטרים והמשטרה. לואי דה-פינס מתעלה בתפקידו כאן, לפסגת הקומיקה. הוא מצליח להצחיק ללא גבול, — גורם המקנה לדה-פינס פופולריות בקנה-מידה עולמי, והוא מוכר ונערץ על-ידי צעירים, זקנים וטף. העובר ברחוב דיזנגוף ליד קולנוע "ארמון דוד" זוכה לשמוע רעמי צחוק אדירים של קהל החווה בחתונה המשעשעת ביותר שהוקרנה על הכדור, בחברתם המבדרת של דה-פינס ועוד חמישה קומיקאים מן הר טובים ביותר של הקולנוע האירופאי. ביניהם ג'נביב גראד, וג'אן לה-פבר.

דה פינס — ב"חתונה המצחיקה" אין לי ספק, שיהא זה בידור מהנה לכל המשפחה בפגרת חג-הפסח! אל תחמיצו!!!

שינוי כתובת —

מנוי המבקש לשנות את כתובתו מתבקש להודיע על-כך שבועיים מראש, על-מנת למנוע עיכוב במשלוח העתון למען החדש

עולם האשה

לסבתא שלך לא היו בעיות: היא ערכה אותו סדר שנה אחרי שנה.

איפה תהיי את בליל הסדר?

שאלה זו היפנתה מערכת „עולם האשה” לחתך מיקרי, אך מייצג של נשות ישראל הצעירה. מסתבר כי רוב הנשאלות, למרות שהן חופשיות לעשות, עם פרוס חג האביב, ככל העולה על רוחן, שוט בארץ גדולה ורחבת-ידיים כפי שלא היתה מעולם — מעדיפות לחוג את הסדר בביתן, בצורה מסורתית. כמו „אידישע מאמא” אמיתית.

מסורת כבר שנים רבות, שכל המשפחה באה לסדר לסבתא, ויש לנו בלי עין-הרע משפחה ענקית. זהו יותר אירוע משפחתי, למרות ש-אנחנו מקיימים את מיסגרת הסדר ה-מסורתית.

הדוגמנית

אן טוכמאיר: „אני מתארחת אצל הדוד והדודה, אנחנו עורכים סדר מש-

העיתונאית

ס ידבי קשת: „אשה לא עורכת סדר — היא מתארחת לסדר. אני — עוד לא החלטתי איפה. יש לי איוה 700 הו-מנות, ואני מתכננת לעשות אידן-דינו.”

השדרנית

ר בקה מיכאלי: „אני עורכת את ה-סדר בביתי, עם בני, בעלי והורי. אני

או לחם, מה שיהיה. זהו ערב נעים לחב-רים, לא אירוע מסורתי.”

אשת הח"כ הקומוניסט

נה סנה, אשתו של ח"כ ד"ר משה סנה: „כמדי שנה, גם הפעם אנו מת-כנסים — אלה ממשפחתנו ששרדו בחיים — לסדר משפחתי. השנה נתאסף בבית אחו-תי בצהלה, כשבראשנו, כתמיד, אמי הקשי-שה. הסדר הוא מסורתי למהדרין, ומגוהל על ידי בעלי וגיסו, עד סוף החדיגא.”

הדוחמת בכפיהיהדתית

ושנה אורנן, אשתו של עוזי אורנן, ראש הליגה למלחמה בכפיהיהדתית: „אנו חוגגים בליל הסדר את חגיגת האביב, לא את הסדר הדתי המסורתי. השנה נתכנס יחד שלוש משפחות, ונערוך סעודה חגיגת, מלווה בסמלים על בוא האביב, כגון שיבו-לים ועלי-תאנה על השולחנות.”

רבקה מיכאלי
לראשונה, בהתרגשות

פרדריקה סגל
מסורתית, בלי חוכמות

חניתה צנטנר
צנוע, ל"איש

חנה מרון
עליז, אצל הסבתא

נורא נרגשת — זאת הפעם הראשונה שאני מבשלת לחמישה אנשים. הסדר יהיה מסורתי למהדרין, אבי ינהל אותו לפי כל הכללים, ככתוב, והכנתי אפילו כלי-אוכל נפרדים.”

המזרחינה

נ עמי שמר: „משפחת בעלי מזמינה לי סדר עובר-אורח, הלך אלמוני מהרחוב. לי אישית תהיה זו הפעם הראשונה להש-תתף בסדר הזה, כי רק השנה הצטרפתי למשפחה, עם נישואי.”

חברת הכנסת

שלומית אדוני: „אני חוגגת השנה את ערב הפסח עם משפחתי על ה-אווניה דן. תהיה זו חגיגה כפולה — גם ליל-הסדר, וגם חגיגת הבר-מצוה של בני. שניהם חלים באותו יום. בחרנו לחגוג כך כדי ליהנות בלי הפרעות ובלי טלפונים — לא מהעולם הזה ולא מהעולם הבא.”

המתארחת

פרדריקה סגל: „אצלנו אין שום דבר מיוחד. אנחנו כמו ילדים טובים, הולכים לסדר אל הורי בעלי, הסדר שם הוא מסורתי, בלא חוכמות.”

האמנית

נה מרון: „אני מתארחת לסדר אצל הסבתא שלנו, פולה רכטר. זה אצלנו

שזומית אדוני
בלב ים

בתיה אפוזו
מצות או לחם

נעמי שמר
עם אורח מהרחוב

ידיבי קשת
אידן-דינו

אשת הח"כ הערבי

חל זועבי, אשתו של ח"כ עבדאל-עזיז זועבי: „השנה אנו מזדמנים לחוג את הסדר בקיבוץ שריד — בעלי, אני ו-הילד. אנו חוגגים כל השנים את הסדר ב-קיבוצים. יש שנים שאנו מזדמנים כבר זמן מה מראש, ויש שנים שאנו יוזמים הומנה.”

פחה עוזרונה. אנחנו עורכים סדר מסורתי, לפחות הוא יתחיל מסורתי. על אכילת מצות אנו מקפידים כמובן, לפחות בסדר, לא?”

הציירת

בתיה אפוזו בן-אמוץ: „הסדר יהיה בביתי, עם בעלי וידידים. נאכל מצות

פחתי, מסורתי, בלי אורחים זרים.”

האופנאית

חניתה צנטנר: „אני עורכת השנה את הסדר בביתי. זה יהיה סדר צנוע, רק למשפחה. יהיו 18 איש — 16 בני מש-פחה מישראל ושניים מחוצאלה. אני מכינה את הכל, לא לבדי כמובן, כל נשות המש-

כשהבעל מרגיז

חותר לשפוף

עליו חומצה

אחרי שש שנות נישואים הגיעו המרירי בות בין דליה ונתן לשיאן: בחמת זעמה, שפכה האשה חומצה על בעלה, גרימה להשתתת פניו ולעיוורונו בעין אחת. המשטרה עצרה את האשה והאשימה אותה בעבירה פלילית. במקביל הגיעו בנייהווג גם לבית-הדין הרבני. אלא ששם התגלה, כי פישעה של דליה אינו מהווה, בעיני הרבני ניס, סיבה מספקת להכריח אותה לקבל גט. היא רשאית להמשיך לחיות עם בעלה. נתן סיפר לרבנים שהרקע לסיכסוכים היה מתמידים בינו לבין דליה היה בענייני כספים, ובעקבות כך הוא רצה להתגרש ממנה זה זמן רב. בערב המיקרה הוא נכנס למסבא לאכול, ודליה נכנסה אחריו. היא שאלה אם הוא מוכן להשלים איתה, והוא ענה: "לעולם לא". היא ניגשה לארון, הוציאה משם בקבוק, וצעקה: "הנה לך", ושפכה את הנוזל על פניו, נמלטה מן הבית, גירסתה של דליה היתה טונה: לדבריה, היה זה דווקא נתן שתקף אותה בבקבוק

תיק אישי ברבנות

החומצה, ואילו היא רק התגוננה, ותוך כדי מאבק ניפגע נתן. לדבריה, סיבת הסיכסוכים ביניהם היתה כלל לא כספית, אלא הרבה יותר רומנטית: נתן נתן עינו באשה אחרת. למרות זאת, שאפה דליה להשלים איתו, סירבה להתגרש. טענתה זו של דליה בדבר האשה האחרת, הוכחה בפני בית-הדין, ונתן לא הכחיש אף תה. הוא רק הסתמך על העבירה הפלילית שביצעה בו רעייתו, דרש גט, חזר והצהיר בפני בית-הדין שאינו מוכן לעולם להשלים עם דליה. מאין לו הביטחון שהיא לא תעורר גם את עינו השנייה? בתשובה לטענה זו, השיבה האשה ש"אפילו אם נכונה גירסתו של נתן, הרי שלא בה האשמה, אלא בבעלה, משום שהוא הרי גיז אותה כשאמר שיסרב להשלים איתה לנצח.

לא

אחראית

טענה זו, מסתבר, נתקבלה עלי ידי הדיינים.

הם הגיעו למסקנה, שבהתחשב בנסיבות המיקרה, היתה תגובתה של דליה מוצדקת. כשהאשה מתחננת בפני בעלה שישלים עימה, וזה מסרב, מפני שהוא מתאוה לאשה אחרת — אל לו לבוא בצענות כששופכים חומצה על פניו. אמרו הדיינים: "מכיון שהבעל נתן עינו באחרת, ולפני המיקרה התחננה האשה על נפשה ונפש ילדיה ל"פניו, שישלים עימה ולא יהרוס את הבית והמשפחה, והבעל ענה לה שלעולם לא ישים לים עימה ולא יחיה עימה... היא לא תיחשב כעוברת על דת, כיוון שעשתה זאת בשעה שהיה כעסה כל כך גדול, שנחשבה אז כשומה, ואינה אחראית למעשיה". כדי שלא לעודד נשים למעשים נמהרים כאלה בבעליהן כל שני יחמישי, מיהרו הדיינים להדגיש שאין פסק-דינם זה כלל כללי, אלא בכל מיקרה חדש יש לדון לגופו של עניין, לקבוע ספציפית אם הגירוי שיצר הבעל מצדיק תגובה כה חריפה.

• השמות בדויים למניעת זיהוי.

hawaii זו הנעל - למחלבש צעיר ...

hawaii זו הנעל - ל TEENAGERS ...

hawaii זו הנעל - לאב'ב ולק'ץ ...

hawaii זו הנעל - לכל אחד ואחת ...

hawaii בשלל דגמים וצבעים עליזים.

הגבר

נעלי hawaii

בינג-ליניאל

מכון פסיכולוגי

היפנוזה וטיפול

בכל הבעיות הנפשיות.

מבחני אישיות

בהנהלת

ד"ר רוניק

בחיפה טלפון 69300

ובתל-אביב המלך ג'ורג' 44

מ"מ 15.00 עד 18.00.

חליכות בריון

בניצחון איחוד

מרכז

עדשות מגע

CONTACT LENS CENTER

„גרובבסקי — אישון לנח“

תל-אביב, רחוב שניאור 5 (פינת רח)

סינסקר 20, ליד מוגרבי, מול מגרש

חניה) טל. 55029

שעות קבלה 9-17

נשמח לשלוח חוברת חסברה

למי בקשה.

את רווקה זוהרת ונוצצת, מלך
טשת ומושכת. את בת לאיחשוכי
כמה, עוסקת בעבודה מעניינת, ר'
יש לך דירה משלך וכלבים, חתו-
לים וגברים בכמויות משתנות.
את ממש אוהבת כל רגע ב-
חיך אלו — אבל מתה כבר ליום
בו תעמדי מתחת לחופה.
הדרך לכך היא, כמובן, באמי-
צעות פגישות. רבות ככל האפי-
שר, עם גברים רבים ככל האפשר
— עד שתפסת את האחד והיחיד.
אב, למרות כל מאמציך עד היום,
עדיין לא תפסת אותו — לפניך
18 טריקים כיצד לנהוג בפגישה
הבאה — ולהצליח.

1 זכרי את סיסמת-הצופים: הי נכונה. פגי-
שה עם חתך היא קרב — אפילו אם הוא
אינו מרגיש זאת. התחילי אותה ברגל ימין,
זאת אומרת, בשתי הרגליים: לבשי תחתונים
מטפסה. רישוש המשי, עם כל תנועה שלך,
ישנן אותו. כאלטרנטיבה, את יכולה לשפוף
את ירכיך זו בזו כשאת צועדת. הסקוויש-
סקוויש שישמיעו גרביהניילון נותן תוצאה
דומה.

2 אל תחשכי בבושם — מהסוג שנועד ב-
סירוש לפתות גברים. בלי בושה. בושה ו-

איך לא להבריח גבר

3 הראי לו כמה שאת שמחה לראותו, מייד
כשהוא מופיע בפתח. טפחי קלות על לחיו,
או עטפי אותו בחיבוק — ידידותי, לא
סקסי.

4 בקשי ממנו לעזור לך עם הרוכסן. כש-
הרוכסן הוא מאחורי, את יכולה לבקש זאת
בלב שקט אם זו פגישה ראשונה שלך. אם
הרוכסן מלפנים — החליטי בעצמך. לרוכס-
נים, בדרך כלל, יש נטייה משונה לקרב אנ-
שים זה לזה.

5 חלקי לו מחמאה על הופעתו. ייתכן ש-
הוא ביובו זמן לפני הראי, לקראת הפגישה,
אפילו יותר ממך. ישרי את עניבתו אם היא
עקומה, או עקמי אותה אם היא ישרה, או
התפעלי ממכנסי הדונגריז הישנות שלו.
אם את מגלה אצלו בהזדמנות זו איזה
כפתור מדולדל, זה רעיון טוב לתפור לו
אותו — בתנאי, כמובן, שאת יודעת איך.
רק אל תלבשי את ארשת עקרת-הבית ה-
חרוצה והמסורה. הוא מסוגל להשאיר את
המעיל בידיך ולהימלט. להחזיר אותו —
יהיה קשה.

6 התחילי לפספט על הנושאים האהובים
עליו כבר בתחילת הערב — אבל בהירות.
אל תשפטי אותו. אם הוא משוגע לכדורגל,
אל תספרי לו שאביך הוא החבר הכי טוב
של חודורוב. מספיק אם תזכירי שאת אוה-
בת כשלושה אחת, למישהק לפעמים ב-
שבת אתריהצהרים.

7 קבלי את המחמאות שלו בצורה יפה. אל
תתחילי להתחכך ולהוכיח לו שהוא טועה.
אם, למשל, הוא אומר לך, "איזה עיניים
(המשך בעמוד הבא)

הם שהוא לא רק פסיכוסומטי, אלא גם מת-
נגד, בתת-הכרתו, לנשים בכלל — מבוסמות
או לא. לא צריך לקחת אחד כזה ברצינות.

כבר לדעת? לכן אל תחשכי בבושם.
אם בן-זוגך מתגלה כשונא בושם — הוא
לא בשבילך. החתך, לא הבושם. הסיכויים

הצלחה לא הולכות יחד. ואל תשאלי לדעתה
של החברה שלך על הבושם הזה. הוא לא
נועד לסחרר אותה, אז מה היא יכולה

מדריך שימושי: זוהי הסחורה הנמצאת בשוק

שאשת-היחם תזמין אותך לביתה. למה לה
לשחק באש?

רווקים וגרושים

העלית שבחבורה. כמובן, משום כך סבורים
כי הם מתנת-האלים לאנושות. אינם מתארי
בים — הם כבר מאוהבים מעל הראש ב-
עצמם או באמא. הם הרפרזנטטיביים ביותר,
ואיתם את הולכת להופעות פומביות. מובן
שלא איכפת לך אם ראו אותם יום קודם
לכן בעריגאלה עם רווקה זוהרת אחרת.
למה שיהיה איכפת לך?
על אלה אסור לסמוך בשום פנים ואופן
— עד היתונה. היחס המומלץ אליהם: אדי-
שות מופגנת. אבל זהירות — לא יותר מדי
מופגנת, או שתישארי עם ההפגנה ביד. יש
להם נטייה אינסטינקטיבית לשאת רגליהם
מייד כשהם נבהלים, והם נבהלים בקלות.

לו חיבה ללא מצרים, מספרת עליו רק טר-
בות, מתגעגעת אליו בלילות-חורף קרים, ו-
שמה אז את התקליט שהוא אהב תמיד
לשמעו. כשאת עוברת ליד ביתו, את מציצה
לראות אם המכונית חונה שם, וכשאת רואה
את אשתו, את עוברת למדרכה השנייה.

נשואים

גם לאלו את מקדישה זמן מדי פעם, למרות
שאינן בזה תכלית. אך מי מסוגלת לחיות רק
על-פי צויהיגיון? אחרי הכל, יש מהם מיב-
חר כה גדול, והם כל כך פעילים בשטח זה
— מחוץ לבית, כמובן. והעיקר, הם מתה-
בים בך הרבה יותר בקלות מאשר כל ה-
אחרים. איכפת להם — הם מתחייבים ל-
משהו מכל מקום, הם האריות שבחבורה.
אם את עדיין חסרת-ניסיון, את נטרפת אח-
ריהם בקלות. אך גם כשאת כבר ותיקה

ידידי נעורים

את מכירה אותם עוד מבית-הספר ומסיבות
הסיפ-עשרה. אליהם את מסלפנת כשאין לך
עם מי ללכת לקולנוע. אפשר להזמין אותם
גם כשהבית הפוך. לא צריך להתלבש ולהתי-
אפר למענם. לא מתארים איתם לעיתים קרוב-
בות מדי, כי הם לרוב מאוהבים במישהי
אחרת, או שיש להם נטייה לבוא כשעצוב
להם על הנשמה או כשהם צריכים עצות
בענייני אהבה.

אהבתך הגדולה לשעבר

הוא מבוגר, אינטליגנטי, ויש לו חלק רב
בעיצוב אישיותך הזוהרת הנוכחית. אפשר
תמיד לסמוך עליו. הוא הסמכות העליונה
בכל הקשור להופעה חיצונית, אבל בענייני
אהבה אייפאשר להתייעץ איתו. את רוחשת

איך לא להבריח גבר

(המשך מהעמוד הקודם)
ירקות נהדרות יש לך, אל תעני לו בעוקצנות, אם לא איכפת לך, הן אפורות בכלל. במקום זה, שלחי לו חיוך ממור: „כשאני מתנשקת, הן נראות אפורות.“

8 שאלת-השאלות הנוראית: „לאן את רוצה ללכת?“ אפילו גבר פיקח שואל זאת לפעמים. אל תמשכי בכתפייך כמו אידיוט. הכיני מראש כמה הצעות. כן, את.

9 אם הוא מזמין אותך לארוחת-ערב ולא לפלפל, את חייבת לאכול מה שהזמנת. אם יש לזה טעם כמו לדבק-נגרים, אמרי זאת בגלוי. אחרת הוא יתרשם שאת סתם נהנית לבזבז את כספו לחינם.

10 את מרגישה מזופת, בניגוד לעליונותך הרגילה, בגלל שכואבת לך שן? גלי לו את זה. הוא אמנם מסתכל בך כל הערב כאילו היה רוצה לבלוע אותך — אבל אין זה אומר שיש לו קרני-רגטגן בעיניים. אם לא תספרי לו למה את מצוברחת, הוא יחשוב שזה בגלל משהו שהוא עשה או לא עשה.

11 הבדיחות שלו מעוררות רצון לבכות? כן, זו בעייה באמת. אם אינך מסוגלת בשום פנים ואופן לצחק, חייכי לפחות. אחרי זה כל, הוא מנסה לשעשע אותך. מאוחר יותר תוכלי לנסות לחסל אותו. חייכי בטוב-לב: „בחיך, כזאת סחורה ישנה אתה מביא לי?“ או נסי להטות את השיחה לנושאים רציניים. אבל לא בהתחלה. בדרך כלל, סיפור בדיחות הוא נסיון מצידו, בפגישה ראשונה, להתגבר על עצבנותו וליצור אווירה לבבית. זה ייעלם ברגע שבטחוניה-עצמי יחזור.

12 תני לו הזדמנות להיות אביר. הוא בן-עצם רוצה, אבל מפחד שזה לא מודרני וגברי. אבל עשי זאת בטאקס, כן? אם את רוצה אש, אל תתרעמי עליו: „אם היתה לך טיפת-נימוס, היית נותן לי אש.“ במקום זה, התכופפי לעברו (רצוי ביחוד אם יש לך מחשוף) אל מעבר לשולחן, ושאלו בחיוך תמים: „יש לך אש?“ כשאת צריכה ללבוש את מעילך, אל תעירי, כשאפך לשחקים: „הגבר, בדרך כלל, עוזר לבחורה ללבוש את המעיל.“ במקום זה, שלחי בו חיוך נעים — כן, שוב פעם, לחייך לא עולה כסף, גם כשאת רוצה לרצות — תני לו את המעיל, והסתובבי אליו עם הגב (יעיל במיוחד אם יש לך מחשוף גם בגב).

13 אם הוא פוגש חברים שלו, והם מצטרפים אליכם לזמן-מה, אל תפגיני את שיער מומך. להיפך. הראי תשומת-לב — גם לו וגם להם. אחרי הכל, או שהוא משויך איתך לפניהם, או שהוא לא יודע איך להיפרט מהם. בשני המקרים אין לך ברירה. הוא יעריך אחר-כך את יחסך.

14 אם אחד החברים האלה מגלה בך עניין מיוחד — תייקי זאת במוחך, אך התעלמי מזה באותו רגע. לא מחליפים בחורים בן-אמצע פגישה.

15 אם קבעתם לצאת לטרט או להצגה, ר' הוא צריך להגיע מאוחר מהעבודה, הציצי לו להיפגש ליד האולם. זה לא תורה מסיני שהוא חייב לקחת אותך תמיד מהבית. הוא יהיה אסיר-תודה גם על החצי-שעה מנוחה שאיפשרת לו, וגם על ההתחשבות שגילית.

16 אם אתם נוסעים במכונית, הציתי לו סיגריה. אם הוא מעוצבן מהתחבורה, אל תוסיפי לו משלך. הסתכלי בידיו. אם הן הדוקות בכוח סביב ההגה — סתמי את הפה.

17 אל תתקני לו שגיאות בדיקדוק. אם הוא מספיק גדול כדי לצאת איתך, הוא כבר ידבר בשגיאות עד סוף ימיו.

18 אל תעירי לו על מנהגי-אכילה. אף אחד לא אוהב את זה. אם היחסים ביניכם יתפתחו לחתונה, יהיה לך מספיק זמן לזה. לא שזה כבר יעזור לך אז.

מיכל אופיר באה, מניו-יורק עם הצעה לצויל - בינתיים היא מדגימה

משקפיים לבנות שימלה

היפה אינם דווקא משקפיים. כשהגיעה הי שבווע לביקור קצר בארץ מניו-יורק, אחרי העדרות ארוכה, היא באה כנציגה של יצרן משקפיה-המשם הגדול בעולם, מיליונר אמריקאי המחזיק שורה של מפעלי-ענק לייצור משקפיים במילאנו, ג'בה ופאריס. ניהלתם: כן, יש לו לא רק משקפיים אלא גם לב יהודי חם. ואחרי ששמע כי הי שמש בכיני מסכנת את עיניהם של חיילי צה"ל, החליט להחליף לעזרה. הוא יבוא לי ארץ ויתכנן בשיתוף פעולה עם צה"ל משקפיה-שמש לחילות השונים: משקפיים לטייסים, משקפיים לשריונאים, משקפיים לפסטינאים ומשקפיים לחיילות הח"ן. אחר-כך הוא ייצר משקפיים לפי תכנון זה ויספק אותם במתנה לכל חיילי צה"ל באשר הם שם.

ומיכל אופיר באה כדי להכשיר את הי קרקע למפעל התגבורי זה. כשרואים אותה קשה להאמין כי הנערה היפה ודקת הגו, שהיא אם לשני ילדים, היא גם סוכנת מסחר רית מצליחה בניו-יורק. היא כיום המפיצה הראשית של הסיונגל ג'ים, מכשיר הרזיה הכובש את אמריקה, שעזמו מתכוננת מיכל לחזור בקרוב לארץ.

היא עזבה את הארץ כמיכל תורג'מן, ירושלמית צנועה שקדה בלהקת כרמון. בארצות-הברית נישאה לסטודנט ישראלי, עבדה כשפופנה במשך שנה וחצי במועדון הפלייבוי בניו-יורק, ומשם סללה לעצמה את הדרך לעולם העסקים.

„באמריקה זה טבעי שצעירה יפה יכולה להיות גם אשת-עסקים“ אומרת מיכל. „אבל בארץ עדיין לא מקבלים את זה, כסתכלים עליך במבט אבהי מזויל האומר: את טובה אולי לדברים אחרים, אבל לא לעסקים.“ כשתחזור מיכל לארץ בחודשים הקרובים, היא מתכוונת לשנות דיעה זו אצל הישראליים.

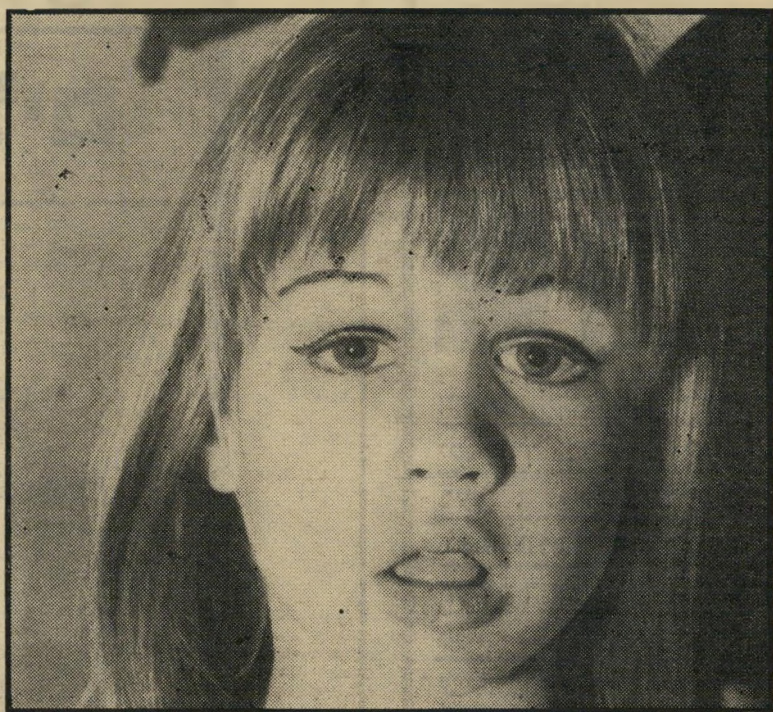
שמונה צלעות
האפונה האחרונה של הי משקפיים באירופה — משקפיה-שמש גרמנים היא בעלת שמונה צלעות שוות.

מים אפילו אינה צריכה לטרות לבסיר את המשקפיים מעל עיניה. היא מדיפה את זוגיותיהן בלבד. העולם יכול לגראות לה ורוד יותר כשהיא מרכיבה עדשה ורודות לתוך מיסגרת הקבועה על חטמה. והדשא של השכן יראה לה ירוק אם תבחר להרכיב עדשות ירוקות. לא צריך לטעות. שגעון חייה של מיכל

חצי מיסגרת
מיכל אופיר מר' כיבה משקפיים ב' עלי עדשה אחת. משקפיים אלה ניתן להחליף את העדשות לצבעים מצבעים שונים.

מיכל אופיר נושאת עימה בקביעות תריסר משקפיה-שמש מסוגים שונים ב' ארנקה. אין זה משום שקרניה-השמש משפיעות עליה במיוחד, או מפני שהיא נוטה לאבד את משקפיה או לשכחן. היא פשוט מחליפה משקפיים עם כל הבעת-פנים חדשה. היא יכולה להתאים משקפיים לכל שמלה, לכל צבע, לכל מצב-רוח, לכל איפור. לפע-

הנסיך והנסיכה של ישראל

זוהי רונית כהן, בת ארבע, מקיבוץ מגן בנגב, אשר תמונתה נשלחה למערכת לתחרות בחירת הנסיך והנסיכה של ישראל.

גם לך יש בבית צבר או צברית — לא פחות מקסימים. שילחי את תמונתה בשם, הכתובת והגיל על מערכת „העולם הזה“, ת.ד. 136, תל-אביב (עבור תחרות הנסיך והנסיכה). מדי שבוע יפורסם מיבחר התצלומים. התחרות פתוחה לכל ילד וילדה מגיל שלוש עד שש בלבד.

המיפלצות שלי

ה ילדים שרר אמנם, כל החודש, אביב הגיע, פסח בא, אבל הדבר היחיד שבא לי זה לא אביב ולא פסח, אלא כאביג מרוב עבודות הבית לכבוד הפסח. ברוך השם שהוא כבר הגיע. ומה ששיגע אותי יותר מעבודות הפרך בעצמה, היה שלא זכיתי לטיפת עזרה מבעלי כל הזמן. יש לו לעזיזי כשרון פנומנאלי להשתמש מעבודות הבית.

אבל השבוע זכיתי לקצת נחת. רוני שלי, למרות שהיא עוד לא בת 11, ראתה יפה מאוד מה העניינים. שלשום בערב, אחרי שהיא הסתגרה בחדרה למשך שעות, היא יצאה משם והגישה לעזיזי מעטפה שעליה כתוב: „לאבא המפגר שלי“. ומה היה במעטפה? שיר. בעצם, לא שיר, אלא צרור חרוזים. אז תרשו לי לשתף אתכן בנחת שהיתה לי מזה:

העיקר שמעבודות הבית אשתאם

אבא על מיטתו משתח כמו מת, העיקר שמעבודות הבית ישתמש. עייף, כביכול, על מיטתו צונח, העיקר שנעליים לא יצטרך לצחצח. שוכב, כאילו עם שנתו נאבק, העיקר שלא יצטרך להסיר האבק. או סתם מסתובב הלון וחזור, העיקר שלא יצטרך לעזור. שותה לאיסוף טיפה ועוד טיפה, העיקר שלא יצטרך לשטוף ריצפה. תמיד מתחמק, כך או כך, העיקר שלא יצטרך להוריד את הפח. אבא הגאון, עובר ליד שק-הכביסה בביטחון. השק אמנם תקוע בדרך, כמו עצם בגרון, אך אבא את הכביסה, זורק לארון.

בן טלה — זהו זה! עכשיו או לעולם לא! ההזדמנות שהתגלגלה לידיך, מי יודע מתי תשוב, אם לא תשכיל לנצלה. אך היוזמר מ' לדרוס אנשים, אשר בעתיד עשויים להיות מועילים ביותר לגביך. להימנע מנסיעות ארוכות. גם שיחות ממושכות לא תבאנה לך כל תועלת.

אתה אינך יודע זאת, אך הימים הקשים העוברים עליך, הם ימים טובים מאד עבורך. דבר זה יתברר לך רק במרוצת השבועיים הבאים. בינתיים, הימנע מהשמעת שונות וטרונות קול-ניות, ועשה מאמצים להיות חביב יותר כלפי הסובבים אותך למרות הקשיים הנפשיים ש' זה יגרום לך. לבשי בגדים בהירים.

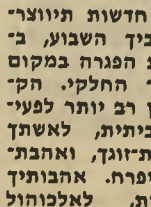
לא כמי שחשבת קודם, זהו שבוע ההחלטות! השבוע יהיה עליך להחליט סוף-סוף ל' כאן או לכאן, כי לקראת יום ראשון יתברר לך שלא תוכל להמשיך ולרקוד על שתי החתונות. ברגע שתבחר באחת משתי האפשרויות העיקריות, יוקל לך, ואז גם חייד במישור החברתי ייהפכו לנועימים.

המכתב שתקבל לקראת סוף-השבוע, מכיל את הבשורה הגדולה לה אתה מצפה מאז חודשים ארוכים. בי עיקבות הבשורה, וה' משמעותיות שהיא נושאת, מעמדך בעבודה יתחזק, ואיתו מעמדך החברתי. זוהי ההזדמנות לחסל חשבון ארוך עם אויב ו' שונא בנפש, אך הימנע מהגזמת-יתר.

גם השבוע לא תוציא אל הפועל את תוכניתך לטיול ממושך באזור אליו אתה מתגעגע. לעומת זאת, בואו של חברך הטוב מחוצלארץ, יגרום לך שימחה מרוב בה, אם כי ללא כל טרם בת הנאה. השבוע הוא הזמן לפתוח סוף-סוף במה שהוכנס קובעים כי היה עליך לעשות מזמן: למען הקטנת נפח גופך.

בעיות חדשות תיווצרנה לנביך השבוע, בי עיקבות הגרסה במקום עבודתך החלקי. הק' דש זמן רב יותר לפעילות ביתית, לאשתך או לבת-זוגך, ואהבתך כס תיפרח. אהבותיך האחרות, לאלכוהול בעיקר — כדאי יהיה שתרגם מהן מעט. אהובך לא הגיע למ' רות שהבטיח, בתולה? זה היה צפוי.

המצב ממנו כל-כך חששת, הגיע: אתה נמ' צא בעמדות הגנה, מתגונן מפני ההתקפה הכללית עליך. אל תיפ' על כמו דון קישוט ב' מלחמתו נגד סחנות-ה' רוח — דע כיצד לפעול כדי להשיב מלחמה ש' רה, או לפחות למנוע את הגרוע מכל. גם את, בת מאזניים, כדאי ש' תדעי כיצד למנוע מחב' רה קנאית לסחוב אותו ממך. טיולים קצרים, פיקניקים בחיק הטבע, או בילויים משפחתיים הם דרכים לגיטימיות.

התנהגותך והופעתך יוצאת-הדופן אינה מקנה לך מאומה. להיפך: רבים אשר מקודם העריכו אותך, מתייחסים אליך עתה בסלחנות מהולה ב' רחמים. אל תתפתה להשלות את עצמך כי הצלחתך בקרב בנות המין היפה היא אמתי-מדה בלתי ניתנת ל' עירעור. שקול מחדש את עמדותיך בנקודות רבות, פעל בהתאם — והמצב ישתנה לטובה. בת עקרב: הירח ההולך ומתמלא, מביא עימו מזל רב.

לעומת היותך קס'אמונה בנוגע לכל מה שמספרים לך, אתה נוטה להאמין אמונה עיוורת כמעט, במילה ה' כתובה, ובסיסמאות פ' רסומת, אם עד כה לא הביאה לך אמונתך זו כל נזק, הרי שהשבוע, ובמיוחד בראשית, הי' הר פ' לא יקרה כדבר הזה דווקא עכשיו. עם האביב הקרב, מוטב ש' תחזיקי משמרותיך ב' ענייני לבוש, ותרבי יו' תר לצאת לרחוב עם בגדים ספורטיביים. גם שמרנות לא תעזור — לימדי להנות מהחיים!

כוח-ההרגל הוא זה שידריך אותך ה' שבוע, בכל פעולותיך. מאחר שהשבוע הוא שבוע של שיגרה, אין טוב מזה. אם תנסה לפעול בדרכים אחרות, אתה עלול להיתקל בקשיים מר' בים עליהם לא חלמת אפילו בחלומותיך ה' גרועים ביותר, היוזמר כמורכב, גם מהגומה בענייני כספים — חשב בהירות את הוצאותיך, כדי שלא לעמוד בפני שוקת שבורה לעומת ההצלחה של חברתך.

קשר עם אדם ב'גילך, גבה-קומה ומשכיל, יהפוך עבורך לחיוני ביותר. למרות הסלידה שעורר בך בעבר, בעת שהכרתם לראשונה, הוא האיש המתאים ביותר להשתלב בתוכניתך ה' עכשווית. לגביך, בן' דלי, השבוע הוא שבוע ההצלחות במישור הר' מאנטי, בעוד שבמישור העיסקי אתה חלש ה' שבוע. התייעצות חסופה עם זה שניימה לך כי הוא בר-סמךא עליך — תהיה חסרת תוע' לת, בעוד ששיחה תביא לך את ההיחלצות.

הפסח הגיע, ועימו ה' אביב. כבני דגים, אתם הראשונים שעליהם מוטלת החובה לבקר בשפת-הים, ולרחוץ ב' ים. והשבוע — זהו המעשה הנכון בזמן הכנון. גם טיפול ב' כמה עניינים אותם הזנחת, בן דגים, רק יועיל לך, ובעיקר ישקט את רוחך ה' סוערת. נימפה בת דגים: דברי-מה ש' יפול על ראשך כרעם ביום בחיר, יביא לפגישה קצרה עם אדם חביב. ביום רביעי קיים סיכוי שתימצאי את המציאה.

ראש

שווה

זהב

הראש הקטן שלך הפך לנכס יקר-ערך בכלכלה של ימינו. בעלך אולי לא מתפעל במיוחד ממה שנמצא בתוכו פנימה, אך חלקיו החיצוניים — שיערך ו-פנייך — משמשים יסוד לתעשיית-ענק, מפרנסים משפחות רבות בייצור מוצרי קוסמטיקה, תכשירי-שיער ופיאות. כלכלה שלמה נבנתה על הראש היקר הזה — השגיחי עליו היטב ו-העזרי בהנחיות בעמודים אלה.

...שרה לבל

ראש, כמובן, כולל גם את הי-פנים. שרה לבל, יועצת-היופי הראשית של "הלנה רובינשטיין", מדריכה אותך הפעם כיצד לחזר ציג מתווי פנייך את המקסימום: החוכמה שבאיפור היא: להבליט תווי פנים יפים — ולהסתיר את הפחות מושלמים. אף אחת מאיתנו לא נולדה כליל השליליות. אך עליידי איפור נכון, תוכלי להגיע להישגים מרשימים.

- זכרי תמיד את הכללים הבאים:
- צבע כהה מרזה, מצר ומעמיק. צבע בהיר מרחיב ומבליט.
 - כך, עליידי משחק באיפור כהה ובהיר, אלו יכולות לתקן פנים ארוכים, עגולים, או מרובעים — כשהשאפיה היא להתקרב ככל האפשר לצורה האידיאלית, שהיא צורת ה-פרצוף הסגולגל, האובלי.
 - הסברים לצוירים (שורה עליונה, משמאל):
 - (1) פנים מרובעים. (שורה עליונה, משמאל): אפור כהה באיזור הלסת שובר את הצורה המרובעת. עליך לעשות זאת בעדינות, ולסמטט בין המייקאפ הכהה לבחיר.
 - (2) פנים ארוכים. ניתן לקצרם עליידי יצירת גוון כהה ב-איזור הסנטר, ולחבהיר באיזור הלחי.
 - (3) פנים עגולים. ניתן להצר אותם במקומות העגולים — שוב לפי אותו כלל.
 - (4) בעלות פנימך כפול. אפשר להסתירו עליידי טישטוש, בעזרת המייקאפ הכהה, כבצורה.
 - שורה תחתונה, משמאל לימין:
 - (5) אף רחב. ניתן להצר: עליידי מריחת המייקאפ במקומות אותם רוצים להסתיר.
 - (6) אם ברצונך להכלים את עצמות

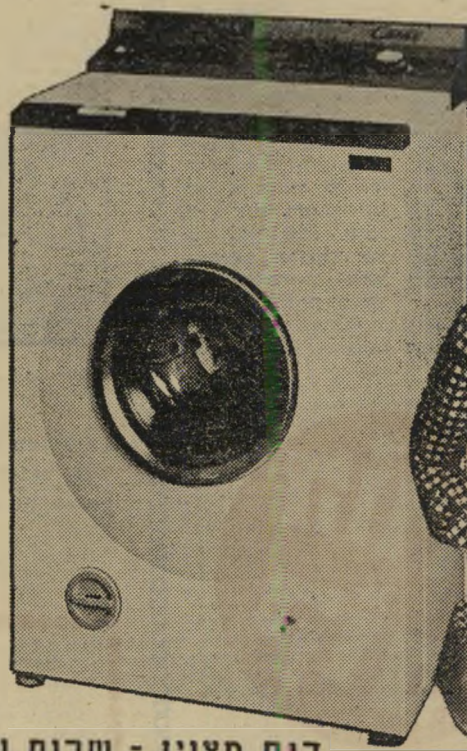
פולר סלק

כלא מזומנים!

CANDY

ובמחירים מוזלים

"קנדי" המשוכללת בכונות הכביסה, בעלת המודטין הבינלאומי - כולה שלך ללא חשלוס במזומנים! שיטת מכירה מהפכית של פרידמן לתשלוח ולנחיתך!

דגם מצוין - שרות נאמן

להשיג בבתי המסחר המוסמכים של

פרידמן

אין כאן

וש לו

SONY

רשמי קול-טקני-דיאל-טרנזיסטורים

מערכות סטראו-פוניות

לידיעת מנהלי המשרדים, פקידות, כתבניות ועורכי-דין!

חסוך בזמן וכסף והשתמש במחקי הפלא למכונות כתיבה. הוך שניה ביכולתך למחוק כל אות יחד עם ההעתק. הומן סט ענק וחסוך 35% באופן ממשי. סוכנו ישמח לבקרך להרגמה בלי שום התחייבה. לובקס - טל. 441692 תל-אביב ת.ד. 6031, תל-אביב

רבהמכר העולמי בעברית הקוף העירום יופיע בראשית אפריל

במדים לא מוכרים סתם בגדים... אצלנו תמצא טיב ואופנה מקורית בית האופנה לגברות+גברים

מדימט
HEM-DEN-MATZ
רח' אביבי 56 ת"א

...ואלה אומרים לך שבכלל כדאי להחליף אותו!

חד וחלק פשטות לגמרי לא פשוטה: יצירה של סלון 101 התל-אביבי, עליו אמרה אילנה יצחקוב, בעלת הסלון והדוגמנית בצילום זה — שהיא גם לא במיקרה אחותה של מלכת-היופי לשעבר רינה יצחקוב: „אנחנו מרימים את האף.”

אלה מציעים לך לצבוע אותו...

האשה המודרנית רוצה לתת לשערה זוהר על-טבעי. הזוהר שבצילום הוא תוצאת מוצר-צבע חדש של „רב-לון” בשם „קולורסילק”. הצביעה באמצעותו פשוטה בתכלית: יש לחפוף ולהשהות את החומר 15—30 דקות, ולייבש את השיער. ההרכב הכימי של החומר מפסיק את פעולתו עם השנת הצבע.

מלמדת אותך לאפר אותו...

הלחיים, עלייך ליצור משולש כהה כִּי בתמונה באיזור שמתחתם. מיניישן ברוג'ון סטיק, המופיע בשלושה גוונים, מהם תוכלי לבחור לך את המתאים. כדי להקל את מלאכתך, נמצא עתה בשוק

המיסגד

יצירתו של הספר התל-אביבי ווטורי, נולדה לִי אחר שאמן הגולגולות ביקר במיסגד טורקי, החליט שאין דבר העומד בפני רצונו של בעל-המקום אמיתי. הדוגמנית — בתיה.

דבר: שהיא שווה את כל הטי-רה וחההשקעה. וזאת טוענים לא רק יצרני-הפיאות — אלא גם את.

במאבק בין המינים משמשת התסרוקת נשק מכריע: היא-היא שמכריעה, לא פעם, את הגבר, גורמת לכניעתו בקרב.

אבל גם לתסרוקות המשוכללות ביותר יש מיגבלה אחת חמורה: שיערך. מה שהוא לא יכול לעשות, לא יכולה גם היא.

הפיתרון למיגבלה רצינית זו היא הפיאה. בעזרתה, את יכולה לצפצף על מה שנתן לך הטבע, לשנות את דמותך בצורה דראס-טית — כפי ששום תספורת לא תצליח.

ניתן גם להשתגע ולהשתולל ב-אמצעות הפיאה, כמו בתצלום משמאל. אבל יצירות אלו הן כמובן לראווה בלבד.

התצלום למעלה, לעומת זאת, מצביע על הצד התכליתי יותר של הפיאה, מוכיח על אפשרויות-הגיוון הרבות הטמונות בה.

נכון אומנם שהיא עולה כסף, עד כדי אלף לירות ויותר — למ-רות שגם ב-200—300 לירות תוכלי לרכוש פיאה סבירה. ונכון ש-היא מצריכה טיפול. ונכון שאם את רוצה להיות באמת מהדרת ומהודרת דה-לוקס, את זקוקה לכמה — אחת לא מספיקה. כל זה נכון. אבל נכון גם עוד

בגליון זה

המחיר 130 אג'

י"ג ניסן תשכ"ט, 14.1969

מספר 1648

העולם הזה

החופש

חבלנים
יהודיים
פוצצו
בירושלים

מישחק
כדורגל

היא באה
לישראל

לחפש את

אחותה

במין

והפילגש

מעשכם